

GREETINGS FROM ANTWERP

JONGE TOERISTEN IN ANTWERPEN: EEN PROFIELSCHETS

BIJLAGE – BRONNENMATERIAAL

COLOFON

Dit onderzoek is een uitgave van © vzw de hondsjaren / USE-IT, in samenwerking met Toerisme Antwerpen.

Augustus - oktober 2009.

Research en redactie: Veerle Devos – vos@use-it.be, 0479 91 15 54

Opmaak en illustraties: Afreux

Verantwoordelijke uitgever: vzw de hondsjaren, Kleindokkaai 6a, B-9000 Gent.

**GREETINGS
FROM
ANTWERP**

JONGE TOERISTEN IN ANTWERPEN: EEN PROFIELSCHETS

BIJLAGE – BRONNENMATERIAAL

VERANTWOORDING

De hierna volgende interviews zijn het bronnenmateriaal voor de studie “GREETINGS FROM ANTWERP – jonge toeristen in Antwerpen: een profielschets”. De interviews werden van eind augustus tot begin oktober 2009 afgenomen.

Jonge onafhankelijke reizigers werden aangesproken in Antwerpse independent hostels en op de Grote Markt. Ook hosteluitbaters, Couchsurfing-hosts, lokale middenstanders en enkele ‘gewone’ Antwerpenaren werden geïnterviewd als intermediaire bron over toeristen en als ambassadeur van hun stad ten aanzien van hun gasten. Met elk van hen hielden we een gesprek van 20 min tot een uur, aan de hand van vragen rond deze kernwoorden:

Wie

Transport

Waarom Antwerpen

Verwachtingen

Bevindingen

Droomstad

Komen ze terug

Referentiekader

INTERVIEWS

INTERVIEW 1

wie

Pieter (19, student communicatie- en informatiewetenschappen, Dordrecht), Stefan (20, student geschiedenis, Rotterdam), Rick (19, student grafische vormgeving, Dordrecht)

Verblijven in New International Youth Hotel. We treffen hen bij het ontbijt, na hun eerste avond en nacht in Antwerpen. Ze blijven 3 dagen / 2 nachten. CS gebruiken ze niet want “dan moet je te veel plannen”.

De NIYH hebben ze op het nippertje nog geboekt: van op de trein, vlug vlug met Vodafone rond surfend zo lang ze nog op Nederlandse bodem waren.

transport

Rechtstreekse trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Dat ze in Antwerpen zijn, is eerder toeval. Ze wilden eigenlijk gaan kamperen, maar hebben niet meer genoeg tijd om dat te doen, voor ze weer naar school moeten. Dus besloten ze nogal impulsief om naar Antwerpen te komen. “Lekker dichtbij en we waren er nog nooit geweest.”

verwachtingen

Welk beeld ze van Antwerpen hebben? Stefan, die geschiedenis studeert, noemt spontaan het “Vlaams Blok”, en zegt: “dat is niet meteen de meest fijne manier om als stad bekend te zijn.” Hij weet ook “dat Antwerpen in de 16de eeuw een belangrijke handelsstad was, en dat deze daarna in verval raakte.” Hij weet dit allemaal en vindt het interessant, en vertelt erover tegen zijn vrienden.

Deze twee dachten vooraf al “dat het heel gezellig zou worden in Antwerpen. Maar misschien is dat wel een te makkelijk vooroordeel dat wij Nederlanders hebben over héél België: dat het er zo gezellig is. Dat komt door het bier en zo. Jullie taal ook.”

bevindingen

De drie vrienden hebben gisteren terrasjes gedaan, op den bots, en wat rond gelopen om sfeer te snuiven. Hun indrukken zijn positief, zoals ze hadden verwacht: “leuke mensen, gezellige stad, er hangt een fijne sfeer door al die terrasjes en cafés. Het is ook een mooie oude stad, alleen al daardoor fijn om gewoon in rond te lopen.” Wel noemen ze Antwerpen kleiner dan gedacht. Qua uitgaansmogelijkheden hadden ze ook meer verwacht – er zijn wel veel cafés en zo, maar waar zijn de feestjes en de discotheken?

Ook weten de jongens dat Antwerpen iets met mode heeft: “Al die winkels, en veel mensen zien er verzorgder uit dan in Nederland – ze letten op hun uiterlijk en hun kleding. Dat valt wel op ja.”

Positief aan Antwerpen vinden ze dat er niet te veel toeristen zijn, en er ook nog gewone mensen op straat lopen. “Je struikelt er niet over de toeristen”. Antwerpen moet je volgens hen niet vergelijken met Amsterdam, maar eerder met Utrecht, dat ook klein en gezellig is.

De stad vinden ze niet kosmopoliet, maar er zijn wel veel verschillende nationaliteiten. “Het centrum is echt heel klein, je bent er zo uit. Het nachtleven is ook niet dat van een metropool, eerder van een kleine stad. De restaurants zijn niet laat open, en de winkels sluiten ‘s avonds, er zijn ook niet veel discotheken. ’s Avonds valt het leven plat, zoals in veel kleinere steden.”

droomstad?

Of Antwerpen een stad is waar ze meteen verliefd op worden, waar ze zouden kunnen wonen? “Dat nou niet, daarvoor is de stad te klein en te gezellig.”

Waar ze liefst zouden wonen? Toch wel in Nederland, en anders in Parijs (metropool) of Firenze (een kleine maar prachtige stad met goede levenskwaliteit).

Hun echte interesse gaat wel uit naar hedendaagse wereldsteden, die groot en uitdagend zijn. Kleine gezellige steden als Antwerpen doen ze tussendoor voor het plezier, maar passioneren hen niet.

komen ze terug?

“Goh, kan wel maar ik zie niet waarom. Er zijn nog zoveel steden om te bezoeken, waarom zouden we dan nog eens naar Antwerpen komen? De stad hebben we nu gezien, dit is niet zo’n stad als New York of Moskou of Bejing waar elke minuut iets anders gebeurt.”

referentiekader

Bejing, Parijs, Rome, Barcelona, Lisboa, Washington, New York, Londen, Dar es Salam, Moskou, Berlijn, Brussel, Boedapest.

INTERVIEW 2

wie

Marieke (17, uit Ede in Nederland, scholier) en Marlies (16, idem). We treffen hen bij het uitchecken in NIYH. Ze verbleven hier drie dagen.

transport

Rechtstreekse trein.

waarom Antwerpen

Ze wilden er met hun tweetjes nog een vlug tussenuit voor het schooljaar weer begon, en dat mocht niet te ver zijn. Marlies was al eens in Antwerpen, en had daar goeie herinneringen aan overgehouden: “gezellig, makkelijk en leuk”. Wat dat dan betekent, kan ze niet goed uitleggen, maar het was een positieve ervaring. Ook vinden ze het een stad waar ze als jonge meisjes op hun gemak zijn.

verwachtingen

Behalve dat de stad gezellig, makkelijk en leuk is, weten ze ook dat Antwerpen een modestad is,

door de blaadjes en tv.

bevindingen

De oude binnenstad vinden ze heel leuk. Ze hebben gewinkeld, terrasjes gedaan, kerken bezocht – de kathedraal zelfs – en in het algemeen wat rondgelopen. (daarbij hebben ze de USE-IT kaart intensief gebruikt)

Het valt hen op dat er veel nationaliteiten zijn in Antwerpen: “we wisten helemaal niet dat er in Antwerpen zo’n grote buurt was vol Joden, echt opvallend”. Ze hebben ook op de mix in de rest van de stad gelet: veel Italiaanse restaurants, en veel mensen uit andere culturen op straat.

Ze waren graag uit geweest in Antwerpen, maar hebben dat niet echt gedaan (wel terrasjes en op café), omdat ze niet wisten waarheen of waar er feestjes waren. Wel vonden ze het heel gezellig op de terrasjes.

Ze vinden de winkels in Antwerpen heel fijn, niet de ketens, “want die vind je overal”, maar in Antwerpen zijn er wel andere winkels dan bij hen thuis (“divers en origineel”), er valt veel te ontdekken. Ze noemen de Kammenstraat en Fish & Chips. Ze weten ook dat er veel Antwerpse ontwerpers zijn met een winkel in Antwerpen, maar daar kijken ze alleen naar de vitrines want “dat is veel te duur voor ons”.

Echt hip vinden ze Antwerpen daarentegen niet, daar noemen ze Amsterdam hipper.

In het algemeen is het een stad waar ze zich op hun gemak voelen: “Het is dicht bij maar toch net iets anders.”

droomstad?

Antwerpen vinden ze in vergelijking met Parijs echt wel klein, maar dat deert niet. Ze zouden het niet erg vinden om hier te komen wonen, maar het is ook niet iets wat ze per se graag zouden willen.

Mochten ze gedwongen worden om buiten Nederland te gaan wonen, dan zouden ze voor Italië kiezen.

Antwerpen vinden ze klein, en de stad lijkt op Nederlandse steden. Dat geeft een te vertrouwd gevoel. Dat het toch anders is – “Belgisch” – maakt dat ze toch het gevoel hebben dat ze reizen, “maar echt reizen is dit natuurlijk niet”.

komen ze terug?

Ze komen zeker nog terug, meerbepaald voor meer van hetzelfde: shopping, rondhangen, terrasjes doen, en mochten ze zicht krijgen op feestjes en festivals: ook uitgaan.

referentiekader

Parijs, Rome, Madrid, Barcelona, Londen, San Francisco, kleine steden in Zwitserland en Italië waarvan ze de naam vergeten zijn, Lisboa.

INTERVIEW 3

wie

Sanne (21, studente psychologie, Utrecht) – is hier samen met een groepje van vriendinnen. Ze verblijven in Boomerang. We interviewen Sanne terwijl ze wacht op haar vriendinnen die nog boven zijn.

transport

Ze is met de auto gekomen, maar dat viel tegen.

waarom Antwerpen

Ze kent Antwerpen sinds haar kindertijd, want toen al namen haar ouders haar geregeld mee wanneer ze over en weer gingen naar Antwerpen om te shoppen of er een weekendje uit te zijn. Ze is hier zeker al voor de tiende keer.

verwachtingen

“Dat het leuk is zoals altijd” – ’t is ondertussen een beetje thuiskomen voor haar, en dat gevoel moet de stad ook telkens geven.

bevindingen

De stad zelf vindt ze heel mooi, en overzichtelijk. Zeker om te shoppen is Antwerpen een echte aanrader: veel, en veel verschillende winkels, in leuke winkelstraten.

Antwerpen vindt ze heel gemoedelijk, en ze vindt het heel plezierig om er te zijn. “Belgen zijn doorgaans vriendelijke en rustige mensen.”

Dat er zoveel verschillende buurtjes zijn, vindt ze heel interessant. Wel opvallend, en een groot verschil met Nederlandse steden, vindt ze: het verschil tussen het opgeruimde centrum met goed onderhouden gebouwen, en buurtjes soms vlak buiten het centrum met vervallen huizen en vuiligheid. Bizar vindt ze dat, maar ze vindt het ook wel interessant om te zien, en het maakt haar nieuwsgierig. Ze vindt de afwisseling ook goed, met hier en daar een echt groot gebouw waardoor je het gevoel hebt dat Antwerpen toch een grote en belangrijke stad is. Het historische centrum vindt ze prachtig, en fijn om in rond te slenteren.

Wat ze zou veranderen: het verkeer. Ze vindt in Antwerpen rijden altijd weer een beproeving. De Antwerpse signalisatie vindt ze zeer onduidelijk en verwarrend: “het is doodeng om hier met de auto te rijden”. Rijden in Antwerpen is stresserend voor haar, en ze zou het goed vinden mocht het stadsbestuur wat duidelijker de weg aanduiden.

Café d’Anvers kent ze, als “een hip café” – met haar vriendinnen heeft ze een pak café’s gedaan, en ze hadden ook best wel willen dansen, maar ze vonden niet de juiste feestjes en danscafés. Ze suggereert dat er een overzicht zou komen van alle feestjes en feestlocaties voor toeristen zoals zij. “Want de Antwerpenaren zelf weten natuurlijk wel waar naartoe, maar je moet al de juiste mens ontmoeten om op het juiste feestje te belanden” Dat er nog niet zo’n overzicht is, komt, zo vermoedt ze, doordat de locals die plekken natuurlijk liever voor zichzelf willen houden ipv ze te moeten delen met toeristen, en dat snapt ze ook wel. “Maar mochten er festivals en zo zijn, zoals Laundry day, waar ik onlangs over hoorde, dan zou ik wel speciaal daarvoor naar Antwerpen komen.” Suggestie:

goeie info over uitgaan voor bezoekers! In de tijd ging ze wel eens naar Gent naar I love Techno; en zo zou ze ook voor festivals naar Antwerpen komen, mocht ze er iets over vernemen.

droomstad?

Mocht ze ergens anders moeten wonen, dan zou het Parijs worden. Niet alleen voor de cultuur en de sfeer, maar ook omdat het “zo’n overzichtelijke stad is”. Antwerpen vindt ze minder overzichtelijk “omdat er niet één oriëntatiepunt is, zoals in Parijs de Eiffeltoren”. Het zou goed zijn mocht er in Antwerpen wat extra architectuur komen, opvallende torens en zo!

komt ze terug?

Ze zal zeker nog vaak terugkeren (maar liever niet met de auto...). Met de trein, via Roosendaal is heel goedkoop, en dat gaat ze volgende keer doen. Tot aan de Belgische grens is het gratis voor studenten, dan betaalt ze heen en terug 8,40 euro naar Antwerpen. In Gent en Brugge is ze ook al geweest, maar daar keert ze niet per se terug naartoe “omdat ik het daar niet zo goed ken. In Antwerpen voel ik me thuis, en weet ik mijn weg”.

referentiekader

Parijs, Londen, Polen, Sint-Petersburg, Frederikstad, kleine steden in Italië, Marokko, Istanbul. Nu gaat ze in haar eentje naar Azië, en ze gaat daar de hostels doen die in de Lonely Planet staan.

INTERVIEW 4

wie

Maria (24, Stuttgart, student fashion design, doet een stage van 6 maanden bij AF Vandevorst)

Isabelle (24, studente fysiotherapie, Stuttgart, die Maria vergezelt)

De vriendinnen zijn net uit bed en zitten aan het ontbijt in Hostel Boomerang. Ze verblijven hier nu al een week; in afwachting dat Maria een appartement vindt (waarschijnlijk gaat ze vandaag haar huurcontract tekenen).

transport

Met de auto – ouders Isabelle wilden Amsterdam bezoeken en hebben de meisjes in Antwerpen gedeponneerd.

waarom Antwerpen

Maria kwam op het spoor van Antwerpen door naar de modeweek in Parijs te gaan: veel fashion made in Antwerp daar. Zo werd haar nieuwsgierigheid gewekt voor de stad, en besloot ze eens op bezoek te komen. Dat viel goed mee en toen hakte ze de knoop door ivm haar stage.

verwachtingen

Het is de tweede keer dat ze in Antwerpen zijn. De eerste keer was Maria verwonderd dat het zo'n kleine stad was (het centrum toch), ze had gedacht dat het een echte grootstad zou zijn. Nu ja, geen probleem, ze vindt het als kleine gezellige stad ook heel fijn. "Klein zoals Stuttgart, dat maakt het makkelijk en overzichtelijk". Isabelle was hier al eens met haar ouders, als kind, voor een bezoek aan de Zoo. Dat was plezant, meer weet ze er niet meer van, en meer verwachtingen heeft ze niet dan dat het een plezierige citytrip wordt in de stad waar Maria straks stage zal lopen.

bevindingen

Het valt Maria op dat Antwerpen tamelijk internationaal is: "Zeer veel Joodse mensen in het straatbeeld bijvoorbeeld, en ook Arabieren en Afrikanen. Het opvallende is wel dat ze meestal in hun eigen buurten leven: zo beland je als bezoeker van de ene in de andere buurt, en zo ook van de ene in de andere cultuur. "Dat is heel anders dan in Duitsland, waar je niet zulke aparte wijken hebt en de culturen veel meer door mekaar lopen." De stad heeft ze snel beter leren kennen via een Duitse vriendin die al een half jaar in Antwerpen woont. Dat was nuttig, want voor het overige vindt ze niet dat de info over Antwerpen haar veel verder brengt om de stad echt te leren kennen. Wat ze vooral mist, is toegankelijke info over waar de goeie feestjes zijn. "Ik vraag het aan jonge mensen op straat of op café; meestal weten zij het wel."

Dat Antwerpen iets met mode heeft, kan je wel voelen in de stad, vindt Maria: "Je ziet het aan de winkels: in veel steden zie je alleen maar ketens of ongeïnspireerde shops, maar hier in Antwerpen heb je veel variatie. Natuurlijk is het niet vergelijkbaar met Parijs, maar als kleine stad is het toch opmerkelijk hoeveel er hier te ontdekken valt."

droomstad?

Ernaar gevraagd, geeft Maria wel toe dat ze aanvankelijk liever in Parijs stage had gelopen: “maar mijn Frans is niet zo goed.”

komen ze terug?

Maria gaat nu een halfjaar in Antwerpen wonen, daarna keert ze normaalgezien terug naar Stuttgart, al weet ze nu al dat ze het niet erg zou vinden om nog wat langer in Antwerpen te blijven. Isabelle komt zeker Maria nog eens bezoeken, maar echt noodzakelijk vindt ze een bezoek aan Antwerpen niet als je er niemand kent.

referentiekader

Firenze, Rome, Venetië, Praag, Rio de Janeiro, Santiago, Wenen, Amsterdam, Parijs, Rusland.

INTERVIEW 5

wie

Annelieke (21, student Humanistiek, Utrecht), Marjolein (21, student algemene sociale wetenschappen, Utrecht), Marloes (21, student orthopedagogie, Utrecht). De meisjes zijn net gearriveerd in AB Hostel, hebben zich opgefrist en willen meteen de stad induiken. Ze zijn van plan om drie nachten te blijven, en om het USE-IT kaartje te gebruiken om de stad te verkennen.

transport

Met de trein.

waarom Antwerpen

Wilden eigenlijk naar Parijs maar Antwerpen bleek goedkoper. Bedoeling was in elk geval om er met hun drietjes nog even tussenuit te knijpen, tussen de voorbije vakantie die ze met hun familie doorbrachten en het nieuwe schooljaar.

verwachtingen

Het is hun eerste keer in Antwerpen; de moeder van één van de meisjes die een fan is van de stad, maakte hen warm voor Antwerpen.

Ze hebben weinig verwachtingen, tenzij dan dat ze denken dat er veel musea zijn in Antwerpen (info van de mama). En “Belgische steden schijnen allemaal leuk te zijn.” Van Gent en Brugge hebben ze op tv al eens beelden gezien (‘Flikken’ en ‘In Bruges’), en daarvan hebben ze onthouden dat het mooie en gezellige steden zijn, en dat er veel te ontdekken valt. Ze verwachten dan ook dat Antwerpen een beetje zoals Gent en Brugge zal zijn: gezellige straatjes en mooie oude gebouwen.

Eén meisje weet dat Antwerpen bekend staat als modestad, en verwacht daardoor dat shoppen heel bijzonder zal worden (haar moeder vertelde haar dat). Ze trekken er een dagje voor uit, en gaan liefst op zoek naar kleine, originele boetieks waar ze spullen kunnen kopen die niet iedereen al heeft. Ze denken alledrie dat Antwerpen een goeie winkelstad is.

Ook hebben ze alledrie al eens van de Zoo gehoord.

bevindingen

Veel indrukken hebben ze nog niet kunnen opdoen, aangezien ze net zijn gearriveerd.

“Veel Joden in Antwerpen, en ze hebben hun eigen wijk!” en “Het station is zeer mooi!”.

Ze willen graag shoppen, rondlopen een museum doen, en graag ook dansen of een feestje meemaken.

Hoe ze gaan weten naar welk feestje: weten ze nog niet.

droomstad?

Weten ze nog niet.

komen ze terug?

Weten ze nog niet.

referentiekader

Malaga, Parijs, Rome, Berlijn, Barcelona, Oslo, Praag, Belfast, Dublin

INTERVIEW 6

wie

Adam (22, rechtenstudent die met Erasmus in Antwerpen studeerde, afkomstig uit Londen). Hij waait binnen in AB Hostel, waar hij vorig jaar al een tijd verbleef, en nu zit hij hier weer tijdens zijn herexamens.

transport

Eurostar, en dan de gewone trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Verbleef met Erasmus 10 maanden in Antwerpen, en is nu terug om zijn herexamens te maken. Dat hij in Antwerpen belandde, kwam doordat er in Europa weinig keuze is aan Engelstalige unieffs. Niet een keuze voor Antwerpen dus, eerder toeval.

verwachtingen

“Ik was de eerste keer totaal niet voorbereid; het was eigenlijk een blind date met Antwerpen. Ik had wel een paar verwachtingen - de gids over Gent, Brugge en Antwerpen die ik las, meldde bijvoorbeeld dat Antwerpen een center of fashion is, een belangrijke cultuurstad, dat de architectuur interessant is, dat Antwerpen een moderne stad is met historische accenten, druk maar niet te, en met een easy going sfeer (niet zoals Londen of Parijs bijvoorbeeld – anderzijds zou Antwerpen dan weer minder grote geschiedenis hebben dan die twee steden). Wat ik erover las, sprak mij wel aan.”

bevindingen

Ik merkte dat je in Antwerpen hetzelfde soort van kwaliteit hebt, bijvoorbeeld in het uitgaansleven, als in echte wereldsteden, maar dan op minder plaatsen – hier zijn er pakweg 3 nightclubs, terwijl er in Londen 30 zijn, ik zeg maar iets.

Antwerpen vind ik een zeer vriendelijke plaats, al heb ik ook een paar keer een slechte service meegemaakt doordat mensen het niet apprecieerden dat ik gebroken Nederlands spreek – ik had een cursus gevolgd maar natuurlijk blijf je horen dat ik Engelstalig ben. Dat heeft mij zeer onvriendelijke reacties opgeleverd in het postkantoor bijvoorbeeld, en nog op andere plaatsen. Maar zodra je de taal wat beter kent, lukt het al wat beter, moet ik eerlijk zeggen. Op restaurant bijvoorbeeld reageren mensen vaak wél enthousiast.

In Antwerpen zijn er veel goeie en betaalbare restaurants, dat is belangrijk als je hier voor langere tijd zit en niet elke dag kebab wil eten.

Je kan ook voelen dat het een handelsstad is en een havenstad: dat merk je aan de mentaliteit van de mensen: ze zijn energiek en open.

Ik ging veel uit en ik wist ook waar ik moest zijn doordat het Erasmus netwerk goeie info doorspeelde. Café d'Anvers, de Salamander, de skatering.

Voor studenten is hier een groot probleem: accommodatie vinden. Dat is hier zò slecht georganiseerd, ik denk dat alleen Italië nog erger is. Als buitenlandse student ben je hier volledig op jezelf aangewezen – probeer hier maar eens een Antwerpse huiseigenaar te overtuigen als je geen Nederlands spreekt... Ook spijtig dat de verschillende diensten geen overleg plegen, bijvoorbeeld voor Kotnet. Er is een inventarissite nodig via de unief om dit te organiseren. DIY is ok, tot op zekere hoogte en wanneer je de taal spreekt want als Engelstalige is het in de dagelijkse omgang met mensen in Antwerpen niet altijd even makkelijk. En ik ben als Engelstalige die een cursus Nederlands volgde echt al een grote uitzondering: de meeste UK-ers wagen zich zelfs nooit uit de comfy zone en gaan alleen naar steden en landen waarvan ze weten dat de inwoners Engels begrijpen. Als Antwerpen meer Engelstaligen wil aantrekken, zal het dus wat beter Engels moeten leren spreken

of minder afwijzend moeten worden tegenover mensen die geen Nederlands spreken. Nu, zelf ben ik niet zo, en veel van mijn generatiegenoten ook niet – wij zijn nieuwsgieriger en opener.

Het mode-element is wel aanwezig, maar niet zo straf als in veel gidsen wordt beschreven. Er zijn wel tamelijk veel mensen in het straatbeeld die hip gekleed gaan.

droomstad?

Ik zou best wel opnieuw in Antwerpen kunnen wonen, maar meer om praktische redenen dan door mijn liefde voor de stad: ik ken hier mensen.

Komt hij terug?

Waarschijnlijk wel, omdat hij hier vrienden heeft

referentiekader

Praag, Bratislava, Berlijn, Wenen, Posnan, Krakau, Gdansk, Parijs, Singapore, Kaapstad, Johannesburg, Madrid, Canarische Eilanden, Londen, Glasgow, Edinburgh, Florida, San Francisco, Amsterdam, Zuid-Frankrijk.

INTERVIEW 7

wie

Wiebke (20, uit Dresden, studente geneeskunde) en Thomas (21, ook uit Dresden, studeert voor verkeersingenieur). Duits koppeltje, zit te ontbijten in New International Youth Hotel. Ze zijn gisteren gearriveerd, nu zitten ze aan het ontbijt. Ze blijven nog een dag, vanavond gaan ze richting Duitsland, waar ze eerst nog een fesitval gaan bezoeken voor ze naar huis gaan.

transport

Met de auto.

waarom Antwerpen

De zus van Wiebke wil in Antwerpen mode komen studeren, en doet vandaag mee aan de ingangsexamens van de Modeacademie. Dat was voor de twee een goeie aanleiding om nog eens naar Antwerpen te komen. Ooit heeft Wiebke al eens een bezoek gebracht aan Antwerpen, en van die keer herinnert zij zich alleen het Rubenshuis. Maar dat was met familie en lang geleden, dus dat bezoek telt niet echt.

verwachtingen

Wiebke verwachtte een kleine stad, met veel huizen uit de tijd van Rubens. Thomas zegt geen echte verwachtingen te hebben gehad bij Antwerpen; hij heeft er niet bij nagedacht. Hij had wel gedacht dat Antwerpen groter zou zijn dan Dresden, wat niet het geval blijkt.

bevindingen

Het was slecht weer, maar dat is in een stad als Antwerpen niet echt een probleem omdat er veel te zien en te doen is: zo hebben ze bijna alle gebouwen op de USE-IT kaart bezocht, en zijn ze gaan (window)shoppen in de Kammenstraat, op de Meir en de Nationalestraat. (gekocht voor 40 euro, maar vandaag gaan ze nog eens terug en vrezzen ze meer uit te zullen geven) Ook naar mensen kijken is in Antwerpen een plezante bezigheid, ook al omdat er mensen van verschillende culturen leven. “De Joden vallen het meeste op. “Wij wisten helemaal niet dat ze in Antwerpen hun eigen wijk hebben. Ineens wandelden we door de wijk rond het station, en pas dan beseften we dat er in Antwerpen veel Joden wonen. We zagen ook moslims en zwarte mensen, maar die zie je een beetje overal in de stad.”

Veel mensen verstaan Duits, wat plezant is als je een woord niet weet in het Engels. De mensen zijn ook heel vriendelijk, en altijd bereid je de weg te tonen of informatie te geven.

Dat Antwerpen iets met mode heeft, zie je in de shops. “Niet elke stad heeft een Louis Vuitton of Gucci shop. In Dresden bestaan zo’n winkels bijvoorbeeld niet. Aan de Antwerpenaars zelf merk je dat niet zo zeer: er zijn er die zeer stijlvol gekleed zijn, maar evengoed heb je heel gewone mensen die allemaal hetzelfde dragen. Dat Antwerpen een modestad zou zijn, is misschien toch wat overdreven. In Kopenhagen bijvoorbeeld zie je veel meer hipsters.”

Cultuur zie je ook overal: veel standbeelden, musea, kerken.

Wat hen tegenviel: “Als je buiten het toeristische centrum gaat, is het wat vuil. Lege flessen en drollen op straat, de huizen zien er wat minder goed onderhouden uit. Veel huizen hier zouden een opfrisbeurt kunnen gebruiken!

Dat Antwerpen een jonge stad is, merk je aan al die jonge mensen op straat.

Vandaag is hun laatste dag, en dat is ok zo: “2 dagen is voldoende voor een stad als Antwerpen”.

Ze gingen eten in een Italiaans restaurant in de buurt van de kathedraal: niet duur en lekker.

droomstad?

“De straten zijn erg smal, en de huizen klein. Helemaal anders dan in Duitsland. Ik heb ruimte nodig, dus in Antwerpen zou ik niet meteen komen wonen.” Kopenhagen is veel meer een stad naar hun hart: lijkt op een Duitse stad met veel ruimte en groen, maar is toch anders, en de mensen zijn er enorm vriendelijk. En het is een mooie stad waar veel energie van uit gaat.

komen ze terug?

“Waarom niet? Als we in de buurt zijn.” En natuurlijk wel indien de zus bij de modeacademie binnen geraakt. Anderzijds is Antwerpen niet zo’n wereldstad zoals Parijs, waar je onvermijdelijk terug naartoe wil omdat het zo’n krachtige stad is waar veel energie van uit gaat.

referentiekader

Kopenhagen, Berlijn, Parijs, Italiaanse steden waar ze de naam van zijn vergeten, Oost-Duitsland, Athene, Madeira, Praag, Amsterdam, La Palma.

INTERVIEW 8

wie

Megumi (31, uit Japan, het lief van de uitbater van Boomerang). 5 jaar geleden arriveerde ze in Antwerpen (“het lijkt al veel langer geleden, wel 15 jaar!”) en ze bleef er plakken. Ze werkt in Boomerang, we interviewen haar in 2 sessies tijdens haar werk.

transport

Ze is met het vliegtuig naar Brussel gekomen, dan met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Ze arriveerde 5 jaar geleden in Antwerpen, toen ze een toer maakte door Europa. Ze reisde toen alleen: “In Japan heeft bijna niemand de mogelijkheid om lang vakantie te nemen. Ik nam toen een jaar vrijaf, tussen het einde van mijn studies en het begin van mijn professionele carrière, maar vond niemand anders die in dezelfde situatie zat. De meeste Japanners die je in Europa in groep ziet reizen, de typische Japanse toerist die op een week de hotspots van Europa komt fotograferen, zijn dan ook meestal mensen die mekaar van tevoren niet kennen, en die in groep reizen omdat ze dan op een efficiënte en comfortabele manier Europa kunnen zien samen met anderen, in de korte tijdsspanne van een jaarlijkse vakantie van een week. Daarnaast heb je veel Japanners zoals ik, die alleen reizen, en die wat meer hun tijd nemen.”

verwachtingen

“Ik verwachtte niets toen ik in Antwerpen arriveerde. Ik was daarvoor al wel in Brugge geweest en ook in Brussel, dus een echte cultuurschok zou het niet worden. Ik had geen plan, ik reisde zoals het mij uitkwam. Voor hetzelfde geld was ik niet naar Antwerpen gekomen, want ik twijfelde of ik niet beter meteen naar Amsterdam zou doorreizen. Uiteindelijk besliste ik dat ik onderweg naar Amsterdam een dag zou uitstappen in Antwerpen om er eens rond te kijken, en dan doorreizen naar Amsterdam waar ik veel goeie dingen over had gehoord.”

“Ik had gehoord van Nello & Patrasche, bij ons bekend als ‘Dog of Flanders’. Dat komt voor in onze schoolboeken en zo, dus vaag wist ik wel iets van Antwerpen: uit een sprookje dat ze ons in Japan als kind vertellen.”

bevindingen

Ze verbleef in Hostel Boomerang, vond het daar zo gezellig dat ze een nacht bijboekte, en dan nog één en nog één. Uiteindelijk zat ze een week in Antwerpen, en besliste ze er te blijven.

“Antwerpen is een unieke stad, dat vond ik meteen. Veel grappige dingen om te fotograferen (standbeelden zoals van een jongetje dat zijn bloot gat toont), wat maakt dat ik mij in mijn eentje zeer geamuseerd heb. Met tips van het hostel, heb ik heel de stad verkend.”

Ze ging naar Hoboken, op zoek naar Nello en Patrasche. “Ik heb ze gevonden, en ik was zeer verbaasd dat hun standbeeldje in een woonwijk stond, met niets anders te beleven. Er is eigenlijk nauwelijks een link met Nello en Patrasche. Ik heb veel foto’s genomen toen. Er was wel een probleem toen ik naar het toilet moest, want er was nergens een publiek toilet, aangezien dit een gewone straat was. Van in Ierland wist ik dat je naar toilet kon in musea, maar hier waren geen musea. Ik wist toen ook nog niet dat je in België in cafés naar het toilet kan gaan. Nabij het standbeeldje was er een soort van infoshop waar ik graag iets meer had gevraagd, maar die was gesloten.”

“Steden als Antwerpen zijn fantastisch voor Japanners, omdat er zoveel te fotograferen valt. Standbeelden bijvoorbeeld. Die zie je niet zo veel in Japan. Rare zaken ook zoals die broodmachine naast het beeldje van Nello en Patrasche – wij hebben ook wel automaten maar niet gevuld met dingen die super vers moeten zijn. Daar heb ik dus ook foto’s van genomen.”

“Ik stapte uit in het Centraal Station, en het eerste wat ik zag waren de Joden. Ik dacht dat dit de plaatselijke bevolking was, en ik was zeer verwonderd. In die tijd wist ik niets over Joden, en ik was verbaasd hoe de bevolking van Antwerpen erbij liep: in traditionele klederdracht. Ik heb foto’s van hen gemaakt en verteld in het hostel aan andere reizigers wat ik had gezien. Pas dan begreep ik dat dit geen doorsnee Antwerpenaren waren.”

“Hoewel ik toen ik hier arriveerde niet wist dat Antwerpen een belangrijk modecentrum was, merkte ik wel dat er veel shops waren en dat mensen modebewust waren. Zo liep ik toen rond met een opvallende fel gekleurde hoed op, en in Antwerpen vroeg om de haverklap mij iemand waar ik die fantastische hoed had gekocht. Ik had die al heel mijn reis op, maar nergens had iemand mij ernaar gevraagd. Dus Antwerpenaren hebben daar zeker oog voor. Ook zitten veel van mijn vrienden in

Japan in de fashion, en toen ik een keer terugging en ze hoorden dat ik in Antwerpen had verbleven, waren ze zeer enthousiast. Voor hen betekende Antwerpen blijkbaar iets zeer goeds in de mode. Aan hen heb ik veel foto's laten zien, en zij zouden zeer graag eens op bezoek komen, maar wie een job heeft, kan niet zomaar eventjes over en weer naar Europa. Bovendien is het 1 dag heen en 1 dag terugvliegen en hebben mensen maar 1 week vakantie. Niet te doen dus, behalve dan als je reist zoals zoveel Japanner: speed travellen, zoals ik eens gedaan heb een jaar of tien geleden toen ik nog voor een bedrijf werkte: de typische trip van een groepje Japanners die op een week tien steden doen en achter een gids met een vlagje aan lopen. Japan is een heel andere samenleving, daar is iedereen gejaagd. Als je niet mee doet met de groep, hoor je er niet bij. Hier is alles veel meer relaxed, met meer ruimte voor verschillende soorten mensen. Alles is hier veel minder strikt dan in Japan. Ik voel mij hier heel goed thuis, al ervaar ik af en toe nog wel racisme. Mensen hier hebben moeite met wie er anders uitziet, zoals ik. Het is subtiel, maar het zit in de bevolking hier.”

droomstad?

Voorlopig wel ja. Al zou ze graag wat meer zon en zee hebben.

komt ze terug?

Ze blijft hier.

referentiekader

Londen, Parijs, Madrid, diverse steden in Ierland & UK (ze verbleef daar drie maanden tijdens eerste bezoek aan Europa), Taiwan, Singapore. “Amsterdam, waarnaar ik onderweg was toen ik in Antwerpen bleef hangen, heb ik nog altijd niet bezocht....”

INTERVIEW 9

wie

Oliver (22, Nottingham, afgestudeerd in de theologie, neemt nu voor hij begint te werken een break). We treffen hem in Boomerang bij het ontbijt, na zijn eerste nacht hier.

transport

Hij is met de bus gekomen omdat dit de goedkoopste oplossing was (11 uur onderweg, 43 pond, vanuit Nottingham).

waarom Antwerpen

Eerder studeerde en woonde hij een jaar in Nijmegen (Nederland), en nu gaat hij in een organische boerderij in Deurne werken, bij wijze van stage. Dat zijn allemaal nogal toevalligheden: na zijn fijne ervaring in Nederland, waar hij ook de taal leerde, wou hij zijn talenkennis verder uitdiepen en was hij op zoek naar een stad waar hij ook Nederlands zou kunnen spreken maar die goedkoper is dan Nederland. Hij gokte op Antwerpen. Hij weet dat hier een Huis van het Nederlands is (kwam hij te weten door te zoeken op Google) en daar gaat hij deze namiddag langs. “Ik vind Nederlands een bijzonder mooie taal, weinig gehoord ook want weinig mensen spreken het. Dat trekt mij aan.” De organische boerderij in Deurne heeft hij daarna gevonden.

verwachtingen

Hij had tevoren niet veel over Antwerpen gehoord. “De Lonely Planet schrijft er wel zeer lovend over” – zo kwam hij ook te weten dat het een modestad is, en dat Antwerpen Cultural Capital of Europe was in 1993, en de 2de stad is van België. Verder dacht hij dat Antwerpen zeer industrieel zou zijn, het is tenslotte een havenstad. Hij is ook in Gent geweest; en in Brussel dat hij zeer vuil vond.

bevindingen

Zijn eerste indruk van Antwerpen was niet positief: “Het regende, en ik liep verloren door de slechte bewegwijzering aan het station. Ik voelde mij verloren en had al spijt van mijn beslissing. Waarom hangen ze aan het station geen groot plakkaat met info over de bussen? Nu was ik al een heel eind in de regen aan het stappen toen duidelijk werd dat de bus die ik moest nemen aan de andere kant

stond. Dan zakt je de moed wel in de schoenen, zeker als je alleen bent.”

Na die eerste indruk is het wel goed gekomen, ondermeer door het warme onthaal in het hostel; daarna is hij de stad intensief gaan uitkammen met de USE-IT kaart.

Na één dag zijn dit zijn eerste indrukken: Antwerpen is een mooie stad, met veel oude gebouwen. Hij vindt het ook vrij groot, in tegenstelling tot Gent dat alleen maar mooi is. “Je kan merken dat de mensen hier graag wonen: overal zie je mensen met mekaar staan praten op straat, je ziet vrienden lachen en drinken op café, families in de restaurants.”

Het unieke aan Antwerpen is niet zo makkelijk te duiden. Misschien is het de unieke mix: er zijn zeer veel en erg verschillende shops, de activiteiten rond mode, een paar mooie parken, a friendly atmosphere, fijne cafés en clubs, Belgische bieren, goeie muziekschops (“zelfs al koop ik vooral via internet”) en kledingschops (2de hands en vintage), en een paar interessante musea.

Antwerpen heeft vooral mooie architectuur uit het verleden; het mist hedendaagse architecturale ijkpunten.

“Je merkt wel dat Antwerpen iets met mode heeft: er zijn buurten met enorm veel shops: van originele kleine boetieks over zeer dure couturehuizen tot de ketens die je in elke stad vindt. Het is wel niet vergelijkbaar met Parijs of Milaan, daar voel je dat de mode in elke vezel van de stad zit.”

“De mensen zijn hier tolerant. Ik zag bijvoorbeeld veel gays op straat, dat is hier niet meer dan normaal.”

“Veel steden proberen zich beter voor te stellen dan ze zijn, en dan kom je daar en merk je dat ze lichtelijk overdreven hebben. Hoe Antwerpen zich profileert is zeer eerlijk, want het klopt allemaal en is niet overdreven. Antwerpen is zelfs nogal bescheiden, zodat niet veel mensen ervan af weten. Het zou zich beter wat meer bekend maken, want nu is het een hidden secret.”

droomstad?

Amsterdam is tot dusver zijn favoriete stad.

Hij reist veel alleen, en beantwoordt de vraag vanuit dat standpunt. Belangrijk is dan dat de plaatselijke bevolking wat Engels begrijpt, communicatief en vriendelijk is; dat er veel aangename en interessante dingen zijn om te zien (dat kunnen musea zijn, maar hij heeft het in het algemeen over het stadsbeeld), en unieke dingen om te doen die je niet in andere steden kan doen. De algemene sfeer die een stad uitstraalt moet open en communicatief zijn; belangrijk is ook dat je makkelijk aan gratis internet geraakt. Goeie architectuur vindt hij ook belangrijk – zeker steden die veel hedendaagse architectuur met naam hebben zoals Barcelona en Rotterdam, vindt hij interessant.

komt hij terug?

Hij komt hier tijdelijk wonen.

referentiekader

Amsterdam, Rotterdam, heel Nederland eigenlijk, Brugge, Brussel, Frankfurt, Parijs, Keulen, Turijn, Barcelona, Rome, Dublin, Praag, Berlijn, Porto, Malaga, Londen, Edinburgh, Toulouse, Marseille.

INTERVIEW 10

wie

Michela (20, Milaan, studente), verblijft in de Heksenketel. We treffen haar tijdens de lunch.

transport

Vliegtuig, trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Michela heeft gisteren en vandaag toelatingsexamen gedaan aan de Modeacademie. Ze zit een beetje in de put, want ze gaat ervan uit dat ze niet geslaagd zal zijn.

verwachtingen

Het is haar tweede bezoek aan Antwerpen. (was hier in juli al eens).

De Academie van Antwerpen heeft zeker een goede naam bij de kenners in Italië: innovatief en op de praktijk gericht. Michela heeft een probleem met de Italiaanse modeopleidingen: zeer klassiek en heel erg op het technische gericht. (opleidingen zijn er ook duurder)

bevindingen

Antwerpen is een hidden secret. “little city but big inside”/”full of living people. België is volgens haar niet bekend als vakantieland.

Ze vindt Antwerpen veel meer een ‘potpourri of cultures’, met zowel gewone mensen als artistiekelingen... (Paris = only elegant)

Ze houdt van Antwerpen en de Antwerpenaren. “Berlijn, Parijs, New York en Londen zijn ook wel fijn, maar worden stilaan te ‘commercieel’: iederéén zit daar.”

De mensen vindt ze open en spontaan. Dat maakt dat ze in Antwerpen zou kunnen wonen, meer nog: ze hoopt het (afhankelijk van haar resultaat).

Ze houdt van de oude gebouwen in Antwerpen, maar vindt het ook goed dat die zij aan zij staan met nieuwe architectuur. In sommige steden heb je een aparte historische kern, en daarnaast het nieuwe moderne gedeelte. In Antwerpen loopt dat wat meer door elkaar, volgens Michela. Toen ze voor de eerste keer uit de trein stapte in het Centraal Station viel ze bijna achterover: ‘wow’. Het plein voor het station was al meteen even prachtig: het licht stond perfect en dan kwam er ook nog eens een Belgische jongen met prachtige spieren voorbijgewandeld: “I felt like in a Western”.

Antwerpen vindt ze een zeer relaxte sfeer uitstralen: heel de dag door zie je mensen op terrassen en bankjes en in bars zitten. Dat is heel anders dan in Milaan, waar je je heel de tijd opgejaagd voelt.

Ze is in Antwerpen gaan clubben en kon bijna niet geloven dat andere meisjes naar haar lachten. In

Italië bekijken de meisjes elkaar als roofdieren in de clubs: concurrentie...

droomstad?

Momenteel: Antwerpen.

komt ze terug?

Ook als ze niet geslaagd is in het ingangsexamen, overweegt Michela in België te komen wonen. Ze voelt dat ze op dit moment in haar leven keuzes moet maken. Ze houdt helemaal niet van het politieke klimaat in Italië.

referentiekader

Londen, Parijs, Berlijn, Amsterdam, Brussel, Luik.

INTERVIEW 11

wie

Liz (28, China: Hangzhou, heeft sales functie bij bedrijf, volgt haar werk online op tijdens deze trip). We interviewen haar terwijl ze haar werk zit op te volgen op haar laptop, in het café van de Heksenketel, waar ze verblijft.

transport

Ze is naar Brussel gevlogen en kwam dan met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Ze reist drie weken rond in Europa; ze is nu een week in België. Volgens haar is Antwerpen de belangrijkste Belgische stad: “Hier is een belangrijke diamantindustrie, vertelden vrienden van mij die hier al geweest zijn.”

verwachtingen

Ze heeft geen gidsen geraadpleegd: ze reist door internet te raadplegen, en laat zich ook leiden

door advies van vrienden en kennissen. Zo bijvoorbeeld heeft ze beslist naar Rome te gaan. Van Antwerpen had ze verwacht dat het een mooie, oude stad zou zijn met veel handelsactiviteiten door de diamantindustrie.

bevindingen

Ze is nu twee dagen in Antwerpen en is vol lof: het is een mooie en lichte stad (t.o.v. Brussel dat ze eerder vuil en donker vond). Ze vindt het fijn dat er veel mensen op straat zijn, op de terrassen zitten en in de winkels rondlopen, dat de restaurants vol zitten met mensen die samen eten en dat er op cultureel vlak veel te doen is. “Je kan hier meteen voelen dat er een goeie sfeer is, en dat mensen openstaan voor contact: ze praten makkelijk. Da’s belangrijk als je alleen reist zoals ik – dit is geen eenzame stad. Ook is het makkelijk aan info over de stad te geraken: goeie stadskaartjes!” (ze heeft die van USE-IT gebruikt; suggereert er ook metrolijnen op te zetten).

Ook het openbaar vervoer vindt ze goed georganiseerd.

“Wat ik zou veranderen? In vergelijking met andere steden, mist Antwerpen harmonie in de architectuur. De meeste gebouwen in het centrum hier stammen denk ik uit wat jullie ‘de middeleeuwen’ noemen, nee? Ik zou het fijn vinden er wat meer van te zien, dat zou het straatbeeld ten goede komen. Antwerpen vind ik in het algemeen wel een mooie stad. Ook goed dat je hier zo lekker kan eten – wat een verschil met Nederland! Je voelt ook dat de bevolking van eten houdt, ze praten er veel over.”

Qua bevolking lijkt Antwerpen op Amsterdam, de mentaliteit van de mensen is open, ze zijn altijd bereid je de weg uit te leggen en ze stellen vragen, ze zijn geïnteresseerd. Ze zag vooral een blanke bevolking, maar de Joden vielen haar enorm op. “Ik wist niet wat voor mensen dat waren, en ook niet dat ze in Antwerpen woonden. Ik zou het wel interessant vinden om er meer over te weten. Lijkt mij ook nogal Europees: de mix van veel verschillende soorten mensen.”

Ze gaat nog het Rubenshuis bezoeken, en morgen vertrekt ze naar Rome. Van andere clichés heeft ze niet gehoord: fashion, gay etc: geen idee.

“De meeste Chinezen die Europa bezoeken, doen dat in groep. De meerderheid spreekt namelijk nauwelijks Engels, en we zijn niet zo zelfstandig opgevoed dat we zomaar zonder begeleiding op reis gaan. Er zijn uitzonderingen, zoals ik. Voor dat soort mensen is het hostel zeer belangrijk. Antwerpen is een zeer romantische stad, dus in feite niet geschikt voor solo reizigers: dit is een stad die je met je fiancée moet bezoeken.”

droomstad?

“Antwerpen staat zeker in mijn top 5 van favoriete steden. En ik zou hier zeker een tijd kunnen leven – ik zou kiezen tussen Amsterdam en Antwerpen. Ik hou van dit soort steden, waar veel energie van uit gaat, die dynamisch zijn en die veel handel en industrie concentreren. Antwerpen is een havenstad, en dat voel je.”

komt ze terug?

Toch niet: ze verzamelt op deze reis toeristische herinneringen en souvenirs, en zal daarover vertellen aan haar vrienden, haar foto's tonen etc. Dit is voor haar een eenmalige ervaring: Europa doen.

“Er zijn zoveel andere plaatsen in de wereld die ik nog wil bezoeken. En Antwerpen is ook niet echt zo'n stad die je verschillende keren moet bezoeken: als je ze gezien hebt, heb je ze gezien.”

Het is niet zoals Parijs bvb, waar ze wel ooit naar terug wil: “Dat is een echte grootstad, waar je inspiratie opdoet. Daar leer je vanalles, daar gebeurt vanalles.” Ze vermoedt dat haar vrienden op basis van haar foto's Antwerpen een zeer mooie stad zullen vinden. De kathedraal vindt zij bijvoorbeeld adembenemend, en ze vergelijkt haar verrukking met wat ze ervoer toen ze in Parijs voor de Notre Dame stond. Religie interesseert haar overigens enorm, en ze loopt dan ook elke kerk binnen. Dat is voor haar hét kenmerk van Europa: “je kan zien waar de macht ligt: bij de kerk.”

referentiekader

Amsterdam, Londen, Parijs, verschillende steden in China, de Filippijnen, Barcelona, Oslo, Kopenhagen, Stockholm, Helsinki. Nu gaat ze op deze trip nog naar Rome en dan terug naar China.

INTERVIEW 12

wie

David (25, LA, rondreizend muzikant, singer-songwriter). We interviewen hem tijdens het ontbijt in Boomerang, waar hij logeert.

transport

Hij is naar Londen gevlogen, en daar heeft hij de Eurostar naar Brussel genomen, om na 3 weken verblijf de gewone trein naar Antwerpen te nemen. Hij is nu al 3 weken in Antwerpen.

Hij reist sinds 4 maanden door Europa. Hij heeft dat al eerder gedaan, maar nu is het de eerste keer dat hij op zijn eentje reist. De vrijheid bevalt hem, en als straatmuzikant kan hij ervoor zorgen dat hij voldoende verdient om af en toe in een hostel te verblijven, te gaan eten en zelfs pintjes te trakteren aan locals bij wie hij mag blijven slapen. Hij heeft ook geld gespaard, voor het geval dat. Deze trip begon hij in Ierland, daarna bezocht hij Duitsland, Nederland, en nu is hij al de hele zomer in België, waar hij diverse steden bezocht, zoals Bastogne, Louvain-La-Neuve, Gent en Brugge.

waarom Antwerpen

Toevallig, door mensen te ontmoeten die hem vertelden dat hij hier naartoe moest komen.

verwachtingen

Vooraf wist hij van Antwerpen niet veel dat hem echt aantrok: “Ik wist dat er een connectie was met diamant, en dat er mooie architectuur stond. Ik was eigenlijk van plan om hier maar 1 dag te blijven, maar doordat ik andere reizigers ontmoette die mij op sleeptouw namen, heb ik de stad wat langer verkend en ben ik er verliefd op geworden. Ook in Gent bleef ik een week doordat ik locals ontmoette, en in Brussel zelfs 3 weken. Ik bleef een paar keer bij locals slapen, en regelmatig ook in een hostel.”

bevindingen

Volgens David staat Antwerpen internationaal het meest bekend als diamantstad. “Ik was dan ook verrast te zien dat de diamant maar een heel klein stukje van het Antwerpse stadsleven bepaalt – ik

had echt verwacht dat het overal zou zijn. Wat je hier wel voelt, en dat zal wel een afgeleide zijn van die diamantindustrie, is dat hier veel geld zit. Antwerpen komt over als een rijke stad, toch in het centrum. Je ziet ook opvallend veel dure shops – Louis Vuitton en zo. Antwerpen is ook een erg veilige stad – zo voelt het toch aan. Verder valt ook op dat er een zeer grote gemeenschap is van orthodox Joodse families. Ik had zo’n groep nog nooit in het echt gezien. Ik weet alleen dat het een zeer gesloten gemeenschap is, dus ik was wel nieuwsgierig toen ik hen zag; ze wonen allemaal samen in de buurt van het station. Ook opvallend is het Antwerpse Red Light District – ik denk dat het het properste, veiligste en gezelligste is dat ik al ooit heb gezien. De raamprostitutie in Brussel aan het station geeft een gore en onveilige indruk, en ook het Glazen Straatje in Gent is een vulgaire boel, en in Amsterdam is het een onzure buurt.”

“In Antwerpen heb ik ook het lekkerste Turkse voedsel gegeten dat ik ooit heb geproefd – en believe me, ik ben een geofend Kebab-eter! Dat Antwerpen iets met mode heeft, heb ik wel eens opgevangen op tv, maar ik had er niet meer aan gedacht tot ik hier kwam en iemand erover begon.”

“Ik voel hier een goeie vibe, heel anders dan in de meeste steden die ik al heb bezocht. Natuurlijk is het fijn dat er zoveel cultuur en musea en feestjes zijn, maar voor mij is in de eerste plaats toch belangrijk dat de mensen ok zijn: open, communicatief, energiek. De mensen maken deel uit van de stad, zij bepalen de sfeer.”

“Wat ik zou veranderen aan Antwerpen? De restaurants zouden wat langer mogen open blijven. Nu zijn het alleen de Turken die laat open zijn. Ook het openbaar vervoer stopt te vroeg. Voor een stad is het belangrijk dat er altijd leven is op straat, dat zorgt voor een positieve energie. Mensen gaan hier graag de straat op, en ze kunnen het zich permitteren om op restaurant en café te gaan – België is één van de goedkoopste landen in Europa als het daarop aankomt.”

“Voor een soloreiziger zijn sommige steden interessanter dan andere. Een stad kan nog zo mooi zijn, als je geen connectie krijgt met mensen, krijg je er een hekel aan en kom je nooit meer terug. Ook is het belangrijk dat je vlot op internet kan, want contact houden met thuis is belangrijk, je bankzaken regelen, mails checken, jobaanbiedingen bekijken. Dus free internet is een must. Ik loop gewoon op straat rond met mijn iPhone, en capteer onbeveiligde connecties, maar als je al-

leen een laptop mee hebt is dat natuurlijk nogal een gedoe. In Amerika heb je overal in coffee shops een internetconnectie, die je er gratis bij krijgt als je iets consumeert. Jammer dat dat hier niet bestaat. Het is tegen mijn principe, maar ik stap wel eens een McDonalds of Starbucks binnen om mijn mail te checken.”

David heeft de USE-IT map gebruikt en is er zeer tevreden over. Hij heeft de map gebruikt als een instrument dat hem snel en gevarieerd door de stad loodst. “Het soort van info dat op jullie kaart staat, is niet makkelijk te vinden. dus als je dit zomaar ergens vindt, is het een geschenk uit de hemel!”

Hij speelt overal waar hij komt op straat, en blijkbaar is hij een begenadigd en / of charismatisch muzikant, want hij slaagt er regelmatig in om 100 euro of meer bijeen te spelen op een uur. “Het enige vervelende is dat ik geen vergunning heb om op straat te spelen, dus ik kan niet te lang op dezelfde plaats blijven staan.” Hij speelt populaire muziek zoals die van Coldplay, Radiohead. Hij heeft ook een cd die hij cadeau geeft aan mensen die hij aardig vindt.

Hoe hij zijn reisschema bepaalt? “Ik laat mij leiden door ontmoetingen. Als straatmuzikant is het makkelijk om mensen te leren kennen. Ze staan te luisteren, en sommigen spreken mij aan, en soms volg ik hen.”

Met het hostel, dat hij heeft gevonden via Hostelworld, was het liefde op het eerste gezicht: “een zeer huiselijke, vrije en losse sfeer die ervoor zorgt dat reizigers hier makkelijk en ongedwongen met elkaar aan de praat geraken. Je komt mekaar hier tegen, en dan ga je later samen op stap. Voor iemand die alleen reist, is dat ideaal. Het hostel moet ok zijn want uiteindelijk spendeer je er toch wel veel tijd. Het gaat echt niet alleen over slapen, maar over ontmoeten.”

Iemand heeft hem warm gemaakt voor de zoo, en daar wil hij nu naar toe. Hij wacht echter tot hij op zijn beurt iemand die ook in het hostel verblijft kan overtuigen, want hij wil zijn ervaring met iemand delen.

“Iets heel fijns aan Antwerpen zijn die vele konijnen in het park: alle maten en gewichten, kleuren en soorten. Echt grappig – dat vertelt je zonder woorden dat deze stad een zeer vriendelijke en aangename stad is waar het goed is om te leven.”

droomstad?

Toch wel ja. In Antwerpen wil hij blijven.

komt hij terug?

In oktober moet hij terug naar huis, om zijn visum te regelen, maar hij komt zo snel mogelijk terug naar Europa. dan kiest hij een nieuwe homebase, en waarschijnlijk zal dat Antwerpen worden.

referentiekader

Canada, Mexico, alle Amerikaanse staten, Londen, Parijs, Nice, Marseille, Keulen, Napels, Venetië, Athene, Eilat, Dubrovnik, Caraïben.

INTERVIEW 13

wie

Annette (22, Munster, studente Biologie). Erasmusstudente die haar mail zit te checken in Boomerang, waar ze drie weken verblijft.

transport

Haar ouders brachten haar met de auto naar Antwerpen aangezien ze veel bagage mee had.

waarom Antwerpen

Annette gaat gedurende een half jaar als Erasmusstudente in Hasselt studeren. Nu verblijft ze 3 weken in het hostel omdat ze een taalcursus Nederlands volgt in Antwerpen, voordat ze aan de lessen in Hasselt begint. Zij heeft daar niet voor gekozen, het is Erasmus zelf die deze cursussen voor de studenten regelt.

verwachtingen

Van haar medestudenten uit andere landen, die hier ook in Antwerpen op cursus Nederlands zijn, en die al wat meer van 't stad kennen, weet ze dat Antwerpen een toffe stad is, dat hier veel te doen is etc. Ook heeft ze opgevangen dat Hasselt bijlange niet zo levendig is als Antwerpen. Zelf heeft ze ter voorbereiding op internet afbeeldingen van Antwerpen bijeen gezocht, en haar indruk was meteen dat het een mooie stad is.

Dat Antwerpen iets heeft met mode heeft, wist ze niet. Wel dat het in het algemeen een stad is "met geschiedenis en oude cultuur". Van haar medestudenten weet ze ook dat er veel optredens zijn, dat er elke dag vanalles te doen is. Ook heeft ze gehoord van het Rubenshuis, en weet ze dat er veel kerken zijn. Haar leraar Nederlands is ook goeie reclame voor de stad: hij is een echte Antwerpenaar en behalve leraar is hij ook nog muzikant – "he's crazy and pretty cool actually". In de lessen vertelt hij wel eens over zijn eigen band, en over de Antwerpse muzieksce­ne in het algemeen; vandaar dat Annette vermoedt dat er in Antwerpen ook wel goeie live optredens zullen zijn.

bevindingen

Ze is sinds een week in Antwerpen. Ze heeft vooral veel rondgewandeld, om een idee te krijgen van de stad. "Sommige wijken zijn tof: daar hangt dan veel volk op straat, er zijn veel terrasjes en barretjes. De omgeving rond Boomerang is voor mij te leeg en te stil - er is hier niets te doen - maar de buurt rond de unief is wel heel tof. Ook het centrum, de oude stad is zeer gezellig, daar kom ik graag."

Van Antwerpen vermoedt ze dat het een goeie stad is om er te leven: alles is er voorhanden, en het is een mooie stad met veel jonge mensen. De stad is ook niet te groot en dus leefbaar. Wel valt het haar op dat er weinig groen is, en dat zou ze toch vervelend vinden mocht ze hier wonen. Er zijn hier veel en verschillende shops, en dat is fantastisch, maar ze vindt winkelen hier ook echt wel duur. Ze weet dat de internationale ketens op de Meir zitten "Dat die allemaal samen zitten, is gemakkelijk want je weet wat je daar kan kopen. Dus als je iets specifiek wil dan weet je dat je het daar gaat vinden." Ze kent ook de Kammenstraat en de Nationalestraat.

Het hostel heeft ze gevonden door te googlen. De USE-IT map heeft ze zoals de meeste studenten gebruikt om de stad te verkennen, en ze is er zeer tevreden over.

droomstad?

Kan ze geen antwoord op geven

komt ze terug?

Wanneer ze eenmaal in Hasselt studeert, hoopt ze geregeld over en weer naar Antwerpen te komen om in de stad rond te hangen, te shoppen en uit te gaan.

referentiekader

Duitsland, Praag, Turkije, Lloret de Mar, kleinere in Italië, kleine steden in Nederland waarvan ze zich de naam niet herinnert.

INTERVIEW 14

wie

Jessica (23, heeft een administratieve job, Melbourne), Luke (21, werkloos / 'professional traveller', Melbourne), Hiden (22, student internationale relaties en psychologie, Melbourne). Ze arriveren net in Boomerang; we interviewen hen terwijl ze inchecken. Ze zijn van plan om 2 nachten te blijven: zaterdag en zondag.

Ze zijn al vijf maanden door Europa aan het reizen. Deze trip gaat van Dublin naar Boedapest, en alles daartussen. Op hun lijstje staan nog Luxemburg, Madrid, Lissabon, en voor de rest alle steden waar ze in de toekomst zin in krijgen, en die niet te duur zijn. Waar ze onderweg precies stoppen en blijven hangen, is afhankelijk van het weer, de mensen, of het een betaalbare stad is, of je er fijn kan uitgaan.

Voor hun overnachtingen doen ze hostels, CS en vrienden. Deze hostel hebben ze gevonden via Hostelworld.

transport

Ze reisden per trein van Brugge naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

“Amsterdam was te duur om te overnachten in het weekend.”

verwachtingen

“Antwerpen is gewoon een tussenstop. We hebben hier niet zoveel plannen. Wafels eten en bier drinken, zoals iedereen zeker. En voor de rest wat rondlopen. We gaan niet te laat naar bed. Antwerpen is klein; je bent hier vlug rond.”

Brugge vonden ze bijzonder fijn, en ze verwachten van Antwerpen hetzelfde. In Brussel bleven ze ook twee nachten. “Fijne stad, goed geamuseerd.”

Ze willen hier vooral uitgaan, en (contradictorisch) ook wat uitrusten voor ze de bloemetjes pas echt gaan buiten zetten in Amsterdam. Die stad heeft een mythische status door wat ze van hun vrienden hoorden die er al zijn geweest.

Ze gaan ook nog naar München voor het Oktoberfest daar – van festivals in Antwerpen weten ze niet, maar mocht er iets zijn wat de moeite is, dan zouden ze er zeker naartoe gaan. “Alle alibi’s om te feesten zijn goed!”

bevindingen

Kunnen ze nog niks over zeggen, want ze zijn net gearriveerd en hebben niet echt rondgekeken onderweg naar het hostel. De verwachtingen zijn immers niet hooggespannen en ze hebben geen grotere ambitie met Antwerpen dan zich er amuseren en ontspannen. “We zijn hier zeer relaxed, niets moet. We zien wel. Onderweg hebben we vooral gekletst over wat we in andere steden hebben meegemaakt.”

droomstad?

De mooiste, meest energieke en plezierigste stad die ze samen bezochten, is Dubrovnik. Ook ste-

den in Turkije vonden ze bijzonder, en Berlijn staat ook in de favorietenlijst. Meestal heeft dat met ontmoetingen te maken. “Want weet je, alle steden die we hebben bezocht, zijn mooi. Ze lijken allemaal nogal op mekaar ook. Wij amuseren ons overal goed, aangezien we vrienden zijn. Dus als we andere reizigers of locals tegenkomen met wie het goed klikt, is dat altijd meegenomen, en blijven we soms zelfs langer. Ook belangrijk: snel en goed georganiseerd transport, vriendelijke mensen, veel te doen. Al hebben ze ook graag goed weer en de zee in de buurt – zoals Malta bijvoorbeeld: daar zouden ze kunnen wonen. “Dat is zoals Melbourne: multicultureel, divers, betaalbaar, warm.”

Barcelona is volgens hen de ideale stad voor de reiziger, omdat alles er aanwezig is: het lokale leven (restaurants, sfeer, geschiedenis), een mooie stad, de zee, veel jonge mensen, veel mogelijkheden om uit te gaan, en alles is betaalbaar.

Ze proberen overal de lokale keuken (“dus wafels in Antwerpen”).

Ze reizen met hun laptop, en vinden het belangrijk dat ze vlot op internet kunnen. Als dat niet kan, frustrereert hen dat en worden ze ongedurig.

komen ze terug?

Nee: ze werken een lijstje af van steden die ze willen bezoeken. Als ze die ‘gedaan’ hebben, hoeven ze er in de toekomst niet meer naartoe. Antwerpen staat niet eens op dat lijstje, en Europa hebben ze binnenkort ‘gedaan’.

referentiekader

Veel gereisd door Europa de laatste maanden, ook Noord-Amerika en Zuid-Amerika gedaan – “te veel om op te noemen”.

INTERVIEW 15

wie

Ben (26, Londen, marketeer), Edward (26, Londen, IT consulent), Ben (26, Londen, producent), Richard (26, Londen, webdesigner), Michael (26, Londen, conference organisator). 5 vrienden die op de fiets Europa verkennen. Staan op het punt in te checken in Boomerang, na een lange rit en na in totaal 10 dagen fietsen. Ze zijn toe aan een douche, dus het interview moet vlug gaan. Morgen nemen ze de trein naar Brussel, om van daar met de Eurostar naar Londen te gaan. Ze hebben voor Boomerang gekozen voor de prijs.

transport

Met de fiets op de trein.

waarom Antwerpen

Ze kozen Antwerpen uit niet omdat ze per sé de stad willen bezoeken, wel omdat het dicht bij Brussel is, waar ze morgen de trein terug naar Londen nemen. Brussel hebben ze bij hun vertrek al bezocht, dus hoefde dat niet nog een keer.

verwachtingen

Wat ze verwachten van Anwerpen: bier, lekker eten, en een mals bed.

bevindingen

Zijn net gearriveerd. Wat hen op weg naar het hostel alvast opviel: de wegsignalisatie is in Antwerpen slecht georganiseerd. Wat een verschil met Duitsland bijvoorbeeld, waar alles klaar en duidelijk en betrouwbaar is.

droomstad?

Geen idee. Op het eerste zicht een fijne stad, maar niet vergelijkbaar met Londen en andere wereldsteden, waar sowieso altijd veel meer te beleven valt. Maar om gewoon eens langs te rijden en relaxed te verblijven lijkt Antwerpen hen op het eerste zicht wel de moeite.

komen ze terug?

Of ze hier nog terug gaan komen: geen idee, normaal komen ze niet terug naar plaatsen waar ze al zijn geweest.

referentiekader

Ze zijn door Luik gereden, Bastogne, Luxemburg, Salzburg, door de Moezelstreek, Düsseldorf, ... Alles bijeen goed voor 450 miles. Ze hebben ook al tamelijk veel gereisd, binnen en buiten Europa. (geen tijd om daarover uit te weiden: ze willen douchen)

INTERVIEW 16

wie

Michiel (21, Arnhem, student bedrijfskundige informatica), Nick (20, student commerciële economie, Arnhem)

De twee vrienden komen samen met hun teamgenoten nu al voor de 3de keer naar Antwerpen voor een internationaal gametoernooi – deze keer is het ‘Call of duty II’ dat ze spelen. Ze doen dat in ‘Outpost’, nabij de kathedraal: een gamecenter waar in de kelder een internationale bende gamers het tegen mekaar op nemen. Dit groepje is het enige dat er niet als een bende nerds uit ziet (ze noemen de anderen ook nerds).

Ze hebben al gamend al wat rondgereisd: Denemarken, Noorwegen, Zweden, België, Engeland, en bijna waren ze ook naar LA gegaan. Het is hun sponsor die de overtocht, het verblijf en vaak ook kosten voor uitgaan draagt. Er zijn ook prijzen mee gemoeid, zo won hun team ooit 37.000 euro op een toernooi in Denemarken.

Ze koppelen gamen altijd aan uitgaan: dat gaat van op terrasjes zitten tot en met naar discotheken gaan.

transport

Een van de ploegmaats heeft een rijbewijs en een auto waar iedereen in kan.

waarom Antwerpen

Ze hebben niet speciaal voor Antwerpen gekozen, leggen ze al lachend zo uit: “We moésten hier naartoe, door onze verslaving.” Ze komen niet voor de stad maar voor het gamen, zo simpel is dat. Natuurlijk gaan ze uit en willen ze wat shoppen, maar een speciale band hebben ze niet met de steden waar ze gaan gamen.

verwachtingen

Over Antwerpen hadden ze tevoren niet veel meer gehoord dan “wat algemeen bekend is in Nederland: dat Antwerpen een gezellige stad is”. Hier toegekomen, zegt Nick: “een oude en mooie stad, met opvallend veel Joodse mensen. Ik had ze nog nooit in het echt gezien, echt opvallend en mysterieus vind ik hen. Die krulletjes en zo, toch wel speciaal; en grappig ook dat ze allemaal in hetzelfde deel van de stad wonen. Bij ons zie je die niet; Joden kleden zich niet zo opvallend in Nederland.”

bevindingen

Ze vinden Antwerpen gerieflijk: je moet niet ver lopen van ‘Outpost’ naar een terras of om iets te eten. Dat was in Denemarken wel even anders: “Het toernooi ging door in een afgelegen hall, dus je moest een half uur lopen om iets fatsoenlijks te eten te vinden. In Antwerpen vind je op elke straathoek lekker eten en terrassen.

Ze overnachten in Boomerang, één nacht, en ze zijn niet tevreden: stapelbedden, een ouwe trap waar ze bijna doorzakken, douches die hun beste tijd hebben gehad. Maar ja, het is goedkoop: 16 euro. De afgebladderde charme van deze hostel kan de jongens niet bekoren. Een hostel / hotel moet voor hen vooral nieuw en proper zijn, sfeer doet er niet zo toe. In andere landen hebben ze wel al in betere hotels met meer luxe geslapen, dus ze zijn veeleisender dan veel van hun leeftijdgenoten.

Antwerpen is niet groot, maar geeft wel een grootst gevoel: er is hier heel de tijd vanalles te doen, en er loopt veel volk op straat.

Dat Antwerpen als modecentrum bekend staat, wisten ze niet. En ze vinden ook niet dat je dat speciaal merkt in de straat – mocht het te merken zijn, dan zouden ze zich misschien vragen beginnen stellen en erop uitkomen. “De mensen gaan hier niet bijzonder goed gekleed of zo – minder stijlvol zelfs dan in veel andere steden. Milaan, daar merk je het wel degelijk dat er een link is met mode: mensen lopen er chique gekleed, en overal waar je kijkt zijn er kledingwinkels.” In Antwerpen zijn er anderzijds ook wel veel vinden ze, en ze zijn tamelijk gevarieerd, maar ze liggen soms wat te ver uit mekaar: het zou handiger zijn om ze allemaal samen te hebben.

droomstad?

Hun ideale stad heeft veel terrasjes, veel verschillende uitgaansmogelijkheden om naargelang je humeur te kiezen, veel en betaalbare restaurants vinden ze ook belangrijk. Ook oude architectuur die de stad gezellig maakt, vinden ze fijn (om die reden heeft Alex een citytrip geboekt naar Brugge, met zijn lief, omdat hij heeft gehoord dat heel de stad oud is, en hij vindt dat romantisch). Maar een droomstad hebben ze in feite niet, en Antwerpen doet hun hart niet per sé sneller kloppen.

komen ze terug?

Als hier weer een toernooi wordt georganiseerd: natuurlijk. Maar zomaar naar Antwerpen komen om de stad te bezoeken: helemaal niet.

referentiekader

Barcelona, Bangkok, Egypte, Ecuador, Parijs, Londen, Berlijn, steden Scandinavië waarvan ze de naam niet meer weten, Rome, Milaan.

INTERVIEW 17

wie

Katarina (20, Portugal, studente economie), Bico (22, Taiwan, studente economie), Tania (23, Tsjechië, studente economie). De drie meisjes studeren met Erasmus aan de Antwerpse universiteit, en zijn net in de stad gearriveerd. Momenteel krijgen ze een typische toeristische rondleiding, ge-

organiseerd door de studentenbegeleiding. We interviewen hen terwijl ze samen met zo andere studenten op de Grote Markt naar hun gids luisteren, en al wandelend door het stadscentrum. Ze verblijven ergens in Wilrijk, waar precies is hen niet duidelijk.

transport

Ze kwamen met het vliegtuig naar Brussel, dan met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Ze hebben niet specifiek voor Antwerpen gekozen, wel voor uitwisseling met Erasmus. Antwerpen was gewoon een stad op de lijst. Alleen het Taiwanese meisje heeft een lichte voorkeur voor Antwerpen, maar het had ook best Parijs of Amsterdam kunnen zijn.

verwachtingen

Ze hebben wat gegoogled en hebben zo een beeld samengesteld van Antwerpen dat volgende ingrediënten bevat: historische stad die vooral vroeger veel macht had, veel oude gebouwen in een goed geconserveerd centrum, goeie Belgische keuken en bier, zeker te proeven: chocolade. Het Taiwanese meisje weet iets meer van Antwerpen: in een magazine heeft ze gelezen dat het een modecentrum is, en ze verwijst zelfs naar 'those 6 designers'. Uniek vindt ze ook dat in België drie verschillende volkeren leven, gegroepeerd per taal: de Franstaligen, de Nederlandstaligen en de Duitstaligen. "Dat maakt België zo uniek, alleen al daarom ben ik blij dat ik in Antwerpen ben."

bevindingen

Hun eerste indruk is dat Antwerpen inderdaad een oude, culturele, historische stad, die te oordelen aan de rijk versierde en grote gebouwen vroeger machtig moet zijn geweest.

Het valt hen op dat iedereen in Antwerpen Engels spreekt: in de shops, op straat, en op terrasjes. "Daardoor voelen we ons hier geen buitenlanders. En niemand bekijkt ons raar of als toeristen. Dat is plezant."

droomstad?

Te vroeg om daar iets over te zeggen, maar ze komen hier in elk geval tijdelijk wonen terwijl ze

studeren, en ze zien dat wel zitten. De Tsjechische zegt dat ze liever in een stad zou wonen waarvan ze de taal spreekt, zoals Madrid of Barcelona. “Als je de taal niet spreekt blijf je toch altijd een buitenstaander, en dat is niet goed als je ergens langer wil wonen. Als je tijdelijk hier studeert, of even op bezoek komt, dan is Engels natuurlijk wel goed. Maar aangezien ik Spaans spreek zou ik makkelijker integreren in Madrid en Barcelona. Ook al omdat ik dat fantastische steden vindt.”

komen ze terug?

Dat weten ze nog niet, maar ze willen nog veel reizen in hun leven. Steden die ze opnieuw willen bezoeken zijn steden waar hun vrienden leven.

referentiekader

Steden in China, Londen, Parijs, Milaan, steden in Mexico, Barcelona, Madrid, steden in Brazilië.

INTERVIEW 18

wie

Lee (20, uit China, studente). Ze is hier met een groepje vrienden, en ze verblijven in de Scoutel. Ze verkent momenteel het historische centrum, het is haar eerste dag. Het Chinese groepje blijkt economie te studeren - één semester in Amsterdam - en ze komen hun vriend Hans opzoeken, een van oorsprong Chinese jongen die geboren en getogen is in Antwerpen. Ze leerden mekaar kennen in Peking, toen Hans daar studeerde. Hans (23, woont in Antwerpen, student, zoon van restaurantbaters ‘Antwerp Azia’ op de Suikerrui). Het groepje dat in Amsterdam studeert, leerde al wat Nederlands “om beter in jullie cultuur te integreren”.

transport

auto

waarom Antwerpen

Ze zijn hier omwille van hun vriend Hans, die hen warm maakte voor de stad en hen uitnodigde.

verwachtingen

De moeder van één van hen is kapot van de Middeleeuwse architectuur van de stad, en heeft haar dochter danig besmet. Niet dat die er veel van af weet, maar dat was toch één van de redenen om hier naartoe te komen: die Middeleeuwse architectuur nu ook eens aan den lijve ondervinden.

Allemaal hadden ze al van Antwerpen gehoord voor ze Hans leerden kennen, namelijk via hun schoolboeken: die hebben het over Nello en Patrasche. Ook Brussel wordt in hun boeken vermeld.

Ze weten wat ze moeten proeven: bier, frieten, chocola.

bevindingen

Ze zijn net bij Leonidas gepasseerd en smullen van pralines. Ze eten die in snel tempo op. “Fantastisch!” Frieten hebben ze al gegeten, en Hans neemt hen vanavond mee naar het Paters Vaetje, waar ze bieren gaan proeven. Het groepje vindt het allemaal wonderlijk, en ook zijn ze tevreden over hoe mooi en oud de stad is.

Eén meisje wil ook wel het fashion district bezoeken (degene die over de Antwerp Six had gelezen), maar daar zijn ze nog niet aan toe: eerst de toeristische toer.

droomstad?

Op het eerste zicht staat het hen hier wel aan, maar ja daarmee weet je nog niet of het een stad is waar je kan leven.

komen ze terug?

Om Hans te bezoeken: zeker. En bij die gelegenheid verwachten ze de stad nog beter te leren kennen.

Referentiekader

Gereisd in China, Nederland en Korea.

INTERVIEW 19

wie

Sinyin (25, Leiden, werkzaam in verzekeringssector) en David (26, Leiden, student filosofie en klassieke talen). Koppeltje dat in hotel Astoria verblijft en dat nu op de Grote Markt friet uit een puntzak proeft. Ze zijn gisterenavond aangekomen en rijden vanavond weer terug.

transport

Ze zijn met de auto gekomen.

waarom Antwerpen

Ze hebben niet speciaal een reden, ze hadden zin in een citytrip. David hoort al sinds zijn kindertijd praten over Antwerpen, aangezien zijn familie een kapelletje heeft in de Bartholomeuskerk. Daar gaat hij straks naar kijken. Maar dit is slechts één aspect van hun bezoek aan Antwerpen, zo verzekert hij. Sinyin komt gewoon mee met hem.

verwachtingen

Het is niet zijn eerste bezoek, voor haar wel. Hij had weinig verwachtingen toen hij de eerste keer naar Antwerpen kwam: “Ik had me niet goed voorbereid, iets wat ik normaal we doe als ik steden bezoek. Maar ja, Antwerpen is zo vlakbij, en de cultuur is niet zo verschillend van die van ons. Ik wist alleen iets over de geschiedenis van de stad, vooral dan over de glorie tijd in de 16de eeuw. En dat het wel een leuke stad was – mijn familie vertelde dat – en dat je er goed kan eten, zoals overal in België.”

Zij heeft een vriendin die in Antwerpen aan de modeacademie studeert, en van haar weet Sinyin dat Antwerpen iets met mode heeft.

bevindingen

“Jullie staan bekend als frietland, maar vreemd genoeg was die moeilijk te vinden. Uiteindelijk hebben we wel zo’n friethuis gevonden waar ze de frieten nog in een frietzak serveren, traditioneel.”

De oude panden op de grote markt vinden ze zeer mooi, en de mensen in horeca en winkels erg

vriendelijk en behulpzaam.

Ze zijn naar de Zoo geweest, en dat is hen goed bevallen.

Verder hebben ze veel rondgelopen, zonder specifiek naar iets op zoek te zijn of musea te doen.

Antwerpen heeft slechte wegen, en een nog slechtere signalisatie. Ook de eenrichtingsstraten vinden ze zeer vervelend. Dat maakt met de auto naar Antwerpen komen niet ideaal.

droomstad?

Voor hem is Madrid de stad waar hij zou willen wonen, omwille van de combinatie van het zuidse klimaat, de grote geschiedenis en de mooie oude gebouwen, en de goeie musea en galleries die de stad een sterke hedendaagse touch geven. Ook vindt hij het belangrijk dat er veel jonge mensen in Madrid leven, studenten en anderen. Hij wil liefst in Hongkong wonen, waar haar familie vandaan komt. Dat is een zeer grote stad, met toch buurtjes waar je je thuis voelt. Een stad ook waar non stop vanalles te doen is – Antwerpen zou een buurtje in Hongkong kunnen zijn.

In Antwerpen zouden ze alleen komen wonen wanneer ze hier een job zouden hebben; en een goed betaalde dan nog.

komen ze terug?

Waarschijnlijk wel eens, maar het staat niet bovenaan hun vervanglijstje. Het is vooral makkelijk omdat het dichtbij is en gezellig, zonder meer. Dus als ze nog eens niet weten waar naartoe, niet veel tijd en niet veel ambitie hebben: waarom niet.

referentiekader

Parijs, Rome, Barcelona, Wenen, Madrid, Berlijn, Londen, Praag, Boedapest, Sofia, New York, Beijing, Hamburg, Luxemburg, Düsseldorf, Hongkong.

INTERVIEW 20

wie

Kalsang (17, studente kantoor, woont in Antwerpen maar komt uit Tibet), Chamo (17, studente, woont in Amsterdam), Kalsang (24, Amsterdam), Chakpa (29, Amsterdam). Vier Tibetanen, we vangen hen op de Grote Markt terwijl ze foto's nemen van Brabo. De Amsterdammers komen hun vriendin Kalsang bezoeken die in Antwerpen woont. Voor Chakpa is het niet de eerste keer, voor de twee anderen wel.

transport

Ze zijn met de trein gekomen.

waarom Antwerpen

Ze bezoeken hun vriendin Kalsang die hier woont.

verwachtingen

Ze hoorden veel over de chocolade, en over de meest fantastische frieten ter wereld.

Ze weten dat Brussel de hoofdstad is van België, maar ze hebben opgevangen dat Antwerpen eigenlijk mooier en beter is.

Dat de stad iets met mode heeft: nooit van gehoord.

Ze hebben gehoord dat Antwerpen een racistisch stadsbestuur heeft.

bevindingen

Musea doen ze niet, zelfs al weten ze dat er veel zijn in Antwerpen: "Musea, daar zijn we niet zo goed in." Ze vinden Antwerpen een propere stad, met opvallend veel mooie oude gebouwen. De jongens hadden gehoord dat er veel mooie meisjes in Antwerpen wonen, maar dat viel tot dusver tegen. "Die van Vilnius, dié waren mooi!"

“Dat Antwerpen een probleem heeft met racisme kan je wel merken. Je ziet het op straat: iedereen woont hier in zijn eigen wijk. Ken je die wijk aan het station? Daar wonen alleen maar Joden! Dat is niet goed voor een stad: mensen moeten mixen en mekaar leren kennen. Anders krijgen ze schrik van mekaar en zo ontstaat racisme. Ik heb het wel eens voor gehad dat ik een discotheek niet binnen mocht, zogenaamd omdat hij volzet was. Maar even later mochten blanken er wel in. Kijk, dat is gewoon niet ok. In Amsterdam gebeurt dat ook wel eens, maar iedereen weet dat het strafbaar is. Hier in Antwerpen mag dat allemaal”, zegt Chakpa.

“Antwerpen is een zeer christelijke plek denk ik, met al die kerken. Heel de dag door hoor je klokken.”

droomstad?

Neen, Tibet, daar willen ze wonen.

komen ze terug?

Om hun vriendin te bezoeken: zeker.

referentiekader

Delhi en andere steden in India, Nepal, Parijs, Amsterdam, Rome, Londen.

INTERVIEW 21

wie

Atilla (23, student economie, Istanbul) en Serhan (23, student business en informatica, Istanbul). Ze zijn een halfuur geleden in Antwerpen gearriveerd en checken nu in in hostel Heksenketel. Voor Serhan is het de eerste keer, Atilla verbleef hier van februari tot juli als Erasmusstudent. Atilla en Serhan verblijven hier voor 3 dagen.

transport

met het vliegtuig naar Brussel, met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Atilla kwam hier met Erasmus studeren: “Antwerpen is één van de weinige steden waar je in het Engels de lessen kan volgen.” Atilla staat hier na 2 maanden al terug, omdat hij zich hier zeer goed heeft geamuseerd tijdens zijn studententijd. Serhan laat zich door Antwerpen leiden door zijn enthousiaste kameraad.

verwachtingen

Atilla had niet speciaal veel onderzoek gedaan voor hij een paar maanden in Antwerpen kwam studeren. Hij wist dat het een echte studentenstad is, dat er mensen uit verschillende culturen leven.

“Ik had een boek gelezen van Jean-Christophe Grangé over de diamanthandel, en dat eindigde in Antwerpen. Ik had ook gehoord over het bestaan van aparte Turkse wijken, en ik wist ook dat Joden hun eigen buurt hier hadden. Dat hier zoveel Joden wonen, komt door de diamant.”

Serhan: “Ik ken Antwerpen van reputatie: van wat Atilla mij heeft verteld. Hij heeft zich hier zodanig goed geamuseerd dat hij er niet kon over zwijgen. Dus ik moest hier wel eens mee naartoe komen.”

bevindingen

Atilla: “Eén van de beste plaatsen ter wereld om te studeren, dank zij de vele feestjes. Vergelijk Antwerpen met Spanje of Duitsland: daar wordt veel minder gefeest. Dat hoort bij studeren en Erasmus is er goed in ons van het ene naar het andere feestje te sturen.”

“Antwerpen is zeer centraal gelegen in Europa. via Charleroi ben je binnen een paar uur overal. Voor ons is naar Charleroi gaan met de trein zoals bij ons in Istanbul de Bosporusbrug van het Europese naar het Aziatische gedeelte oversteken. Dat duurt even lang, door de eeuwige files. Voor mij is Antwerpen een ideale basis om van hier uit heel Europa te verkennen.”

“Ik wist dat de Belgen, doordat hun land samengesteld is uit verschillende volkeren, meerdere talen spreken. Toch stond ik ervan versteld dat echt iedereen hier Engels spreekt.”

“Het leven is hier duur, dat is echt een probleem. Toen ik hier woonde had ik wel zin om op restaurant te gaan, maar ik kon het niet betalen, dus ging ik shoppen in de Lidl, en kookte ik zelf. En als ik buitenshuis ging eten, was het meestal een pizza of Turkse kebab – dat vind je hier overal.”

Atilla vindt Antwerpen een chique stad: “Grootse gebouwen, goed onderhouden. Je kan voelen dat Antwerpen een zeer machtige stad is geweest en dat de inwoners rijk waren. Nu nog als je naar de winkels kijkt. De winkelstraten zijn anders dan in Istanbul, behalve de Meir: daar voel ik mij zoals thuis op Istiklal Caddesi. Het verschil is wel dat onze winkelstraat 24u op 24u vol met jong volk loopt, en dat hier in Antwerpen het leven uitsterft wanneer de winkels sluiten. Dat is zeer spijtig want na 18u vind je geen kat meer op straat en dan overvalt je snel een gevoel van onbehagen. Om mij niet alleen te voelen, trok ik mij dan meestal terug in het groepje van studenten rond de Ossenmarkt, daar was altijd leven. Dus als ik Antwerpen een tip mag geven: schaf dat veel te vroege sluitingsuur af en laat de winkels open tot minstens 22u. Nog iets dat ik zou verbeteren: de metro. Neem een voorbeeld aan de metro in Madrid, Parijs en zeker die van Berlijn – ja, Duitsers zijn goed in organisatie!”

“Bier is hier goedkoper dan flessenwater in Istanbul. Ik heb meer dan 30 soorten geproefd.”

Serhan, die dus pas een halfuurtje geleden voet op Antwerpse bodem zette, is ondersteboven van het Centraal Station. Hij arriveerde met Atilla vanuit Brussel, dus op het laagst gelegen perron, en de tocht naar boven maakte veel indruk: “Ik voelde mij als in een Harry Potter film, als de duif die naar boven vliegt. Wat een ongelooflijk gebouw! Zo’n entree kleurt natuurlijk meteen je gevoel bij een stad: dit moet wel een grootse stad zijn. Eerlijk gezegd waren mijn verwachtingen ook al hooggespannen doordat Atilla mij zoveel goeds over Antwerpen heeft verteld, en over dit Centraal Station.”

droomstad?

Voor Serhan is dat Düsseldorf, waar hij anderhalve maand aan het Goethe instituut studeerde. Hij

was onder de indruk van het organisatietalent van de Duitsers, de stilte, het ontbreken van stress. “Heel anders dan Istanbul, waar er altijd drukte en lawaai is, waar er veel volk bijeen leeft wat maakt dat je weinig ruimte hebt voor jezelf. In Düsseldorf maakte ik voor het eerst mee dat die stress van mij af viel. Mijn eerste indruk van Antwerpen is dat hier ook een soort van stilte heerst, in vergelijking met Istanbul.”

Atilla: “Na een tijd ga je die stilte wel haten en verlang je terug naar het drukke, energieke leven van Istanbul. Antwerpen zou best wat meer Istanbul mogen worden. Tenminste, als ze jongeren willen aantrekken. Want oudere Turken vinden Antwerpen waarschijnlijk fantastisch, precies omwille van de rust.” Zelf zou Atilla hier graag wonen, maar alleen als hij een goed betaalde job heeft want “het leven is hier zeer duur, en als je hier niets om handen hebt, heb je een dik probleem”.

komen ze terug?

Atilla: “Ik denk het wel, dit is een soort nestje in Europa voor mij geworden. Ik voel mij hier thuis! (dat had ik niet verwacht, moet ik eerlijk zeggen) Maar Antwerpen ken ik genoeg, ik wil vooral andere steden leren kennen. Dus als ik terug naar Europa kom, zal ik Antwerpen als mijn uitvalsbasis kiezen om van daaruit de rest van Europa te verkennen. Scandinavië bijvoorbeeld. En ook zeker ooit naar de VS. Enfin, Charleroi is vlakbij! Er is trouwens een nieuwe Turkse low cost maatschappij die erop vliegt: Pegasus Airlines.”

Voor Serhan is Düsseldorf zo’n nest, al sluit hij niet uit dat ook Antwerpen dat kan worden, het is immers goed gelegen, zijn vriend Atilla is er thuis, en hij kan er makkelijk in het Engels communiceren met de lokale bevolking.

referentiekader

Barcelona, Berlijn, Keulen, Düsseldorf, Hamburg, Dresden, Praag, Wenen, Boedapest, Venetië, Rome, Parijs, Luxemburg, Amsterdam, Gent, Leuven, Brugge, Brussel, Hannover, Nice, Monaco, Marseille, Cannes.

“Wij Turken kunnen niet zo makkelijk reizen, door de visa verplichtingen. België doet bijvoorbeeld zeer moeilijk, zeker in vergelijking met Frankrijk. En Engeland is al helemaal moeilijk doordat het het Schengenverdrag nog niet toepast.”

INTERVIEW 22

wie

Remco (29, werkt in sales), Patrick (25, alias zanger 'Rob Reijm' die in voorprogramma Clouseau zit), Marco (24, prof-voetballer bij Excelsior), Bas (25, after sales engineer) – allen uit Moordrecht in Nederland. Ze verblijven in de Heksenketel omdat het goedkoop is. De heren zitten rond een pint in het café van het hostel en zijn in een jolige bui. Staan ervan versted dat ik Rob Reijm niet ken; ik krijg de single 'Lieve kleine vlinder' cadeau. (zie ook <http://www.youtube.com/watch?v=hg75Q4OcsPo>)

transport

auto

waarom Antwerpen

'Rob' treedt op in zaal De Lawine in Antwerpen, en zijn vrienden die ook zijn management vormen, vergezellen hem. Dat doen ze overigens altijd wanneer Rob ergens moet optreden. Het is niet hun eerste keer in Antwerpen, ze kennen de stad – tzt de horeca.

verwachtingen

Toen ze hier voor het eerst kwamen, verwachtten ze in België te belanden, wat synoniem is voor gezellig: lekker eten, veel bier, losse sfeer, plezant taaltje.

bevindingen

Een mooie typisch Belgische stad. "Wel was het moeilijk jullie typische patatkramen te vinden. Ook valt het aantal mooie vrouwen nogal tegen."

"Gezellig sfeer, met pittoreske hoekjes. Dat Antwerpen een internationale stad is, kan je ook wel zien. Al die vlaggen aan dat grote gebouw op de markt bijvoorbeeld." (het stadhuis)

droomstad?

Curaçao! En anders: ergens in Oostenrijk. België zou gerieflijk zijn om er te wonen omdat je er gewoon je eigen taal kan spreken. Maar het is niet verschillend genoeg van Nederland om echt

interessant te zijn. En het is ook te klein. “Als je hier alleen komt voor vakantie, dan valt Antwerpen tegen. In vergelijking met de steden die wij al hebben bezocht toch. Het is gezellig, de mensen zijn open en vriendelijk, er is veel bier en het eten is lekker, maar waarom zou je hier komen? Ik ken veel plaatsen waar veel meer te beleven valt. Antwerpen is voor ons ook niet speciaal genoeg omdat het zo goed op Nederland lijkt. Wij komen graag naar België omdat het plezanter is dan bij ons, maar Antwerpen valt qua plezantigheid nogal tegen. Het kon toch wat meer zijn vind ik.”

komen ze terug?

Zeker, als ‘Rob’ hier moet optreden komen ze graag mee pinten pakken.

referentiekader

Curaçao, Cancùn, Willemstad op de Antillen, Tirol, Kreta, Berlijn, Londen, Munchen, Chicago, New York, Sydney.

INTERVIEW 23

wie

Chen (uit Rotterdam, werkt daar in een Japans restaurant) en Lin (woont in Antwerpen), beiden met Chinese roots. Ze fotograferen elkaar op de grote markt. Hij komt de eerste keer naar Antwerpen, om haar te bezoeken.

transport

Chen is met de auto gekomen: “Makkelijk zat met mijn TomTom.”

waarom Antwerpen

Hij komt zijn lief Lin bezoeken.

verwachtingen

Lin heeft hem warm gemaakt voor de stad, maar hij had geen speciale verwachtingen. Alleen dat hij een leuke tijd zou doormaken in Antwerpen.

bevindingen

Veel shops, die allemaal dicht bij elkaar liggen: “Je kan hier een hele dag van de ene winkel in de andere stappen zonder dat je ze allemaal hebt bezocht. Echt ongelooflijk veel winkels!”

“Iedereen in Antwerpen is ontzettend aardig: de mensen doen graag een praatje en als je iets vraagt doen ze hun best om je te helpen.”

“De gebouwen zijn hier zeer oud, zeker in vergelijking met Rotterdam, waar haast alleen nieuwe gebouwen staan. Antwerpen doet mij dan ook denken aan Amsterdam.”

“De sfeer is hier enorm relaxed. Iedereen loopt hier maar een beetje rond, rustig en zonder stress. Je kan het zelfs zien aan de rode lichten: de mensen wachten daar gewoon tot het groen wordt.”

“De stad is wel duur: eten, drinken, shoppen.”

droomstad?

Geen idee.

komt hij terug?

Om Lin te bezoeken: ja.

referentiekader

New York, Hongkong, Macau, verschillende steden in China, steden in Spanje waar ze de naam niet meer van weten, Utrecht, Amsterdam.

INTERVIEW 24

wie

Manuel (24, studeert iets met prothesen, Sevilla) en Vilin (24, verpleegster, Sevilla). Fotograferen elkaar op de Grote Markt. Het gesprek verloopt in zeer gebrekkig Engels, gelukkig versta ik wat Spaans. Ze logeren 5 dagen in een hostel in Brugge, en doen van daar uit daguitstappen naar andere Belgische steden. Vandaag dus Antwerpen. Ze zitten aan de voeten van Brabo in hun toeristische gids te bladeren. Brussel hebben ze al bezocht, morgen gaan ze naar Gent.

transport

Met de trein uit Brugge.

waarom Antwerpen

Ze hebben in hun gids gelezen over de rijke geschiedenis van Antwerpen. Geschiedenis is datgene wat hen het meest interesseert op hun reizen, dus leek Antwerpen hen wel een goede bestemming.

verwachtingen

Ze verwachtten veel oude gebouwen en sporen van de rijke geschiedenis. Ze hadden ook gelezen dat Antwerpen een echte cultuurstad is, en dus verwachten ze daar sporen van te zien, zonder dat ze echt kunnen benoemen wat ze dan concreet verwachten.

Ze hadden ook verwacht dat ze sporen van Rubens zouden vinden, en dat ze zouden merken dat Antwerpen een religieuze stad is.

Ze hebben in hun gids gelezen dat Antwerpen iets met mode heeft, maar dat interesseert hen niet.

Ze hebben ook geen interesse om plaatsen buiten het centrum te bezoeken: “wij komen hier om de belangrijkste toeristische plaatsen te zien, niet om de stad te leren kennen”.

bevindingen

Het centrum is prachtig, vinden ze, en maakt de verwachtingen waar: oud, mooi en getuigend van een rijk historisch verleden. De uitleg in hun gids over dat rijke verleden lezen ze terwijl ze naar de gebouwen kijken. Vooral het stadhuis met al zijn vlaggen fascineert hen. Ze hebben geprobeerd om er binnen te gaan, maar dat mocht niet.

Het Centraal Station vonden ze enorm indrukwekkend: dat deed hun verwachtingen over de rest van hun bezoek alleen maar toenemen. “Een stad met zo’n station kan alleen maar mooi en machtig zijn.”

droomstad?

Rome, daar zouden ze gerust willen wonen: “Een prachtige oude stad met een zeer impressionant verleden. Daar woon je echt middenin de geschiedenis!” Antwerpen vinden ze ook best ok, “in elk geval veel interessanter dan Brugge, dat ’s avonds stil en uitgestorven is.” (niet dat ze kunnen vergelijken met Antwerpen ’s avonds, aangezien ze er niet overnachten, maar soit: ze hebben het gevoel dat er in Antwerpen meer dynamiek is dan in Brugge)

komen ze terug?

Misschien, het is alleszins een rustige en mooie stad waar ze zich goed voelen. Anderzijds willen ze nog veel andere mooie oude steden bezoeken.

referentiekader

Rome, steden in Marokko waarvan ze de naam zijn vergeten, Parijs, Londen, Lissabon, Milaan.

INTERVIEW 25

wie

Joyce (32, winkelbediende, Den Haag) en Anako (28, heeft trades job, uit Japan). Anako logeert een week bij Joyce in Den Haag. Ze zijn 1 dag hier.

transport

Met de auto.

waarom Antwerpen

Anako komt Joyce bezoeken, en die pakt haar mee op bezoek naar andere steden die ze kent en fijn vindt, zoals Antwerpen. Zij was hier al vaak.

“Ik wou haar zo’n typische historische stad tonen, die de rijke geschiedenis van Europa toont. Parijs was te ver, en Antwerpen heeft toch ook een mooie geschiedenis. Bovendien is Antwerpen klein, zodat een dag genoeg is om hier wat rond te wandelen en een indruk te hebben. We hebben zelfs nog tijd om wat te shoppen!”

Ze nam Anako al mee naar Amsterdam, Den Haag, het Drielandenpunt, en vandaag dus naar Antwerpen.

verwachtingen

Anako wist van het bestaan van Antwerpen, door het verhaaltje over Nello en Patrasche, dat in Japan erg bekend is. “Het is een sprookje waar we mee opgroeien en het staat ook in onze schoolboeken.” Zij wil graag de sporen van Nello en Patrasche zien, maar daar is vandaag geen tijd voor, en Joyce weet ook niet goed waar ze die kan vinden want zij kent deze historie helemaal niet. “Ik ga eens terugkomen naar Antwerpen daarvoor”, zegt Anako.

Dat Antwerpen iets met fashion heeft, daar wist Anako niets van, en ook Joyce is er niet mee bekend.

bevindingen

Ze hebben frieten gegeten, volgens Joyce “typisch Belgisch eten”, maar chocola daar moet ze bij Anako niet mee afkomen: “Ik lust dat niet!” (we hebben hem gevonden: de Japanner die geen chocolade wil...)

“Alles is hier compleet anders dan in Japan. Het is mijn eerste keer in Europa en ik wist niet goed

hoe het zou zijn. Voor mij is het allemaal zeer interessant om die gebouwen te zien, en te merken hoe mensen zich hier gedragen.”

droomstad?

Joyce komt graag in Antwerpen, maar dat is vooral omdat het zo dichtbij is. Haar hart gaat uit naar grote steden met veel energie en met natuur in de buurt. Haar ideaal is Nieuw Zeeland.

Antwerpen vindt ze interessant om eens te bezoeken, maar het is geen stad met veel toekomst vindt ze: “Het is een oude stad met een interessant verleden dat je ook ziet op straat, maar ik heb niet het gevoel dat hier nog veel verandert. Antwerpen zal altijd zijn zoals het is geweest. Het soort van dynamiek dat je voelt in steden als Londen, heb je hier niet. Wel gezellig natuurlijk.”

komen ze terug?

Om te shoppen: zeker.

referentiekader

Anako bezocht al vele steden in Japan, en deed ook Nieuw Zeeland.

Joyce was al in diverse steden in Canada, Nieuw Zeeland, Turkije, ze gaat ook wel eens naar Londen om te shoppen, en ze bezocht ook Disneyworld in Parijs.

INTERVIEW 26

wie

Anika (22, student civil engineer, Karlsburg), Andreas (25, idem), Tobias (23, idem). Ze zijn op studiereis met de universiteit, die een tour organiseert langs Antwerpen, Amsterdam en Rotterdam. Ze logeren in een hotel, waarvan ze de naam niet meer weten (geen erg want de groep van ongeveer 25 studenten en hun begeleiders, is in de buurt), en verblijven hier 2 dagen.

transport

Bus.

waarom Antwerpen

Keuze van de unief, die steden bezoekt waar de toekomstige burgerlijk ingenieurs iets kunnen van leren. “Ze sturen ons naar gebouwen en interessante constructies in steden die niet ter ver af liggen.”

verwachtingen

Ze hebben niet erg veel research gedaan, weten alleen dat Antwerpen een oude stad is, met een paar interessante hedendaagse gebouwen.

Dat Antwerpen iets met mode heeft, weten ze niet.

bevindingen

“Het Centraal Station is een interessante constructie. Mooi? Ja natuurlijk, maar ons interesseert het meer te zien hoe het gemaakt is.”

“Wij komen uit een stad zonder oude gebouwen, aangezien alles werd plat gebombardeerd tijdens de Tweede Wereldoorlog. Voor ons is het dus telkens weer bijzonder om in een stad met veel oude gebouwen te komen, zij getuigen van het verleden. Antwerpen is een bijzonder mooie stad, met een rijk patrimonium.”

“Qua uitgaan is het hier toch maar een dooie boel; 's avonds zijn de straten verlaten, in de bars zit weinig volk en op restaurant kan je niet laat eten.”

“Hier zijn veel winkels, dus het moet wel fijn zijn om hier eens te komen shoppen. Maar wij zijn hier voor onze studie, dus shoppen is er niet bij!”

droomstad?

Mochten ze kunnen kiezen waar te wonen, dan zouden ze allen kiezen voor “een hedendaagse stad met een rijke geschiedenis en een Mediterrane flair”. Lissabon bijvoorbeeld.

Antwerpen vinden ze niet hedendaags genoeg om in aanmerking te komen: “Ik hou van oude ste-

den, maar het moet meer zijn dan dat: ik wil ook een levende, hedendaagse stad. Zeker als burgerlijk ingenieur ben ik geïnteresseerd in nieuwe ontwerpen en evoluties. Daar zijn er in Antwerpen te weinig van, zo op het eerste zicht.”

komen ze terug?

“Ja, want 2 dagen zijn te kort. Ik wil gaan shoppen!”, zegt het meisje, dat volgende keer haar zus gaat meenemen. De jongens denken ook wel ooit eens terug te keren, als het past.

referentiekader

Lissabon, Londen, Barcelona, Parijs, Wenen, Valencia, Berlijn, Munchen, Bologna, Krakau.

INTERVIEW 27

wie

Rick (19, Zundert nabij Breda, studeert publiciteit). Fietst elke ochtend naar de grens en neemt daar de bus naar Antwerpen om er te studeren. Dat doet hij nu al 2 jaar, en volgt daarmee zijn neven die hem de weg toonden naar de school waar hij deze opleiding, die niet bestaat in Nederland, kan volgen. Hij is op weg met zijn lief, die in Antwerpen woont.

transport

Fiets en bus.

waarom Antwerpen

Hij studeert hier en zijn lief woont hier.

verwachtingen

Het waren zijn neven die hem naar de opleiding leidden, en die hem ook warm maakten voor Antwerpen. “Zij vertelden mij dat het een gave stad is.”

bevindingen

Rick is voor hij in Antwerpen kwam studeren, prospectie komen doen, en stelde vast dat het inder-

daad een “gave stad” is. Dus kwam hij hier studeren.

Wat hij dan onder “gaaf” verstaat? “Goh, het is een erg gezellige stad, typisch Belgisch. De mensen zijn hier aardig, veel aardiger in elk geval dan waar ik vandaan kom. Hier bijvoorbeeld zegt iedereen op school ’s ochtends goeiedag. Het maakt ook niet uit hoe je eruit ziet, niemand beoordeelt je daarop. Antwerpen is voor mij een vrije stad, die iedereen zichzelf laat zijn. Ik zie er nu niet bepaald speciaal uit, en in Antwerpen val ik niet op, maar bij mij thuis ben ik de enige die er zo uitziet, en de mensen kijken vreemd naar mij.”

“Dat Antwerpen een modestad is, wist ik ook wel van horen zeggen, maar je merkt het natuurlijk ook zelf wel als je hier lang genoeg rond loopt: zoveel winkels!”

Het bier vindt hij “een pluspunt” en hij heeft al tientallen soorten geprobeerd.

droomstad?

Best een leuke stad, maar niet het einde. Geef hem dan maar Londen, dat is een stad die tot de verbeelding spreekt. Anderzijds bedenkt hij ook dat hij toch liever in een warmer klimaat zou leven.

Als verbeteringspotentieel voor Antwerpen ziet hij kansen om meer voor jongeren te organiseren in het centrum. “Nu moet je ver lopen voor feestjes, en zie je te veel oude mensen in het centrum. Waarom geen competitie voor startende bandjes in het centrum; waarom moet dat altijd aan de rand van de stad gebeuren? Dat soort van jongerenactiviteiten zou wat meer leven in de stad brengen.”

Komt hij terug?

Ja, voor school en om zijn lief te bezoeken (waar hij geregeld blijft bij logeren)

referentiekader

Londen, Parijs, Berlijn, Potsdam, Madrid, Lissabon.

INTERVIEW 28

wie

Meisje (23, naam vergeten noteren, onuitspreekbaar) dat op reis is met haar moeder en grootmoeder: ze hebben een week Europa geboekt. Ze werkt als apotheker in Tokyo. Ze bezoeken 1 dag Antwerpen, straks nemen ze de trein naar Den Haag. Ze komen geregeld naar Europa, en België hebben ze al voor een groot stuk gezien. Twee jaar geleden was het meisje hier samen met haar moeder, en toen bezochten ze ondermeer Brussel. Vooral de chocola, de wafels en het bier herinneren ze zich levendig. Nu zitten ze op een bankje op de Grote Markt hun foto's te bekijken.

transport

Met het vliegtuig naar Schiphol, van daar met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Haar moeder wou de stad van Nello en Patrasche eens zien. Het meisje toont een Japanse gids, waar een hele uitleg over de figuurtjes in Antwerpen staat. “Die zijn zeer beroemd bij ons, elk kind groeit ermee op. Het is een sprookje.” Het is ook gewoon een reden om naar hier te komen, want de familie houdt van reizen in Europa.

verwachtingen

De stad die verbonden is aan het sprookje Nello en Patrasche kan niet anders dan zelf ook sprookjesachtig zijn – wat dat dan precies is, kunnen ze niet uitleggen. Het heeft iets te maken met ontroering.

bevindingen

Ze vinden de Grote Markt zeer oud en zeer mooi. Ook de vele terrasjes kunnen op hun goedkeuring rekenen: fijn hoe mensen rustig samen iets drinken in de zon. Antwerpen vinden ze in het algemeen zeer relaxed. Gewoon hier op een bankje zitten vinden ze voor zichzelf ook een heerlijke luxe: “In Japan is iedereen heel de tijd in beweging. Zelfs als je zelf stil zit, ben je gestresst door de stress van de anderen. Hier in Antwerpen is iedereen zeer rustig.”

Voor eten en drinken is Antwerpen duurder dan Tokyo. Ze vragen waar ze typische Belgische gerechten kunnen proeven. Aangezien ze op de Grote Markt zitten en niet te veel willen uitgeven, verwijs ik hen naar nr 106 op de USE-IT kaart, om de hoek van de Grote Markt: De Zeven Schaken. Ik geef hen ook de kaart van USE-IT mee en omcirkel waar we zijn en waar ze naartoe moeten voor hun Belgische gerechten, want erg zelfredzaam zijn ze niet.

Ze zou graag eens haar mail checken en is op zoek naar een internetcafé.

droomstad?

Kunnen ze niet echt een antwoord op geven.

komen ze terug?

Graag, want dit is zo'n relaxte stad, ideaal voor een lange vakantie (waarmee ze een paar dagen bedoelen). Ze kunnen het ook betalen, al letten ze wel op de prijzen: ze kiezen niet voor directe vluchten omdat die onbetaalbaar zijn, wel voor vluchten van Tokyo met tussenstop in Taipeh naar Schiphol – blijkbaar is dat de beste verbinding voor hun portemonnee.

referentiekader

Tokio, Sydney, Londen, Rome, Boedapest, Praag, Wenen, Amsterdam, Brussel, Brugge, Gent.

INTERVIEW 29

wie

Math (21, New York, student political science), Amin (Washington DC, 20, idem, en ook Spaans) en Andrew (Boston, 20, idem). Ze doen tot het eind van dit jaar een internship bij het Europees parlement in Brussel, verblijven in Leuven en bezoeken België. Vandaag Antwerpen; vanavond keren ze terug naar Leuven.

transport

Met het vliegtuig naar Brussel, nu vanuit hun basis in Leuven met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Ze werken systematisch alle belangrijke Belgische steden af. Vandaag dus Antwerpen.

Verwachtingen

Ze hadden wat gelezen en rondgehoord, en weten dat Antwerpen een oude stad is, zoals Brugge dat ze reeds hebben bezocht, maar toch verschillend.

Ze hebben de film Snatch gezien, en die speelt zich af in Antwerpen. Zo weten ze dat Antwerpen een diamantstad is – “Niet dat je daar iets van merkt; weet jij waar we diamanten kunnen vinden?”

Ze weten ook dat er een link is met mode, maar hoe dat nu precies zit, dat weten ze niet. En op de Grote Markt merken ze daar ook niets van.

bevindingen

Antwerpen is oud en historisch zoals Brugge, maar toch verschillend omdat het levendiger is. Brugge is mooier, maar Antwerpen heeft meer karakter. Vooral aan de kathedraal en de giftshop met de vriendelijke mevrouw die hen chocoladejenever liet proeven zonder dat ze daarvoor moesten betalen, zijn hen bijgebleven. Nu maken ze foto's van elkaar met Brabo als achtergrond. “Bijzonder gebouw, dat met al die vlaggen. Komt zeer serieus over, ouderwets ook.” Op basis van de contacten die ze hadden met de dame in de giftshop en enkele locals in bars besluiten ze dat Antwerpenaren vriendelijke mensen zijn die er helemaal niet op uit zijn het geld uit hun zakken slaan.

Antwerpen is heel fijn, maar ze merken wel dat het bijvoorbeeld niet zo'n jonge creatieve drive heeft als Berlijn. Wel merk je dat hier geld zit; “dat zal wel door de diamanten komen”.

droomstad?

Geen idee.

komen ze terug?

Eventueel, maar er is geen nood. Nu werken ze lijstje af van Belgische steden, daarna zien ze wel waar ze nog naartoe trekken met Leuven als uitvalsbasis.

referentiekader

Praag, Berlijn, Londen, Amsterdam, diverse steden in Iran (familie van Amin is van daar afkomstig), heel Amerika en Canada, diverse steden in Mexico.

INTERVIEW 30

wie

Tye, 23 uit Brisbane, Australië is al zes maanden aan het rondtrekken. Hij is vanuit Australië eerst naar Thailand vertrokken. Daarna is hij naar Londen, Ierland, Frankrijk, Spanje, Zwitserland geweest, alvorens in Antwerpen aan te belanden. Ondertussen is hij na een verblijf in Amsterdam opnieuw vier dagen in Antwerpen.

transport

Tye vloog vanuit Ierland naar Brussel, en nam daar de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen?

Zijn eerste bezoek aan Antwerpen was geïnspireerd door een collega-backpacker die hem had gezien op “a nice place and lots of beautiful girls”. Dat wilde hij wel eens zien. Dat Tye nu voor de tweede keer in Antwerpen is, wijt hij vooral aan de goede sfeer in Boomerang hostel en de vrienden die hij daar gemaakt heeft.

verwachtingen

Behalve de verwijzing van een vriend naar de mooie oude stad en de dito meisjes, had Tye weinig verwachtingen.

bevindingen

Tye houdt heel erg van Antwerpen. Heel veel locals heeft hij nog niet ontmoet, hij beperkt zijn contacten tot de andere gasten van Boomerang, waarmee hij het doorgaans erg goed kan vinden. Wél is hem opgevallen dat Antwerpse voetgangers voor de rode verkeerslichten blijven wachten, òòk als er in de verste verte geen wagens te bekennen zijn. Dat vindt hij wel tamelijk schaapachtig gedrag. Tye verbaasde zich verder over de aanwezigheid van trams.

droomstad?

Voor een paar jaar ziet hij zich wel in Antwerpen wonen, maar uiteindelijk wil hij zich toch terug in Australië vestigen. Hij gaat zijn zeventienjarige zus wel aanraden om naar Antwerpen te trekken. Zij

is een echte fashionista en volgens Tye zou zij hier nog beter aarden dan hijzelf.

komt hij terug?

Tye is zeker niet van plan om van zijn huidige wereldreis een once-in-a-lifetime gebeurtenis te maken. Nadat hij Azië verkend heeft, is hij zeker van plan om terug naar Europa en dus ook Antwerpen te komen.

referentiekader

Brisbane, Thailand, Londen, Dublin, Parijs, Spanje, Zwitserland, Amsterdam.

INTERVIEW 31

wie

Julius (22) en Katja (20) wonen in Berlijn, waar ze een acteursopleiding volgen. Ze slapen in een Bed & Breakfast.

transport

Vliegtuig naar Parijs, en van daaruit met de trein richting Benelux.

waarom Antwerpen?

Ze hebben een Interrail-pas voor de Benelux gekocht omdat heel Europa te groot is om in hun paar weken vakantie te doen. Ze willen op deze reis de tijd nemen om enkele buurlanden die ze nog niet goed kenden, rustig te leren kennen. Voor Antwerpen zijn ze in Luxemburg, Brussel, Gent, Brugge en Kortrijk gepasseerd. In Brussel zijn ze – via een tip van een vriend – op de USE-IT balie geweest, waar ze kaartjes hebben meegenomen voor de Vlaamse kunststeden. Julius en Katja slapen nu eens bij vrienden, dan weer in een via Couchsurfing besproken bed of in een Bed & Breakfast.

verwachtingen

Ze kenden van België bepaalde clichés: ‘child molesting criminals’, de EU in Brussel, de grote haven van Antwerpen, het Vlaams-Waals conflict, en natuurlijk bier dat níet volgens het Reinheitsgebot wordt gebrouwen.

bevindingen

Julius en Katja zijn een dag langer gebleven dan gepland was, omdat Antwerpen hen erg bevalt. Gent en Brugge vonden ze mooie, maar kleine en vooral eenzijdig oude steden. In Antwerpen vinden ze de mix van oud en modern wel mooi.

Julius en Katja zijn vol lof over de B&B waar ze verblijven. “Bij super-rijke mensen – we hebben een uur lang ontbeten aan een zestiende-eeuwse tafel! – op de zevende verdieping aan de Britselei. Magnifiek zicht heb je daar. En dat kost ons maar 28 euro voor een nacht!”.

Verder zijn ze zeer te spreken over het shopping-aanbod. Ook voor Berlijners is dit zeker interessant. Ze bezochten onder andere de winkels van Van Beirendonck, Dries van Noten en Véronique Branquinho. Vooral de W.A.L.T.E.R-store kon hun bekoren. “Daar kunnen andere designers nog een voorbeeld aan nemen, aan die winkel.” Met locals hebben ze weinig contact gemaakt. “We zijn wel op café geweest, maar om de één of andere reden zijn we met niemand aan de praat geraakt.”

droomstad?

Voor Duitstalige acteurs als Julius en Katja is het moeilijk zich voor te stellen wat het zou zijn om in een stad te wonen waarvan ze de taal niet machtig zijn. Ook zijn ze niet bekend met het theateraanbod van de stad. Mochten die praktische problemen zich niet voordoen, dan konden ze zich zeker voorstellen hier te wonen.

komen ze terug?

Door de beperkte reistijd hebben Julius en Katja niet de mogelijkheid gehad om het Antwerpse nachtleven te ontdekken (ze waren in de stad van maandag tot woensdag). Ze zijn in Gent naar een elektro-feest geweest. Dat was zeker niet slecht, maar ze hebben gehoord dat er in Antwerpen nog fijnere feesten zijn. Daarvoor komen ze zeker een keer terug.

referentiekader

Singapore, Maleisië, Thailand, VS, Zuid Afrika, Egypte, Tunesië, Firenze, Pisa, Venetië, Frankrijk, Gdansk, Krakau, Oxford, Londen, Tsjechië, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Amsterdam, Denemarken, Odessa.

INTERVIEW 32

wie

Karol (21) en Mikoal (21), Warschau. Ze slapen bij een vriend, die in Antwerpen op Erasmus zit.

transport

Karol en Mikoal zijn van Warschau naar Eindhoven gelift. Karol heeft daar 24 uur over gedaan, Mikoal 48 uur. Vanuit Eindhoven zijn ze samen naar Antwerpen gelift in anderhalf uur.

waarom Antwerpen?

Mikoal's vader was lang geleden – ten tijde van de koude oorlog nog - in Eindhoven en Antwerpen geweest en had daar hele goeie herinneringen aan overgehouden. Hij heeft vroeger veel verteld over de geschiedenis van die steden en dat heeft Mikoal altijd onthouden. Nu een gezamenlijke vriend hier studeert, beslisten Karol en Mikoal om het hier ook eens te komen bekijken.

verwachtingen

Veel herinnerde Mikoal zich niet van de verhalen van zijn vader. Voor Eindhoven hadden ze een reisgids, maar voor Antwerpen hadden ze op voorhand op een Poolse website alleen een paar tourist favourites genoteerd: het stadhuis, de kathedraal, het vernieuwde Centraal Station, Carolus Borromeus, het Steen en de Boerentoren.

bevindingen

In Nederland hebben Karol en Mikoal bewust getracht het plaatselijke leven te beleven. Ze zijn zelfs naar het platteland getrokken om te kijken hoe de mensen daar leefden: “To see the customs”. In Antwerpen hebben ze hun toeristen-petje op. Toch waren ze uitermate verbaasd om zo'n mooie multiculturele smeltkroes te zien “Zo'n grote groep orthodoxe Joden die jullie hier hebben! En plots zag ik een Arabisch meisje dat daar gewoon tussenliep!”. Wel hebben ze horen waaien dat nogal wat Antwerpenaars racisten zouden zijn. Daar maken ze zich wel zorgen over: “hebben gekleurde mensen hier schrik als ze over straat lopen?”.

droomstad?

Ze zouden er niet tegen zijn om hier een tijd te wonen.

komen ze terug?

Vooral Mikoal heeft zin om nog een keer terug te komen naar Antwerpen. Dan neemt hij wel zijn vriendin mee.

referentiekader

Warschau, Londen, Praag, Vilnius, Berlijn, Kiev, Wenen, Innsbruck.

INTERVIEW 33

wie

CS-er Mathias (22). Hij is bijna 5 jaar geleden met CS begonnen, en behoort daarmee tot de early adopters, en ook voor hij CS ontdekte, hoste hij vrienden en vrienden van vrienden. “Het is veel meer dan een gratis bed: via locals leer je steden op een veel intensere en actievere manier kennen dan wanneer je in een hotel of zo logeert. Als je een gids volgt, kom je nooit op de plekken waar je met een local wel belandt. Bovendien is het altijd een interactie met mensen die je vooraf kiest, wat maakt dat je ook veel nieuwe inzichten opdoet, en vrienden maakt. Via CS-ers leer je ook hun vrienden en hun dagelijks leven kennen, en dat is een veel rijkere ervaring dan louter de toerist uithangen. Vooral de kleine verschillen in cultuur vind ik interessant. Je leert je plaats kennen in de wereld door te reizen, en het zet je oogkleppen af. Je leert veel door op die manier te reizen. Ook over jezelf en je eigen stad, want bezoekers merken dingen die jij al lang niet meer merkt.”

“Vandaag heb ik een Singaporees op bezoek bij wie ik in Singapore bleef slapen en die mij nu een tegenbezoek brengt. Hij is nu op wandel door Antwerpen; straks zien we mekaar weer om een pintje te pakken.”

Meestal blijven zijn gasten 2 à 3 dagen, degenen die hij kent vaak een week: “Die gebruiken Antwerpen dan als uitvalsbasis om andere Belgische steden te ontdekken. Ik stuur hen dan naar steden die

ik zelf fijn vind, zoals Gent. Ik stuur ze ook naar Brugge, dat is toch een ervaring voor toeristen.”

Zijn gasten hebben meestal geen groot budget en doen niet bijzonder veel op. Shoppen bijvoorbeeld is meestal niet aan hen besteed, en het liefst gaan ze eten kopen om het dan bij Mathias thuis klaar te maken. Maar Mathias neemt ze wel eens mee voor een etentje op restaurant, en “ze maken reclame over Antwerpen bij hun vrienden en familie, dat is natuurlijk goud waard”.

Toen hij nog USE-IT plannetjes had, gebruikte hij die. Nu gebruikt hij de plannetjes van Cityzin (?) waarop de modehuizen staan en die hij krijgt via zijn moeder die een modeshop heeft in Antwerpen (Step By Step).

“Ik peil naar wat ze willen doen in Antwerpen, wat hun interesses zijn, en stuur hen dan naar dingen die ik zelf interessant vind en waarvan ik vermoed dat zij ze ook fijn gaan vinden. Omdat ik via mijn moeder een beetje in de mode zit, pak ik hen meestal ook mee naar de modebuurt. Dat is toch iets interessants in Antwerpen. Niet naar de Kammenstraat: die is helaas overgenomen door allerlei ketens die het goed vinden staan om in die straat een winkel te hebben. Dat heeft niets meer met de alternatieve shops te maken van vroeger, dat is niet meer hetzelfde. Ik neem hen meer naar de Nationalestraat, naar het gebied rond de Lombardenstraat. Ik stap met hen ook altijd de shops van Walter Van Beirendonk en Dries Van Noten binnen.”

“Velen zijn niet op de hoogte van de betekenis van mode in Antwerpen. Wel kennen ze de typische dingen: chocolade, bier. Van de haven – toch een heel belangrijke die op wereldschaal meedraait – weten ze meestal niks, noch van de diamantindustrie. Ik heb al vaak gemerkt dat Antwerpen op wereldschaal helemaal niet bekend is. Nochtans heeft de stad veel te bieden -- we zijn misschien niet chauvinistisch genoeg, en we promoten te veel van die typische afgezaagde cliché's (Rubens en zo). Als het over mode gaat, pakt de stad altijd uit met de grote 3, maar die info komt dan bij mensen die deze al lang kennen – je moet hen juist verrassen en prikkelen met nieuwe dingen natuurlijk. en mode moet je ook in heel de stad zien; maar Antwerpenaars zijn nogal conservatief gekleed. Vergelijk dat eens met New York, Kopenhagen, Japan of Stokholm! Daar zijn de mensen veel expressiever gekleed, en dat trekt natuurlijk mensen aan die in mode geïnteresseerd zijn.”

“Ook pak ik hen mee op café en voor etentjes, al gebeurt het vaak dat ik betaal want veel reizigers hebben een beperkt budget: ze reizen vaak weken of maanden rond en moeten zorgen dat ze rondkomen. Ik ben tamelijk goed thuis in de horeca omdat ik al sinds mijn 16de in brasseries en cafés werk.”

transport

De meeste van zijn gasten die binnen Europa reizen, met de trein, vooral wie uit Oost-Europa of van buiten Europa komt. Spanjaarden vliegen op Brussel en komen dan met de trein naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

“De meeste van mijn gasten zijn op doorreis, en Antwerpen staat op hun lijstje. Er zijn er ook zoals onze Singaporees vandaag, die ik zelf heb leren kennen toen ik bij hen logeerde, en die naar Antwerpen komen om mij te bezoeken. Zo waren er al gasten uit California bij wie ik eerder logeerde, maar ook Nederlanders en een Zwitser. Ook andere kennissen en vrienden die ik leerde kennen op mijn vakanties die ik doorbracht zonder CS, komen mij soms bezoeken. Natuurlijk bezoeken ze dan ook de stad.”

Engelsen en Nederlanders die bij Mathias te gast waren, kwamen meestal met de bedoeling om te shoppen. In mindere mate ook de Scandinaviërs. “Het zijn het soort mensen die daarna graag naar het Zuid gaan om iets te drinken of te eten, en die wel eens een museum doen. Niet het Rubenshuis of zo, maar wel het MOMU. Het zijn citytrippers. Die neem ik wel eens mee op stap, bijvoorbeeld naar de museumnacht wanneer alle musea gratis zijn – een uniek evenement en een echte belevenis voor wie Antwerpen bezoekt. Toch wel belangrijk ook, dat ze geen inkom moeten betalen.”

“Aziaten komen echt om dingen te zien: ze wandelen rond, bezoeken de kathedraal en de Grote Markt, verwonderen zich over alles wat ze niet kennen – en dat is nogal wat. Als host heb je daar minder aan omdat ze echte toeristen zijn, en omdat het moeilijker is om écht contact met hen te maken.”

“De Australiërs die ik al op bezoek had, kwamen om te pintelieren en zich te amuseren. Mijn Amerikaanse gasten hadden shoppen, lekker eten en een bezoek aan het MOMU op hun verlanglijstje

staan. De Spanjaarden verlangden vooral op café te gaan en te shoppen.”

verwachtingen

Zijn gasten hebben geen uitgesproken verwachtingen. In het algemeen denken ze dat ze in Antwerpen leuk zullen kunnen uitgaan, dat ze er lekker kunnen eten, dat er veel cafés zijn zoals in heel België en dat er veel bieren zijn. De gids die hij het meest ziet passeren, is de Lonely Planet.

bevindingen

“Meestal vinden ze Antwerpen gezellig, het oude centrum toch. De Antwerpenaars vinden ze vriendelijk en open. Ik merk ook aan mijn gasten, dat wanneer ze alleen op stap gaan, ze met allerlei locals hebben gepraat, of een hele avond met onbekenden op café hangen. Over het algemeen vinden mijn bezoekers het makkelijk om contact te leggen met Antwerpenaars. In veel andere landen is dat gewoon niet mogelijk, in Scandinavische landen bijvoorbeeld. Mijn gasten pak ik ook graag mee, en mijn vrienden hier in Antwerpen doen ook vaak mee, wat maakt dat mijn gasten veel contact hebben met Antwerpenaars.”

“In feite is Antwerpen een groot dorp waar iedereen iedereen kent. Maar blijkbaar schrijven gidsen er anders over, wat maakt dat bezoekers verwonderd zijn dat Antwerpen, toch de tweede stad van België, niet groter is. Zelf vind ik Antwerpen heel vooruitstrevend, maar ook voor mij heeft het iets van een groot dorp.”

“Dat je in Antwerpen, en eigenlijk in heel België kan uitgaan tot de volgende dag, dat is iets wat veel bezoekers ongelooflijk vinden. Niemand weet dat. In veel andere landen moeten feestjes stoppen wanneer ze goed en wel op gang komen. Om twee uur floepen daar ineens de lichten aan. In Antwerpen wordt er gewoon heel de nacht gefeest – dat is uniek. Bovendien is het uitgaansleven ook niet duur: meestal is de inkom gratis of betaalbaar, en ook voor alcohol worden geen exuberante prijzen gevraagd zoals in veel andere landen. Met ons nachtleven zouden we toch wat meer mogen uitpakken, en we zouden het beter wat meer ontsluiten ook. Wie van Antwerpen is, weet zijn feestjes wel te vinden, maar als bezoeker weet je toch niet waar te beginnen. Een overzichtssite met alle feestjes per avond zou niet slecht zijn.”

“Ze verbazen zich soms over zaken waar wij niet bij stilstaan. Dat er echt mensen wonen in al die oude smalle herenhuizen bijvoorbeeld. Dat er in Antwerpen bijna geen hoogbouw is, in vergelijking met veel andere steden. En de orthodoxe Joden: veel bezoekers hebben nog nooit zo’n gemeenschap in het echt gezien. Helaas is dit een zeer gesloten groep zodat contact met hen bijna onmogelijk is. In elk geval is ook dat het interessante aan reizen en met locals praten over wat je meemaakt tijdens je bezoek aan een stad: je kan je verwonderen, discussiëren, leren van mekaar, je wereldbeeld verruimen.”

droomstad?

Mathias: New York, LA of Stokholm. Waarom: plezante sfeer, met veel barretjes, restaurants en uitgaansleven, gecombineerd met een grootstadsgevoel, inclusief mensen die durven en extravert zijn, want “dit soort mensen bepaalt de vibe in een stad, zij maken dat een stad vooruitstrevend is”. Verrassing: “Antwerpen staat ook in die lijst, want voor mij is de stad, hoewel klein, toch een wereldstad in haar mentaliteit: Antwerpenaren durven, zijn vooruitstrevend. Niet allemaal natuurlijk, maar de leading vibe is wel energiek. De Lange Wapper moet er dan ook komen, want je hebt gigantische, hedendaagse architectuur en hightech nodig in een wereldstad, je hebt een skyline nodig die energiek en vooruitstrevend is. Dat mist Antwerpen vandaag: hedendaagse architecturale ijkpunten. Ook vind ik dat Antwerpen een serieuze eigen luchthaven nodig heeft - als 2de grootste Belgische stad is dat toch niet te veel gevraagd?”

komen ze terug?

“Sommigen komen mij regelmatig bezoeken, en dan keren ze dus naar Antwerpen terug ja. Anderen werken een to do list af en willen niet in herhaling vallen, dus voor hen is een bezoek aan Antwerpen waarschijnlijk eenmalig.”

referentiekader

Mathias: Parijs, Londen, Berlijn, Munchen, Oslo, Kopenhagen, Stockholm, New York, Singapore, LA, San Francisco, Boedapest, Praag Wenen – “in Europa elke grote stad”.

Zijn gasten: doorgaans ervaren reizigers die vele steden ter wereld hebben bezocht.

INTERVIEW 34

wie

CS-er Tine (29). Ze is actief in de mode, ze ontwerpt kostuums en organiseert modemarktjes. Dat staat in haar CS-profiel, wat maakt dat velen er in hun aanvraag naar refereren. “Maar of ze speciaal mij eruit kiezen omdat ze geïnteresseerd zijn in mode, dat weet ik niet. Het is eerder iets dat hen opvalt wanneer ze mijn profiel lezen, en vaak is het soort mensen dat mijn profiel aantrekkelijk vindt, ook wel geïnteresseerd in mode en modestad Antwerpen.”

Ze begon ongeveer 4 jaar geleden met CS. Dat gebeurde doordat een vriendin die via het netwerk in Parijs aan een kot was geraakt, haar er warm voor maakte. In die periode reisde Tine veel, en dus ze begon met zelf bij mensen te logeren en met locals af te spreken tijdens haar trips. “Dit liet mij toe om op een heel andere manier te reizen, niet toeristisch.”

“Sinds Couchsurfing ineens fors bekender werd, merk ik wel dat nieuwelingen het soms louter doen om gratis te kunnen logeren. Dat is niet de meerderheid, maar soms zit er eentje tussen mijn aanvragers. Sinds het netwerk meer mainstream aan het worden is, ligt de focus minder op duurzaam en alternatief reizen, maar ik geloof dat het zichzelf corrigeert: gastheren/vrouwen nemen niet zomaar iedereen in huis. Ik selecteer zelf ook: het moet klikken, je moet mekaar iets te vertellen hebben. Voor ik iemand aanvaard, bekijk ik altijd goed zijn of haar profiel, en de aanvraag zelf. Het moet voor beide partijen interessant zijn, je moet een paar gelijklopende interesses hebben zodat je ideeën kan uitwisselen.”

“Als je bij een CS-er logeert, leer je de stad die je bezoekt op een heel andere manier kennen dan wanneer je louter als toerist reist. Je wordt in meer- of mindere mate tijdelijk opgenomen in het dagelijks leven van locals, je leert hun vrienden kennen, hun woonomgeving, de manier waarop ze naar hun werk gaan, hun leven van alledag. Ook de plek waar je logeert: in Amerika logeerde ik in een strandhuis; in Spanje in een buitenwijk. Daar kom je als toerist niet, maar als je bij iemand thuis logeert bèn je daar ineens. Dit is veel interessanter dan een toeristische ervaring: dit is echt reizen.”

Haar gasten zijn meestal Anglo-Amerikaans, veel Aziaten ook, opvallend vaak heeft ze ook Duitse mode-studenten over de vloer, soms ook Nederlanders die in België moeten zijn voor hun job en die er een 'leuk weekend' van maken; ze had ook al gasten uit Zwitserland, Oostenrijk, Hongarije, Tsjechië.

“Het zijn atypische toeristen: ze komen niet voor de toeristische hotspots zoals de traditionele musea. Wel zijn ze geïnteresseerd in het echte leven in een stad – die verzeilen op het Sint-Jansplein en vinden het geweldig. Ik stuur ze ook op pad: naar Zurenborg, het Zuid (als contrast!), de Kloosterstraat. Ik gebruik een stadsplannetje, en duid daarop aan. Aangezien velen ook wat rust zoeken in Antwerpen, voor ze hun Europese tour verder zetten, stuur ik hen ook naar Sint-Anneke of naar onze parken: Boekenberg, Nachtegalen, Rivierenhof. En ik neem ze ook mee naar feestjes waar ik zelf naartoe ga met vrienden.”

Haar gasten blijven meestal 1 of 2 nachten. “Eén nacht is in feite te kort om mekaar te leren kennen en er allebei iets aan te hebben. Ik heb dan ook liever dat ze 2 nachten blijven.”

transport

De meesten komen met het vliegtuig naar Brussel of Charleroi en nemen dan de trein naar Antwerpen. Nederlanders en Duitsers komen met de trein. Er zijn ook wel eens fietsers op bezoek: Engelsen, Nieuw-Zeelanders.

waarom Antwerpen

Haar gasten kennen de reputatie van Antwerpen op modevlak en komen shoppen. Anderen willen bier proeven (“geen zuiplappen maar wel fijnproevers die per fiets reizen”). Er zijn er ook die speciaal voor een event komen zoals een modesymposium.

Wie aan een tournee door Europa bezig is, komt vaak naar Antwerpen om uit te slapen tussen Parijs en Amsterdam in. Ze komen crashen in Antwerpen na escapades in Parijs en voor ze nog eens goed uitgaan in Amsterdam (een stad die een stevige uitgaansreputatie heeft, maar in feite kan je in Antwerpen even goed of zelfs nog beter feesten, maar dat weten ze dan nog niet).

verwachtingen

Meestal hebben ze geen grote verwachtingen, behalve dan degenen die specifiek voor de mode komen. Die verwachten bijvoorbeeld dat Antwerpenaren zeer stijlvol, hip of origineel gekleed gaan.”

Haar gasten verwachten meestal gezelligheid (zeker Nederlanders), dat ze veel op café zullen gaan, ze verwachten een hippe stad.

bevindingen

“In het algemeen is iedereen altijd zeer tevreden. Iemand uit Gent klaagde wel over het drukke verkeer in vergelijking met Gent waar alles toch gemoedelijker verloopt. En Nederlanders vinden vaak dat Brugge toch veel pittoresker is en Antwerpen dus urbaner.”

“Aziaten zien vaak dingen die wij niet zien of komen met grappige vragen. Zoals een Taiwanees die ik op bezoek had en die zei “People in Antwerp look so very different from the Dutch people!” Na wat doorvragen bleek dat hij op zijn tocht van het Centraal Station naar bij mij thuis door de Joodse buurt was gewandeld, en hij dacht dat dit de doorsnee Antwerpenaren waren. Zeer grappig natuurlijk, en ik heb het hem uitgelegd. Voor hem was dit een unieke belevenis die hij nooit meer zal vergeten – hij had nog nooit een orthodoxe Jood gezien, en was er helemaal niet op voorbereid dat hij er in Antwerpen zou zien.”

“Meestal vinden ze de Antwerpenaren zeer vriendelijk. Mijn gasten willen ook meestal minstens een keer wafels eten. Ze vinden dat er veel te doen is in Antwerpen, ze vinden meestal dat ik ruim leef – terwijl mijn appartement naar Belgische normen gewoon doorsnee is maar vergeleken met de piepkleine appartementen in bijvoorbeeld Parijs woon ik wel ruim.

“Antwerpen beschouwen ze nooit als een echte stad zoals Parijs en Amsterdam. In het geval van Amsterdam is dat raar, want die stad is zeer verwant aan Antwerpen, ook qua grootte, en in Antwerpen is denk ik nog meer te doen. Maar Amsterdam heeft een niet kapot te krijgen reputatie van grootstedelijkheid. Dat zorgt ervoor dat bezoekers met een andere reden naar die steden komen: naar Antwerpen voor de gezelligheid en om te relaxen, naar Amsterdam en Brussel bijvoorbeeld om uit te gaan en van het grootstedelijke leven te proeven. Hun verwachtingen kleuren hun beleving.

Parijs en Amsterdam staan in hun lijstje als absolute musts en daar leven ze actief naartoe; Antwerpen staat ook op de lijst maar dan als een tussenstop.”

droomstad?

Utrecht, waar ze een paar jaar heeft gewoond: is gezellig en klein, een stad op mensenmaat die goed aanvoelt. Uiteindelijk is ze er weggegaan, ondermeer omdat Utrecht ook wel kneuterig is.

Antwerpen vindt ze te grootstedelijk. “Het is een stad die je uitput, en het is ver zoeken naar natuur.” Antwerpen is niet haar droomstad maar toch woont ze hier, ondermeer omdat haar vrienden hier wonen. “Antwerpen zou voor zijn leefbaarheid een voorbeeld moeten nemen aan Nederlandse steden, of aan San Francisco. Daar bewaken ze dat evenwicht veel beter.” Het heeft ook met een mentaliteit te maken die haar niet aanstaat: klikvorming, veroordelend ook, en te weinig ondernemend bijvoorbeeld in vergelijking met de Nederlanders: “In Antwerpen wachten ze af, ze zijn niet makkelijk enthousiast te krijgen.”

komen ze terug?

Neen, de meesten zijn bezig aan een tour door Europa en keren niet terug naar steden die ze al ‘gedaan’ hebben.

referentiekader

Tine: vroeger vooral veel steden in Europa bezocht. Londen, Parijs, Berlijn, Boedapest, Bratislava, etc, ook Marokko en California gedaan. De laatste jaren is ze geen grote stadstoerist meer, en combineert ze haar bezoeken aan steden altijd met natuur, of kiest ze voor alternatieve of kleinere steden: “niet naar Madrid maar wel naar Granada”.

Haar gasten zijn reizigers met veel ervaring. Ze zijn al in veel grote en kleine steden geweest, overal in de wereld.

INTERVIEW 35

wie

CS-er Veerle (29) en haar lief Alexis. Zij heeft ooit iets op tv gezien over CS, en voelde zich aangesproken. Zodra ze een woonruimte vond die groot genoeg was, is ze begonnen met mensen te hosten – zo'n 3 jaar geleden was dat.

Op CS-meetings leerde ze veel Antwerpenaren “van buiten 't stad” kennen. Ook van heel dicht bij: haar overburen bijvoorbeeld, met wie ze nu geregeld gasten ‘uitwisselt’. Veerle en Alexis behoren tot de community zonder dat ze echte CS-ambassadeurs zijn.

Ze gebruiken de USE-IT kaartjes om hun gasten op weg te sturen in Antwerpen. Act like a local vinden ze zeer touché geformuleerd en grappig. Hun gasten moeten hun plan trekken overdag; 's avonds spreken ze doorgaans met hen af om samen “pinten te gaan pakken”: iets te gaan eten of naar een feestje te gaan. In elk geval worden de gasten opgenomen in het dagelijks leven van het koppel, en dat van hun vrienden.

Haar gasten: opvallend veel Israëli's (“die gaan massaal op reis na hun lange verplichte legerdienst en voor ze aan hun universitaire studies beginnen – dat ik er zoveel over de vloer krijg, komt misschien omdat in mijn profiel staat dat ik Israël heb bezocht, en om op veilig te spelen – er is veel weerstand in Europa tegen wat Israël in Palestina doet - kiezen Israëli's voor iemand die in hun land is geweest”), Australiërs, Amerikanen, Duitsers, Japanners, Fransen en Nederlanders.

Soms krijgen ze modestudenten over de vloer, die prospectie komen doen voor ze aan hun studies beginnen, of die een kot zoeken. “Velen zijn zwaar onder de indruk: de winkels, het MOMU. Om echt te gaan shoppen bij de designers hebben ze geen budget, maar ze gaan wel naar die winkels kijken.”

“Met Aziaten is het vaak moeilijk om echt contact te hebben. Die zijn zeer beleefd maar vaak zijn echte gesprekken niet mogelijk. Veelal is het Q&A, of maken ze opmerkingen als ‘Zo raar, hier moet je niet betalen om het park binnen te gaan’.”

De meesten willen rondwandelen. Musea doen ze meestal niet want dat kost geld.

Transport

Haar meeste gasten reizen met de trein, enkelen met Eurolines bussen, er zijn ook een paar zotten die heel Europa rond fietsen, en zelfs enkele lifters.

waarom Antwerpen

Bezoekers uit de buurlanden komen om te shoppen, en gaan graag met hen “pinten pakken”.

“Als je al lang aan het reizen bent, raak je het beu om musea en aan toeristische sightseeing te doen. Ze laten zich dan ook graag door ons op sleeptouw nemen. Wij nemen ze mee naar feestjes, naar de volxkeuken van de Scheld’apen. Plekken waar je als toerist normaal niet komt – zij beleven dus iets unieks, en ze weten dat ook.”

“Wij sturen ze naar de rosse buurt, zodat ze dat eens gezien hebben – door Villa Tinto en een paar andere ingrepen is dat een interessante buurt geworden met toffe bars. Ook de voetgangerstunnel is iets wat ze moeten gedaan hebben, de Waalse kaai en de musea, we raden ze aan in Zurenborg rond te wandelen en iets te drinken in café Zeezicht, het Centraal Station ook maar dat hebben ze meestal gezien omdat ze daar arriveren, de Kloosterstraat.”

verwachtingen

“Ze hebben niet echt uitgesproken verwachtingen. Ze associëren Antwerpen met Belgisch bier; meer voorstellingen maken ze zich meestal niet van de stad.”

bevindingen

De musea doen ze meestal niet, winkeltjes aflopen wel. Het Justitiepaleis oefent een aantrekkingskracht uit; één gast ging liever naar het gebouw kijken dan samen met Veerle en Alexis uit te gaan.

“Velen zijn verrast: ze hebben zich meestal niet veel voorgesteld van Antwerpen, maar als ze hier arriveren, verwonderen ze zich erover dat het toch een grote en hedendaagse stad is. Vooral wie van Brugge komt: van Brugge hebben veel bezoekers vooraf het gevoel dat het een grote stad is, en

als ze er eenmaal op bezoek zijn merken ze dat ze op een dag heel de stad kunnen gezien hebben. Met Antwerpen is het omgekeerd. De gidsen vertellen precies niet veel over hedendaags Antwerpen, over uitgaan en zo. De meesten die hier arriveren zijn dan ook verwonderd wat er allemaal te doen is, en dat je hier zo goed kan uitgaan. Opnieuw het contrast met Brugge waar het stillekes is 's avonds. Ze hebben dus lage verwachtingen, maar ze blijven soms langer plakken dan ze hadden voorzien omdat het hen zo goed meevalt. We hebben het al een paar keer voorgehad: ze waren van plan om 2 nachten te blijven, en uiteindelijk logeren ze een week bij ons. Eén Australiër heeft hier zelfs 6 weken gelogeed, die geraakte niet meer weg. Wij hebben hem daarna ook bezocht, en zijn een maand gebleven.”

“Over het algemeen vinden onze gasten Antwerpen een prettige stad, met vriendelijke mensen die goed Engels spreken. Ze hebben het gevoel dat er veel alternatieve dingen te doen zijn; maar dat heeft natuurlijk ook te maken met onze interesses en onze vrienden: wij zitten in die scène. Ik vind Antwerpen zelf niet zo bijzonder alternatief; hier zijn ook veel chique discotheken bijvoorbeeld. Wel waar is dat uitgaan hier goedkoper is dan in veel andere landen: het bier is minder duur en meestal is ook de inkom veel goedkoper. Voor sommigen is dat alleen al een reden om wat langer te blijven plakken.”

“De Jodenbuurt is voor sommigen ook een echte belevenis. Een jongen uit Tel Aviv die er belandde, was er zelfs niet goed van. Hij merkte op dat zo'n volledig orthodoxe buurt zelfs in Tel Aviv niet bestond. In de ogen van Israëli's zijn orthodoxe Joden fanatici.”

droomstad?

Veerle: Melbourne, Tel Aviv: grote steden aan de zee, alternatieve cultuur.

komen ze terug?

Er zijn er die terugkomen, bijvoorbeeld Australiërs die nadat ze Amsterdam hadden bezocht, ons opnieuw kwamen bezoeken. Enkele Canadezen ook. Ze komen ons bezoeken, en ze komen uitpuffen in Antwerpen, dat ze relaxed en klein vinden.”

“Antwerpen heb je wel gezien als je hier een keer bent geweest. Als ze terugkeren, is het voor de

vrienden, de sfeer en de rust. Het is een kleine en overzichtelijke stad, met de Schelde als ijkpunt, waar je je weg niet kan verliezen. Bezoekers vinden makkelijk hun weg, en voelen zich hier dus nogal vlug thuis.”

referentiekader

Veerle en Alexis: Bangkok, Tel Aviv, Marrakech en Fez, diverse steden in Spanje, steden in en alles daartussen in Australië, de meeste Europese steden. “Elders mis je toch wel de zeer vrije uitgaansmogelijkheden van Antwerpen. Hier kan je tot ’s anderendaags uitgaan en je goesting doen. Dat is in de meeste andere landen niet het geval. Daar zijn dan allerlei absurde regels over alcohol, sluitingsuur, etc. Onze gasten merken dat ook, dat je in België op je gemak kan feesten. Finnen die er ondersteboven van zijn dat je gewoon een pintje uit de Cola-automaat op straat kan halen. Wij vinden dat maar normaal.”

De meeste van hun gasten hebben veel gereisd, behalve de uitwisselingsstudenten dan, die een veel minder groot referentiekader hebben en die vaak nadat ze een vaste stek hebben gevonden in Antwerpen toch contact houden met Veerle en Alexis. Die hebben een thuis nodig.

INTERVIEW 36

wie

Nathalie (28), Nederlandse uit de buurt van Den Haag die in Antwerpen in de cultuursector werkt. Ze woont hier nu een jaar. Negen maanden voor haar verhuis was ze de eerste keer in Antwerpen. Ze is actief als CS-host in Antwerpen: “Tevoren woonde ik altijd samen met andere mensen, en ik vind het plezierig om bezoekers over de vloer te hebben.”

Haar gasten: een Indiër uit Eindhoven, Israëli, 2 Munchense meisjes die zich 2 dagen opgesloten hebben in het MOMU, een Amerikaans-Iers koppel, een Canadees-Frans koppel, een meisje uit Brazilië.

“Ik stuur mijn gasten naar de Jodenwijk, de buurt achter de kathedraal met al die boeken- en pla-

tenzaken, voor een wandeling langs de Schelde, naar Extracity (goed verscholen in een bittere wijk maar echt de moeite als je iets hedendaags wil zien in Antwerpen).”

Haar gasten blijven meestal 2 nachten, al zijn er ook die een week blijven. “1 avond is te kort, dan kan je mekaar niet echt leren kennen.”

transport

vliegtuig en trein.

waarom Antwerpen

Nathalie kreeg een job aangeboden in Antwerpen.

Haar gasten: De Indiër verkende vanuit zijn nieuwe basis in Eindhoven Europa en Antwerpen stond op zijn lijstje, de koppels waren op tour door Europa en pikten Antwerpen mee omdat het op de weg lag, de Israëli's kwamen naar Lou Reed/John Zorn/Laurie Andersen kijken tijdens Jazz Middelheim (reisden met festivals als lead; hadden bijvoorbeeld ook Pukkelpop gedaan).

verwachtingen

Zij zelf had weinig verwachtingen: “Mijn familieleden wonen in Spanje; in Antwerpen komen wonen is dan een beetje vals spelen want dit is te dichtbij om echt het buitenland te zijn. Ik had er mij dan ook niet veel bij voorgesteld.”

“Meestal weten ze van tevoren dat Antwerpen een oude stad is, maar hebben ze geen specifieke verwachtingen. Meestal hebben ze een algemene nieuwsgierigheid. Behalve dan die modemeisjes: die hadden hooggespannen verwachtingen van Antwerpen als modewalhallen.”

bevindingen

“Ik dacht dus dat er weinig verschil zou zijn met het dagelijks leven in Nederland, maar het zit hem in de details, in de mentaliteit. Als Nederlander moet je je hier echt wel aanpassen. Ik begin ook de clichés te zien: de ‘luidruchtige Ollanders’ en zo. Zelf leer ik hier alles wat subtieler aan te pakken; Nederlanders zijn stukken directer dan Belgen heb ik gemerkt, en je houdt daar best rekening mee.”

“Ik vergelijk Antwerpen met Rotterdam, waar de mensen ook een bepaalde hardheid hebben. Dat is ok, maar niet altijd. Vergelijk Antwerpen met Gent: die stad is veel gemoedelijker. In tegenstelling tot Rotterdam, dat een urban scene heeft, heeft Antwerpen een eerder chique en hippe identiteit. Er wordt hier veel belang gehecht aan hoe je je profileert. Met hoge hakken op die onmogelijke straatstenen, dat is typisch Antwerps. De stad is deels posh, deels hip. Er zijn massa’s luxewinkels van kleding en huiswaren, maar evengoed zijn er ook heel wat tweedehandswinkels.”

Haar gasten: “In het algemeen zijn ze heel positief over Antwerpen: een mooie, oude, statige stad. De modemeisjes waren enorm onder de indruk: zomaar een winkel van Ann Demeulemeester kunnen binnenstappen! De Israëli’s wisten niet dat er zo’n grote Joods-orthodoxe gemeenschap leefde in Antwerpen en waren echt verbaasd. Toen ik hier pas kwam wonen vond ik het ook heel speciaal hoor, dus het verwondert mij niet dat bezoekers die Joodse gemeenschap ook heel exotisch vinden.”

droomstad?

Voor Nathalie is dat Berlijn. “Daar voel ik me heel erg thuis. Heeft te maken met de energieke sfeer die er hangt: iedereen is met iets bezig, elk ogenblik ontstaat er iets nieuws. Het stadsbestuur heeft financieel heel weinig te bieden, maar daar staat wel tegenover dat ze mensen met ideeën hun gang laten gaan. In Antwerpen is er ook wel vrij initiatief, maar minder. Wat mij ook niet lekker zit aan Antwerpen is die schrik die je hier voelt voor alles wat ‘vreemd’ is: mensen staan hier negatiever tegenover wat ze niet kennen. Je wordt hier ook snel getypecast: “ne neger, nen Ollander”, etc. Mensen die wanneer ze merken dat je uit Nederland komt, ineens met een Hollands accent beginnen praten en vragen of je een broodje kroket wil. Dat soort van dingen, heel bizar. Dat zorgt er natuurlijk voor dat je je als niet-Antwerpenaar niet zo makkelijk thuis voelt of één met de stad.”

komen ze terug?

Ik had nog niemand op bezoek die bewust de bedoeling had om terug te keren, maar het kan best gebeuren want het waren telkens mensen die een flow volgen en die minder plannen maken op lange termijn. Dus best mogelijk dat de flow hen terug naar Antwerpen blaast.”

referentiekader

Nathalie: Berlijn, Venetië, Parijs, Londen, Madrid, heel Spanje eigenlijk want familie woont daar, New York, Beijing, Costa Rica, Guatemala.

Haar gasten zijn ook doorgaans geoefende reizigers voor wie Antwerpen geen grote stad is op hun parcours.

INTERVIEW 37

wie

Yuri (27), CS-er sinds 2007. Sloot zich aan door de enthousiaste verhalen van een vriendin die in Cuba gebruik had gemaakt van het netwerk en via contact met locals een fantastische reis had gemaakt. Yuri is dan uit nieuwsgierigheid eens meegegaan naar een CS-meeting in Berchem, en besloot toen zich in te schrijven. Iemand uit Oostenrijk was zijn eerste gast; op oudejaar, en Yuri heeft die meegenomen naar zijn nieuwjaarsfeestje. Yuri en zijn Poolse vriendin hebben al véél gasten ontvangen, maar doen het nu wat rustiger aan doordat ze net een baby hebben gekregen.

“Couchsurfing gaat over uitwisseling en gastvrijheid. Het gaat dus niet over een gratis bed. Al zijn er gelukkig veel die je als host niet helemaal opeisen, en die overdag hun plan trekken en op hun eentje de stad verkennen, en met wie je dan ’s avonds weer afspreekt om samen iets te doen. Doordat je mekaar kiest op basis van een meestal vrij uitgebreid en informatief profiel, is er meestal een vrij groot gemeenschappelijk veld en zijn er weinig culturele verschillen. Dat maakt dus dat het meestal wel ‘klikt’.”

Meestal laat hij zijn gasten zelf de stad verkennen, voorzien van een plannetje waarop hij een paar dingen aanduidt. Soms gaat hij eens mee, zoals met die Amerikaan die kunsthistoricus was. “Hij wou naar de kathedraal, en ik dacht van hem iets te kunnen leren. En inderdaad: wat hij erover wist, was fenomenaal.” ’s Avonds neemt hij zijn gasten graag mee naar café Zeezicht, De Muze (waar zijn toenmalige gast, een jazzmuzikant, uiteindelijk ging meespelen met de band), De Kroon of Kassa

Zijn gasten zijn meestal rondreizigers, waaronder veel Amerikanen: ze ‘doen’ Europa, en Antwerpen ligt tussen Amsterdam en Parijs, en ook dicht bij Brugge en Brussel. Er zitten ook wel een paar uitwisselingsstudenten tussen, die voor ze een plek vinden / kiezen in de stad om tijdelijk te wonen, eerst even prospectie komen doen door bij een CS-er te logeren.

Meestal blijven ze maar 1 nacht. Het gebeurt wel eens dat hij zijn sleutel geeft aan gasten, “maar niet systematisch”.

Portugezen, Thaise reizigers die voor Pukkelpop kwamen, Singaporezen, Japanners, Amerikanen, Australiërs, Nederlanders. Zelf maakte hij gebruik van het netwerk in Bangkok, Portugal, Marokko, ...

transport

Vliegtuig op Brussel of Charleroi, dan met de trein naar Antwerpen. Liftend. Met de auto.

waarom Antwerpen

“Ze komen niet naar Antwerpen, ze zijn onderweg, ergens naartoe en ze passeren hier. Antwerpen is een doorgangspunt. Ze komen zelden specifiek naar Antwerpen, zelfs niet naar België.”

verwachtingen

Een Japans meisje werd aangelokt door de modereputatie van Antwerpen, maar meestal kunnen ze zich weinig meer dan algemeenheden voorstellen bij Antwerpen: een oude, mooie stad. “Meestal is Antwerpen een verrassing voor hen. Ze hebben er iets van gehoord dat hen wel aanstond, en aangezien de stad toch op de weg ligt, komen ze dan maar even langs. Maar met weinig verwachtingen of ambities – daardoor zien ze pas wanneer ze hier na een dag of twee dagen al moeten vertrekken dat Antwerpen toch echt wel de moeite is om wat langer te blijven. Dus velen vertrekken hier met spijt.”

bevindingen

“Zelfs al is Antwerpen een doorgangspunt, toch merken wij dat veel van onze gasten meteen spijt hebben dat ze maar een dag of twee dagen hebben uitgetrokken van Antwerpen: ze beseften niet dat Antwerpen zoveel te bieden heeft en willen eigenlijk nog wat langer blijven. Meestal kan dat niet

omdat ze een soort tourschema hebben. Antwerpen is een hidden treasure.”

droomstad?

Voor zijn gasten niet, nee. Niets tegen Antwerpen, maar wordt niet gezien als een stad waar je wil leven. “Ze zien ook wel dat Antwerpen geen megastad is. Hier heerst eerder een dorpsgevoel.”

komen ze terug?

“De meesten vertrekken met pijn in het hart, in het besef dat ze wat langer hadden moeten blijven. Misschien dat dat gevoel hen ooit terug naar Antwerpen drijft, maar dat is lang niet zeker. Degenen die wel terugkeren, zijn de uitwisselingsstudenten. Die maken hier vrienden, raken enthousiast over Antwerpen en keren terug met hun vrienden van thuis. Sommigen blijven hier zelfs plakken, en van hen krijgen we geregeld nog iets te horen. Wij zijn een beetje hun thuis...”

referentiekader

De meeste van zijn gasten hebben al een pak gereisd, de wereld is een dorp voor hen. Antwerpen is daarin een heel klein stipje, geen megastad die tot de verbeelding spreekt.

INTERVIEW 38

wie

Bram (29). Is sinds 2008 bezig met CS, maar host al vele jaren op zichzelf vrienden en kennissen. Hij en zijn Braziliaanse vrouw Nina krijgen veel reizigers over de vloer via CS, maar ook gewoon veel buitenlandse vrienden van vrienden van vrienden. Vaak zijn dat Brazilianen van overal in de wereld, via Nina die overigens ook al in Londen, Amsterdam en Australië heeft gewoond en daar ook CS-host was. Bram en Nina hebben mekaar zelfs via CS leren kennen.

Brazilianen reizen low cost heel Europa door – de kans dat ze zomaar uit zichzelf naar Antwerpen zouden komen is nogal klein omdat Antwerpen geen low cost luchthaven heeft. Via Nina komen ze dan toch.

Behalve de vele Brazilianen, krijgt Bram ook Oost-Europeanen over de vloer, doordat zijn vrouw Hebreeuws spreekt ook veel Israëlieten, en ook regelmatig Fransen.

Wanneer hij gasten heeft, behoren die gewoon tot het huishouden. Hij laat ze vrij, maar als ze willen mogen ze mee op pad. Zo pakt hij geregeld mensen mee naar de Verbeke Foundation in Stekene. Evengoed stuurt hij ze op pad, naar het MOMU of naar het Muhka.

Zijn gasten krijgen geen sleutel, ze moeten buiten wanneer hij en/of zijn vrouw naar buiten gaan. De meesten blijven maar 1 nacht.

Hij bezorgt hen een stadskaartje, en info over feestjes, kookt voor hen, gaat met hen op café als ze daar zin in hebben, pakt ze mee waar hij zelf gaat (ook op plaatsen waar je alleen met de auto geraakt en waar je als toerist meestal niet komt).

Hij en zijn vrouw hebben elk een CS-profiel, en los van mekaar trekken ze grosso modo dezelfde soort mensen aan qua leeftijd (18-25 jaar) en qua mentaliteit (easy going, alternatief).

“CS mag niet te groot worden. Dit gaat niet over gratis logies maar over uitwisseling en gastvrijheid, over plezier ook.”

transport

Vliegtuig, trein.

waarom Antwerpen

Ze zijn onderweg van Amsterdam naar Parijs, of omgekeerd, en Antwerpen ligt op die weg.

Enkelen komen expliciet voor de mode. “Ik herinner mij een Filippino uit de VS, die dagen lang niets anders heeft gedaan dan foto’s genomen van etalages. Dat was een professional.”

Brazilianen hebben overal in de wereld een netwerk, en bezoeken plaatsen waar ze via via andere Brazilianen kennen – zoals Nina, zijn Braziliaanse vriendin.

Een enkeling komt voor één of ander event of feestje naar Antwerpen, zoals een Poolse gabberin voor een hardcorefeestje. Er zijn bezoekers die specifiek voor bepaalde concerten komen, bijvoorbeeld in de Roma – “daar staat dan zo’n artiest geprogrammeerd die wij niet kennen maar die een superster is in Portugal, en de zaal zit vol Portugezen, Brazilianen, etc.”

verwachtingen

De meesten springen efkes binnen in Antwerpen, en hebben geen uitgesproken verwachtingen. Het is een tussenstop, meer niet.

bevindingen

“Antwerp is the hidden pearl of Europe.”

Vaak zijn ze verbaasd en hebben ze spijt dat ze maar voor 1 nacht hebben ‘geboekt’. Ze zouden wel langer willen blijven maar ze kunnen niet want hun reisschema ligt vast.

Zijn gasten gaan veel uit, hangen rond in de stad, doen hier en daar een museum of een galerie (niet klassiek, wel hedendaags zoals het Muhka en het MOMU).

Vaak kennen ze Antwerpen onder verschillende namen – Antwerp, Anvers, Amberes, ... – en dat is verwarrend. “Het is een nadeel voor Antwerpen, want als ze iets opvangen over Antwerpen, hebben ze niet door dat dat dezelfde stad is als Amberes waar ze ook al goeds over hoorden.”

Dingen die ze opmerken over Antwerpen: Antwerpse meisjes zien er allemaal ongeveer hetzelfde uit: ze gaan zeer conformistisch gekleed. De orthodoxe Joden: zoiets hebben ze vaak nog nooit gezien. (“Valt hen heel hard op, en soms willen ze er meer over weten. Wij sturen ze dan naar Hof-fy’s.”) De stad zelf vinden ze mooi en oud en gezellig. Van het nachtleven staan ze versteld: dat de cafés zo lang open zijn, dat je kan roken op café, dat er zoveel verschillende bieren zijn.

droomstad?

Niet gevaagd.

komen ze terug?

Waarschijnlijk niet: er valt nog zoveel anders te beleven, in andere steden.

referentiekader

“De meesten hebben veel gereisd, en hebben dus een ruim referentiekader, die verbaas je niet zo makkelijk meer.”

INTERVIEW 39

wie

Vincent (22, afkomstig uit Geel), student Fotografie, verhuisde vorige week van Antwerpen naar Brussel, waar hij 2 jaar heeft gewoond. Was CS-host in Antwerpen, en zet dat nu voort in Brussel. “De opleiding hier is beter, en ik hou ervan om van omgeving te veranderen.” Hij heeft al een eerste gast in Brussel op bezoek: een Oostenrijker die stage doet aan de EU.

Zijn gasten in Antwerpen stuurde hij gericht naar wat hij zelf tof vindt aan de stad. “Het Rubenshuis is saai, daar moet je niet naartoe. Wat wel tof is, is het fotomuseum en het prentenkabinet. En ga daarna een koffie drinken in Caffenation.” En aangezien veel gasten met een klein budget reizen en dus geen inkom willen betalen, raadt hij hen aan de kathedraal van de buitenkant te bekijken en binnen te gaan in de Carolus Borromeuskerk: “die is gratis en veel mooier”. Verder stuurt hij ze ook naar het ponton van de Flandria: “overdag is de boot weg en is het ponton vrij. Bij mooi weer is dat een ideale picknickplek waar je lang zon hebt. Soms ga ik er zelf naartoe en pak ik mijn gasten mee.” Ook naar feestjes pakt hij ze soms mee. “Een overzicht van alle feestjes van ’t stad zou wel goed zijn, nu vinden niet-Antwerpenaren hun weg naar de feestjes vaak niet.” Om te eten, stuurt hij hen naar De Arme Duivel aan de Bourla, want daar kunnen ze iets typisch uit de Belgische keuken proeven (het beste stoofvlees van Antwerpen!), iets waar velen naar verlangen.

Zijn gasten zijn meestal jongens, die alleen of met 2 reizen. Meestal zijn het West-Europeanen (Nederlanders, veel Duitsers, Zwitsers, Oostenrijkers), ook een paar Italianen, Slovaken en Tsjechen, en een Hongaar. Al heeft hij van elk continent al een bezoeker gehad. Hij herinnert zich: een Eryp-

tenaar die 1 nacht bleef, Chinezen uit Washington DC, Australiërs, Amerikanen, Canadezen.

De meesten verblijven 1 tot 3 nachten bij hem. Hij geeft zijn gasten altijd de sleutel, maar vraagt hen wel expliciet niets te stelen: “Er staat veel duur fotomateriaal in mijn appartement waar ik aan gehecht ben.”

Als ze klaar zijn met Antwerpen, en ze vragen hem welke andere steden in België nog de moeite zijn, dan stuurt hij ze naar Gent.

transport

Met het vliegtuig, en dan met de trein naar Antwerpen. Er zitten ook lifters tussen.

waarom Antwerpen

“Ze willen Antwerpen zien, het staat op hun lijst met te bezoeken steden. Er zijn er opvallend veel die al een keer in Antwerpen zijn geweest, die toen niet lang genoeg gebleven zijn, en die de stad “nu eens echt” komen bezoeken. Er zijn er ook die voor een festival komen, een optreden of een feestje: iets in het sportpaleis, Milk Inc onlangs zelfs. Toen ik nog in Gent woonde, kreeg ik mensen te gast die voor het Bluenote Festival kwamen.”

verwachtingen

“Meestal hebben ze weinig verwachtingen. Er is niet iets dat ze zeker willen zien. Ze weten dat Antwerpen bestaat, dat ze er ooit eens moeten geweest zijn, maar ze weten niet waarom. Vaak zijn ze op de hoogte van de link met mode, en diamant, maar dat Antwerpen iets met Rubens heeft, weten ze niet. Als ze zich al een beeld hebben gevormd van Antwerpen, dan komt dat bijvoorbeeld door de film Snatch, waarin Antwerpen voorkomt en waardoor ze denken dat in Antwerpen alles om diamant draait. Dat is dan meestal een teleurstelling natuurlijk.”

bevindingen

klein en gezellig. “Meestal zijn ze verrast dat Antwerpen maar zo klein is; ze hadden vaak een wereldstad verwacht. Dat komt omdat ze vergelijken met hun eigen steden, en meestal komen ze uit zo’n megastad. Bovendien zijn ze onderweg van Parijs naar Amsterdam, via Brussel, en dat zijn toch

steden die groter zijn, zodat ze ook van Antwerpen verwachten dat het een grootstad is.

“De kathedraal vinden sommigen spectaculair: ze heeft maar één toren. Maar ze gaan niet binnen, omdat ze daarvoor moeten betalen.”

“Meestal valt hen op hoe gemixt de bevolking van Antwerpen is: ze zien Turken, Joden, ze wandelen door Chinatown (is wel meestal een teleurstelling: maar 1 straat waar dan nog een tram door rijdt...). Die mix van mensen vinden ze wel boeiend.”

“Sommigen hadden meer van Antwerpen verwacht, maar echt negatieve reacties heb ik nog nooit gehoord. Ze hadden bijvoorbeeld 4 dagen Antwerpen gepland, maar beseffen dat 2 dagen ook wel genoeg zijn. Dan beslissen ze wat te chillen in Antwerpen, of van hier uit andere steden in België te verkennen.”

droomstad?

Niet voor Vincent: die vindt Antwerpen best ok, maar hij houdt ervan regelmatig van omgeving te veranderen. En Antwerpen is te klein voor hem: enerzijds natuurlijk gezellig maar ook beklemmend want iedereen kent iedereen. Zijn droomstad is eerder Berlijn of Londen. Maar in afwachting probeert hij dus Brussel uit.

Voor zijn gasten staat Antwerpen ook niet op het most wanted lijstje, maar ze hebben ook niets tégen de stad.

komen ze terug?

Er zijn er twee al teruggekeerd om Vincent te bezoeken, en één voormalige gast woont nu zelfs in Antwerpen. Maar de meesten keren nooit terug: ze zijn op tournee door Europa en Antwerpen is één van de vele steden die ze één keer in hun leven bezoeken.

referentiekader

De meeste van zijn gasten hebben al zeer veel gereisd. “Wie al zoveel gereisd heeft, is meestal niet onder de indruk van Antwerpen.” Sommigen beginnen nog maar aan hun reis carrière, en hebben nog maar weinig ervaring, maar voor hen is Antwerpen dan gewoon de tweede stop in Europa, na Brussel.

Zelf heeft hij ook al wat gereisd: Londen, Parijs, Barcelona, Berlijn, Riga, Hongkong, Melbourne, Sydney, New York, Wenen, Praag.

INTERVIEW 40

wie

Bart (32), CS-ambassadeur. Sinds meer dan 2 jaar is hij als host actief. Toevallig zag hij een reportage op BBC World over Couchsurfing waarin de nadruk werd gelegd op de ‘cultural exchange’, en dat zorgde ervoor dat hij uit nieuwsgierigheid eens naar een meeting ging in Antwerpen, en vervolgens is hij actief geworden. In al die tijd heeft hij ongeveer honderd keer gehost. Zijn gasten komen in vlagen – in de zomer is het bijvoorbeeld altijd druk, maar er zijn ook periodes met vooral Amerikanen of Spanjaarden, waarschijnlijk is dit gelinkt aan vakantieperiodes ginder.

90% zijn Europeanen: veel Nederlanders (“Die komen vooral in het weekend, om cultuur op te snuiven en te feesten”), maar ook Fransen, Duitsers, wel eens een Brit. Verder ook Amerikanen die Belgische bieren komen proeven. En er zit ook wel eens een Aziaat tussen: vooral Chinezen, Singaporezen en Taiwanese, en occasioneel eens een Japanner. “Japanners vind je gek genoeg wel meer op de CS-meetings: blijkbaar boeken die liever een kamer in een hostel of hotel; misschien zijn ze niet sociaal genoeg voor CS; maar dan komen ze wel naar de meetings om mensen te leren kennen.”

“Couchsurfers komen meestal niet voor de musea, maar wel om even het stadsleven in Antwerpen op te snuiven, om mensen te ontmoeten ook.”

Bart pakt zijn gasten geregeld mee op toer door de stad. Hij gaat dan langs de Carolus Borromeuskerk, waar je de Vlaamse Primitieven gratis kan zien. “Voor veel Couchsurfers is betalen voor musea teveel gevraagd omdat ze op hun reisbudget moeten letten. Jonge mensen stuur ik wel naar de musea, want onder de 26 jaar betaal je maar 1 euro inkom.” Zijn toer gaat verder naar de Grote Markt, het Zuid, de Cogels-Osylei, de Dageraadplaats, etc. Altijd zit er ook een cafébezoek in, “want allemaal willen ze Belgische bieren proeven”. Daarnaast hangt het af van wat zijn gasten zelf willen: “Je kan zien in hun profiel wat hun interesses zijn, en door met hen te praten kom je natuurlijk

nog meer te weten over hun wensen. Ik probeer dan altijd een beetje in te spelen op wat ze willen. Bijvoorbeeld iemand die in fotografie geïnteresseerd is, stuur ik naar het MOMU. Er was ook een Chinees die speciaal voor Rubens kwam, en die stuur ik dan natuurlijk naar het Rubenshuis.”

Bart pakt zijn gasten ook mee naar feestjes en gratis festivals; daarvoor raadpleegt hij www.gratisinantwerpen.be en hij baseert zich ook op affiches in de stad en op ‘Den Antwerpenaar’. Hij kookt wel eens voor zijn gasten, maar nog vaker koken zij voor hem. “Dat is huiselijk en gezellig. Het is voor die persoonlijke sfeer dat velen het doen. Op hotel zitten vinden ze vaak te onpersoonlijk. Dit zijn mensen die ofwel naar een hostel gaan, ofwel van Couchsurfing gebruik maken.”

“De laatste tijd merk ik dat er meer aanvragers zijn die het doen omdat het gratis is. Polen staan ervoor bekend: die gaan drie weken op reis met 200 euro. Als CS-host heb je er vaak ook niet veel aan, qua uitwisseling dan, en als je met hen op café gaat moet je altijd zelf trakteren. Nu, door duidelijke boodschappen op mijn CS-profiel, krijg ik zelf weinig van die aanvragen: ik meld duidelijk dat ik geen hotel ben en dat ik enkel in het weekend host. Dat verhoogt de drempel voor wie uit is op enkel gratis logies.”

“Au pairs gebruiken ook soms het CS-network, om mensen te leren kennen. Hosten mogen ze meestal niet van hun gastgezin, maar ze komen wel naar de meetings.”

transport

Vliegtuig, trein.

waarom Antwerpen

Het ligt op de weg van Parijs naar Amsterdam. Voor citytrippers is het een ander verhaal: zij komen speciaal voor Antwerpen. Bart had ook al een paar gasten die ingangsexamen deden bij de mode-academie en daarom naar Antwerpen kwamen. “In september is er een toevloed, ook van Erasmusers die op zoek zijn naar een kot. Kotnet volstaat daarvoor niet, en de koten daar zijn vaak nog te duur voor veel studenten, bijvoorbeeld voor die uit het voormalig Oostblok.”

verwachtingen

“Europeanen weten meestal wel dat Antwerpen een belangrijk mode-centrum is, en de Japanners zeker. Amerikanen zijn zich nergens van bewust, en vallen volledig uit de lucht. Ik neem hen dan wel mee naar de modebuurt. Soms moet ik ze daar achterlaten, zoals dat Engels koppel dat helemaal gek werd toen ze de winkels zagen. Zelf ben ik niet zo’n shopper, dus hebben we een paar uur later weer afgesproken – je had moeten zien wat die allemaal gekocht hadden!”

“De verwachtingen van travellers liggen lager dan die van de echte toeristen. Zij zijn flexibel, willen vooral van andere culturen proeven, willen leuke dingen doen, zonder zich te laten opjagen. Er zijn er zelfs die naar Antwerpen komen omdat het nu eenmaal tussen Brussel en Amsterdam ligt. Die weten werkelijk van niks, en dat zeggen ze mij dan ook.”

bevindingen

“Velen zijn verbaasd over Antwerpen: ze wisten van niets toen ze arriveerden, en hadden ook weinig verwachtingen, waardoor ze altijd blij verrast zijn hoeveel hier te doen is, en welk een fijne stad Antwerpen wel niet is.”

“Ze komen van Brugge of Gent, twee super Vlaamse steden: wit, één taal, één cultuur. En dan arriveren ze in Antwerpen zonder dat ze er veel over gelezen of gehoord hebben, en ze merken dat hier wel mensen uit verschillende culturen wonen, dat er op straat en in de tram wel verschillende talen worden gesproken. Dat verrast hen altijd weer. Hier zijn Afrikaanse, Joodse, Aziatische mensen – Antwerpen is geen puur Vlaamse stad. Er was onlangs zelfs een Londenaar die Antwerpen vergeleek met Londen – in het klein dan. Dat Antwerpen klein is, vinden ze trouwens allemaal plezant: je kan heel de stad te voet ontdekken.”

“Er zijn er altijd die de haven willen zien – niet verwonderlijk aangezien het de 2de grootste van Europa is. Die zet ik op de fiets, en stuur ik zelfs met de veerdienst naar Doel: dat vinden ze altijd uitermate tragisch én fantastisch om te zien.”

“Als ze in gekleurde wijken komen, zijn ze altijd verbaasd te zien hoe multicultureel ’t stad is. Antwerpen zou daar wat meer moeten mee uitpakken, bijvoorbeeld door alle festivalletjes te promo-

ten. Het Pakistaans festival in Borgerhout bijvoorbeeld. Daar mag de stad toch meer reclame mee maken. Het valt immers niet meteen op hoe multicultureel Antwerpen is, en in veel van die reisguides wordt daar ook niet over gepeipt: die hebben het over ‘de Vlaamse stad’ Antwerpen.”

droomstad?

Dat niet, maar er zijn er wel die tijdelijk blijven plakken.

komen ze terug?

“Er zijn er verschillende die blijven plakken. Ik ontmoette al Indiërs die voor de diamantindustrie werken, en andere hoog opgeleide mensen die zich tijdelijk in Antwerpen vestigen. Die gebruiken de CS-meetings om mensen van hier te leren kennen. Zelf ontmoette ik eens een gast die naar Europa wou komen. Aan hem bood ik aan mijn appartement in Antwerpen te gebruiken terwijl ik in China was. Die woont nu tijdelijk in Antwerpen; hij werkt voor de NAVO. Een Amerikaan ook die in IT werkt en die heel de wereld afreist, een paar maanden hier woont en dan weer daar, en die met zijn specialisme overal een de slag kan in bedrijven.”

“Er zijn er ook wel die terugkeren: meestal gasten uit de buurlanden, of met wie je vriendschap hebt gesloten. De volgende keer dat ze in Europa zijn, komen ze op bezoek bij mij.”

referentiekader

“Er zijn twee soorten: degenen die al de helft van de aardbodem hebben gezien, en degenen die voor het eerst echt op reis zijn. De eersten zijn echte ontdekkingsreizigers die meestal zeer relaxed en flexibel zijn, en die de flow volgen – zij willen vooral kennismaken met het echte leven, praten met mensen die ze op straat of in bars tegenkomen, zijn minder geïnteresseerd in gebouwen en hebben geen lijstje met to do’s af te werken. Het gaat soms om mensen met erg flexibele jobs, die bijvoorbeeld in ICT werken en die nu eens een paar maanden hier dan weer een paar maanden daar werken en wonen. Ik ken zo’n dokter die voorheen in Antwerpen, dan in Zuid-Afrika en nu in Brussel werkt. Dat zijn mensen die zich niet settlen maar het leuk vinden om op het gemak een nieuwe stad te ontdekken. Geoefende reizigers zijn vaak ook zo. De tweede soort reizigers loopt overal verloren, weet van niks. Het zijn vaak Aziaten die voor het eerste buiten hun land komen. Londen, Parijs of Amsterdam zijn voor hen vaak een grote schok – wanneer ze dan afzakken naar de Benelux gaat het

al wat beter omdat alles hier veel kleinschaliger is.”

INTERVIEW 41

wie

Birgit en Gert, uitbaters Antwerp Backpacker Hostel (AB Hostel), een kleine hostel met 19 bedden. Er heerst een huiselijke sfeer, het is een kleine oude fabriek buiten het toeristische centrum (dichtbij de Roma), met een comfortabele keuken en living. De uitbaters wonen met hun kinderen in het hostel. Boeken gebeurt via www.hostelworld.com De uitbaters hanteren een regel van minimum 2 nachten, omdat ze de gasten minstens een beetje willen leren kennen, en omdat het minder arbeidsintensief is qua lakens verversen. Ze weigeren niet-toeristen: bijvoorbeeld een Poolse zwartwerker die een maand betaalbaar onderdak zoekt, nemen ze niet in huis. AB is niet erkend / vergund als hostel, maar ze willen dat zo snel mogelijk worden (zodat er ook doorverwezen kan worden naar hen vanuit de dienst toerisme). In AB hostel is het tamelijk druk van april tot oktober; de enige dode maand is februari. In december en januari hebben ze vaak Australiërs en Canadezen op bezoek, omdat die dan grote vakantie hebben. Ze krijgen veel Nederlanders over de vloer, met pieken in het weekend. Voor de rest komen ze een beetje van overal, al vallen Australiërs op omdat ze vaak lang blijven plakken (omdat ze de huiselijke sfeer zo appreciëren), en zijn Russen vaak moeilijke klanten, die bij aankomst naar de lift en de minibar informeren, en pas tegen het vertrek door krijgen dat dit geen hotel is (het concept ‘hostel’ lijken ze niet te kennen). Gasten verblijven hier minimum twee nachten, maar vaak blijven ze langer. Hier komen geen grote groepen (daarvoor is het hostel te klein), en Birgit en Gert maken in hun communicatie ook zeer duidelijk dat ze geen party-hostel zijn.

transport

met het vliegtuig, en dan met de trein naar Antwerpen. Er zijn er ook die met interrail komen, of met de auto.

waarom Antwerpen

“Vooral per toeval”, zeggen Birgit en Gert: ze zijn aan een toer door Europa bezig en Antwerpen ligt

op hun weg. Ook films als 'In Bruges' en 'Blood Diamond' lokken soms toeristen. Sommige gasten komen echt voor het hostel, omdat vrienden het hebben aangeraden. Italianen en Britten kennen blijkbaar allemaal Café d'Anvers, en komen meestal om te fuiven. Veel Japanners komen voor de mode ("Japanners zitten qua interesses ergens tussen meiskes en homo's"), en de stocksales in april en november zijn zeer populair.

verwachtingen

van zeer vaag tot zeer specifiek, in het geval dat ze voor de mode komen.

bevindingen

AB zet zichzelf als alternatieve hostel in de markt, en lijkt ook zulk volk te trekken. Bezoekers zijn enthousiast over Plaza Real, Mekanik, de Marokkaan in de buurt, de Roma, de vintage-adressen en ze doen zelfs aan dEUS-spotting. Naar de kathedraal wordt hier nauwelijks gevraagd.

droomstad?

Niet gevraagd.

komen ze terug?

Sommigen komen in elk geval terug naar het hostel.

referentiekader

Velen hebben al veel gereisd, al zitten er ook maagden tussen.

INTERVIEW 42

wie

Rob van hostel De Heksenketel. Zeer centraal gelegen hostel met 24 bedden, en zelfs een mogelijkheid om er wat extra bedden bij te zetten als het nodig is. Aan het hostel is een folkcafé verbonden, waar de gasten gretig gebruik van maken. De sfeer in het hostel is nonchalant gezellig, met heksen

op bezems, banjo's en gitaren aan de muur. Rob gaat familiair om met zijn gasten, en het is hier de zoete inval: toeristen wandelen binnen en buiten in het café en trakteren Rob op pinten. Rob gaat ook wel eens samen met hen uit. Er wordt regelmatig een pot van 3 à 4 euro per persoon gelegd, waarna Rob om ingrediënten gaat, en iedereen samen kookt. Boeken kan via de eigen website, Hostelworld, Hostelbookers en Hostelsclub. Regelmatig wordt er ook telefonisch gereserveerd, ook vanuit verre buitenland. Het hostel is niet vergund. De Heksenketel is druk van de zomermaanden tot en met oktober. November is rustiger, maar in december trekt het alweer aan... Gasten komen van overal, en het valt niet meteen te voorspellen wie wanneer komt. Sommigen zitten vast aan een strak reisschema, maar degenen die oorspronkelijk twee dagen boeken, blijven vaak minstens dubbel zo lang. Regelmatig blijft iemand ook een langere periode om een beetje te werken in de Heksenketel. Rob is zelf een Nederlander, maar als hij merkt dat er een groep Nederlanders geboekt heeft via Hostelworld, belt hij ze op en laat weten dat het hostel vol zit.

transport

Alles: vliegtuig, trein, auto, liftend, fietsend, te voet, bus.

waarom Antwerpen

Voor verreweg de meesten is Antwerpen de traditionele tussenstop tussen Brussel en Amsterdam. Volgens Rob komen er wel eens Amerikanen en Australiërs speciaal naar Antwerpen omdat ze vrienden over de Heksenketel hebben horen stoeven.

verwachtingen

bevindingen

in het algemeen positief over Antwerpen.

droomstad?

Niet gevraagd.

komen ze terug?

Naar De Heksenketel komen er in elk geval terug, soms samen met hun lief of hun vrienden.

referentiekader

De meesten hebben al veel gereisd.

INTERVIEW 43

wie

Megumi en Guy van Boomerang, een huiselijke hostel met een 100-tal bedden, een bric à brac interieur, en een gezellig ontbijtbuffet in de living. Gasten die al lang op reis zijn, blijven vaak een hele dag in de living crashen, omdat het daar zo op 't gemak is. Megumi en Guy wonen hier zelf. Het hostel is niet officieel erkend. Weekends zijn heel het jaar drukker dan weekdays; april is een opvallend drukke maand vanwege schoolgroepen; in de zomermaanden zit het hostel vol internationale backpackers; en ook op oudejaarsavond is het altijd druk. In de week vóór en na nieuwjaar is het een dooie boel. Er zijn altijd veel Nederlanders (ongeveer één op drie gemiddeld, maar met pieken in de wintermaanden van 80% Nederlanders tijdens het weekend); voor de rest geen uitschieters. Megumi is zelf Japanees, maar ziet er niet opvallend veel. Groepen worden toegelaten. De meeste gasten blijven maar één nacht, maar het kan ook zijn dat ze langer blijven, 4 nachten bijvoorbeeld of soms zelfs langer. Het komt regelmatig voor dat ze langer blijven plakken dan oorspronkelijk voorzien (bvb omdat ze het hostel als uitvalsbasis kiezen om Brugge, Gent, Brussel te bezoeken).

transport

Vliegtuig, trein, bus, liftend, fietsend, te voet, auto.

waarom Antwerpen

Als ze een echte motivatie hebben, dan is het de mode. In juni is het altijd bakske vol voor de eindejaars modeshows, en dan noteren ze bij Boomerang opvallend veel Berlijners. Ook schoolgroepen (van andere academies) komen af. Volgens Guy is Boomerang de laatste jaren gedurende de eindejaarsshow's telkens volledig verhuurd aan het MOMU van München. Volgens Guy komen veel internationale gasten (niet alleen Nederlanders) ook voor het Antwerpes uitgangleven. Van de Japanners komt maar één vraag: "Waar zijn Nello en Patrasche?" Ze stuurt ze dan voornamelijk naar het

beeldje aan de kathedraal, maar de die-hards weten dat er meer is, en die gaan er zelfs voor naar Hoboken. Regelmatig komen er groepen gamers naar Antwerpen voor toernooien. Dat zijn vaak erg jonge gasten die daar een stevige boterham mee verdienen, en zelfs een manager hebben.

verwachtingen

Van zeer vaag (komen relaxen tussen twee steden door) tot zeer uitgesproken (mode).

bevindingen

meestal erg positief.

droomstad?

Niet gevraagd.

komen ze terug?

Velen werken lijstje met steden af, en kiezen voor telkens nieuwe bestemmingen – de kans dat die ooit terugkeren is dus niet zo groot. Maar er zijn er wel die op de terugweg nog eens langs Boomerang passeren omdat het er zo gezellig was; of ze spreken af met andere reizigers die ze in Boomerang hebben leren kennen. Er zijn er ook die na een paar jaar nog eens terugkeren.

referentiekader

Doorgaans geoefende reizigers, al zitten er ook soms uitwisselingsstudenten tussen die nog niet veel hebben gereisd en die wat houvast nodig hebben.

INTERVIEW 44

wie

Paul van New International Youth Hotel, een erkend hostel met vergunning. Er zijn 80 bedden. De uitbaters wilden ermee stoppen in december 2008, maar uiteindelijk sprong de verkoop van het gebouw af en ze gingen opnieuw open in april 2009. De weekends zijn heel het jaar drukker dan weekdagen. De sfeer is hier eerder die van een officiële jeugdherberg: netjes en professioneel. Boeken

kan via www.hostelworld.com , via de eigen website en via het kantoor van Toerisme Antwerpen. Veel van hun gasten zijn Nederlanders (1 op 2 zelfs), de rest komt werkelijk van overal in de wereld. Groepen worden toegelaten (klassen, maar ook pakweg een voetbalploeg).

transport

Vanalles: vliegtuig, trein, bus, auto, liftend, met de fiets.

waarom Antwerpen

Nederlanders komen vaak om te shoppen of uit te gaan: het zijn citytrippers die dan ook wat meer consumeren, maar niet te veel willen betalen om te slapen.

Er zijn ook de mode-toeristen die in NIYH slapen. Jonge Japanners die solo reizen en die in periodes van modeshows, stockverkoppen en afstudeerprojecten de stad plat lopen.

Paul heeft de indruk dat Antwerpen wel veel homo's aantrekt (Quote: "NaviGaytion is het Werchter van de homo's"), maar die kleurrijke bende overnacht niet vaak in het NIYH.

verwachtingen

De meeste gasten hebben een zeer klassiek interessepatroon: Rubens en de kathedraal. Quote: "Rubens, Rubens, Rubens, Rubens, Rubens."

bevindingen

Meestal verblijven reizigers maar 1 nacht in NIYH, wat maakt dat Paul niet veel zicht heeft op wat ze nu feitelijk van Antwerpen vinden. In het algemeen wel tevreden klanten.

Paul krijgt wel vaak vragen over de andere steden in Vlaanderen, in de zin van "Where would I go next?" Dan raadt hij altijd Brugge aan als Venetië van het Noorden, en Gent benoemt hij als "gezellig en niet te druk". Brussel raadt hij een beetje af als "werkstad" waar hoogstens de architectuur de moeite is.

droomstad?

Geen zicht op.

komen ze terug?

Geen zicht op.

referentiekader

geen zicht op.

INTERVIEW 45

wie

Katrin van Scoutel, die hier al 3 jaar de balie doet. Scoutel is een officieel erkend hostel, gericht op kleinere en grotere groepen, bvb jeugdbeweging en scholen, maar evengoed kan er een vriendenclubje van 5 man terecht (die betalen dan 14,60 euro pp inclusief ontbijt). Anders dan in andere hostels heeft elke kamer hier zijn eigen badkamer. Soms krijgt Scoutel vragen van uitwisselingsstudenten om hier een jaar te mogen verblijven, maar dat weigeren ze. De leeftijd van de gasten ligt meestal tussen 18 à 25 jaar; en ze komen van over heel de wereld. Er zijn er altijd veel uit Azië en uit Nederland, en in mindere mate ook Australiërs. Er zitten ook studenten tussen die hier tijdelijk verblijven tot ze een kot hebben gevonden - die worden naar Scoutel doorverwezen door de unief: uitwisselingsstudenten. Scoutel gebruikt intensief de USE-IT kaartjes: "Ondermeer om onze gasten heel concreet de weg te wijzen, en te tonen dat in Antwerpen alles op loopafstand ligt." De baliemedewerkers peilen naar wensen en behoeften, en dan verwijzen ze door. Bvb de gasten vragen waar ze typisch Belgisch eten kunnen proeven, en dan verwijst Katrin niet alleen door naar restaurants waar je mosselen met friet kan proeven, maar ook naar plaatsen waar ze de dagdagelijkse Belgische keuken serveren ("witlof met hesperolletjes") zoals in De Zeven Schaken. Alleen voor uitgaan moet ze het antwoord schuldig blijven, want ze heeft geen zicht "op al die hippe feestjes". Voor welke feestjes in welke bars en discotheken, daar bestaat geen duidelijke info voor, dus de herhaalde vraag van gasten waar er iets te doen is, blijft meestal onbeantwoord. "Er worden gratis cursussen ingericht voor mensen uit de horeca, zodat ieder een soort van ambassadeur voor zijn stad zou

worden. Dat is een actie in elke Vlaamse kunststad. Ik heb daar aan deelgenomen, en op zich is dat zeker interessant, maar alleen jammer dat de opleiding niet verder gaat dan enkel de typisch toeristische onderwerpen, en er niet gesproken wordt over alle andere zaken die ook bij een stad horen en waar onze gasten ook mee in aanraking komen.” Gasten vragen info over feestjes en over Belgisch eten, maar ook over fietsverhuur, tweedehandsmarktjes en must sees: “en dan vragen ze niet naar Rubens, maar naar leuke gekke dingen die ze alleen in Antwerpen kunnen meemaken. Ik stuur hen dan naar mijn persoonlijke favorieten zoals de voetgangerstunnel, de Kloosterstraat en tijdens de Zomer van Antwerpen naar optredens daar.”

Karin merkt dat er steeds meer vraag is naar gratis internet. “Wij dachten dat we al behoorlijk sympathiek waren door hier in de Scoutel een computer met internetconnectie aan te bieden, maar steeds meer gasten hebben daar niets aan omdat ze met hun eigen laptop reizen. Die zijn op zoek naar gratis WiFi. Ook opvallend is dat we vaak de vraag krijgen waar ze een simkaart kunnen kopen – om lokaal te bellen dus, geen idee naar wie.”

transport

De meesten vliegen op Brussel en komen dan per trein naar Antwerpen. “Met de auto komen raden we af: de parkeertarieven zijn veel te duur voor jonge mensen (ongeveer 16 euro per dag), en bovendien is Antwerpen voor hen geen makkelijke stad om hun weg in te vinden.”

waarom Antwerpen

De Nederlanders komen voor het bier en om te shoppen, en bevestigen ook alle andere mogelijke clichés die over hen bestaan: oppervlakkig, luidruchtig, uit op zich amuseren en niet te veel geld uitgeven om te slapen maar voor de rest wel aan shoppen. De Aziaten komen voor cultuur en opvallend ook voor de mode, met een piek rond de tijd van de toegangsexamens van de mode-academie: kandidaten logeren dan ook in de Scoutel. “Ge kunt ze al van ver herkennen, de Aziaten die speciaal voor de mode naar Antwerpen komen: hipcats!” Ook opvallend is dat er nogal wat Aziaten zijn die vragen naar Nello en Patrasche. Voor sommigen is dat zelfs de aanleiding voor hun komst naar Antwerpen.

- “Antwerpen is een stad van vanalles”, zegt Katrin. “Velen gaan naar Brussel, dat het symbool is van België, en zakken dan af naar Antwerpen. Veelal zonder uitgesproken redenen, meer omdat ze dan

toch al in België zijn en evengoed ook Antwerpen kunnen meepikken.”

verwachtingen

“De verwachtingen van onze gasten zijn vaak hoog, door wat ze lezen in de gidsen. Antwerpen komt daarin naar voor als een toffe, dynamische stad. Maar als ze niet verder gaan dan de Grote Markt en The Irish Pub, valt dat soms nogal tegen. Het is dus van groot belang dat ze uit dat kleine toeristische centrum komen.” Karin stuurt ze naar de Dageraadplaats en de Cogels-Osylei, om hun blik te verruimen en hun ervaring spannender te maken.

bevindingen

“Vaak zijn ze zeer onder de indruk van de Jodenbuurt rond het station. De meesten hebben nog nooit chassidische Joden gezien, en stellen er dan ook vragen over hier aan de balie. Sommigen zoeken ook effectief contact met de Joodse gemeenschap, maar ervaren al snel dat die daar niet in geïnteresseerd is: degenen die ze op straat proberen aan te spreken, antwoorden niet en lopen hen voorbij. We sturen ze wel naar Hoffs, waar ze de Joodse keuken kunnen proeven en contact kunnen maken met de uitbaters. Soms zijn er die een synagoge willen bezoeken, maar dat kan al helemaal niet: daar staan de Antwerpse Joden niet voor open. Wijzelf zoeken ook contact met onze burens, maar zelfs een goeiedag kan er na al die jaren vaak nog niet van af. Laat ons dus maar rustig zeggen dat er niet echt contact is, maar dat onze gasten wel nieuwsgierig zijn. Ze vragen uitleg aan ons, maar eerlijk gezegd weten wij niet veel over deze gesloten gemeenschap.”

droomstad?

niet gevraagd

komen ze terug?

niet gevraagd

referentiekader

Verschildt nogal; sommigen hebben zeer veel gereisd, anderen minder.

INTERVIEW 46

wie

Klaas (30). Hij werkt voor een Amerikaanse firma, en reist veel voor zijn werk in Azië en in Amerika. Hij woont halftijds in China, halftijds in Antwerpen. Hij werkt in de decoratie-sector, is homo, is een geboren en getogen Antwerpenaar en krijgt geregeld bezoekers uit het buitenland (vaak zijn collega's). We interviewen hem in 'Revista', een koffiebar annex krantenwinkel waar hij regelmatig komt, en waar hij ook bezoekers mee naartoe neemt.

Het gebeurt regelmatig dat toeristen hem op straat de weg vragen, op restaurant of op café bij hem informeren naar leuke feestjes die avond of goeie restaurants waar ze volgende keer kunnen naartoe gaan. Hij geeft altijd zo goed mogelijk antwoord, rekening houdend met het soort mens dat de vraag stelt.

“Mijn collega's pak ik altijd mee naar Burie, een artisanale chocolatier in Antwerpen: duurder, maar zeer kwaliteitsvol en persoonlijker dan pakweg zo'n keten als Godiva. Mijn gasten kopen altijd een lading om mee te nemen naar huis. Ik laat ze ook altijd een wafel proeven, en daar zijn ze zonder uitzondering ondersteboven van.”

“Diamantstad Antwerpen? Tja, daar merk je niet zoveel van. Zelf heb ik vroeger een bloemenwinkel gehad, en ik leverde geregeld aan mensen uit de sector, dus zo kwam ik er wel mee in contact. Maar als toerist merk je daar niets van.”

“Dat Antwerpen een *modehoofdstad* zou zijn, vind ik overdreven. Eerder is het een *modegevoelige* stad. Zoals een medewerker van Yamamoto mij ooit vertelde: als je in Parijs op een bankje gaat zitten, zijn de trends al na een uur duidelijk. In Antwerpen echter kan je lang wachten voor je er een lijn in ziet. Antwerpenaars zijn veel individualistischer. Dit is dus een stad met veel potentieel op vlak van mode, de mensen zijn modegevoelig. Maar om Antwerpen *wé*rkelijk als modehoofdstad op de wereldkaart te zetten, heeft de sector meer klanten nodig: meer buitenlandse klanten die speciaal naar Antwerpen komen om bij designers te shoppen. En dat is echt nog niet voldoende het geval – designers kunnen niet overleven met alleen het Antwerpse publiek.”

“Antwerpen is zeker een gay capital. Er is hier veel voor homo’s – de scène is niet zo groot maar wel divers. En in vergelijking met Brussel waar een rauwere, hardere scène overheerst, is de Antwerpse vrolijker. Toch kan je hier alles vinden, van feestjes over sauna’s tot en met de harde scène. Er is de Red & Blue, één van de grootste homo clubs van Europa – die staat in alle gidsen, en trekt veel toeristen aan die speciaal naar Antwerpen komen om uit te gaan. En er is natuurlijk ook NaviGay-tion, dat ook heel bekend is. Antwerpen zou deze doelgroep nog veel meer kunnen aantrekken, en op een andere manier dan bijvoorbeeld Amsterdam dat doet – die stad heeft een heel ander imago voor homo’s dan Antwerpen: meer seksueel en in your face. Terwijl Antwerpen veel meer gay kwaliteitszoekers aantrekt: hedonistische citytrippers die niet alleen uitgaan maar ook oog hebben voor cultuur, en die relatief veel geld uitgeven. In Antwerpen wonen ook opvallend veel homo’s – dat komt door de tolerante sfeer in de stad, en de levenskwaliteit waar homo’s gevoelig voor zijn. Die tolerantie merk je aan kleine dingen – ga op zondag eens naar Den Engel: daar zie je oude Antwerpse ventjes van hun Bolleke slurpen, homo’s op de tafels dansen en Marina’s aan de toog hun borsten showen -- uiteindelijk verbroederen ze allemaal! Dat sfeertje heb je ook in de culturele scène: bij vernissages zie je opgedirkte oude besjes, nette gays, ongelooflijk mooie vrouwen, opvallende fashionista’s etc: allemaal door mekaar. Leven en laten leven, dat is het hier.”

“Rubens? Amerikanen kennen hem in elk geval niet, en ik vermoed dat veel andere mensen misschien de naam al eens hebben gehoord, maar toch zeker niet voor zijn werk naar Antwerpen komen. Rubens is Van Gogh niet hé. Over kunst gesproken, waarom pakt Antwerpen niet wat meer uit met hedendaagse kunstenaars die een band hebben met Antwerpen? Panamarenko, Luc Tuymans? Die worden veel te weinig gepromoot, net zoals het Muhka, ons museum voor hedendaagse kunst. En als ze toch iets willen doen met Rubens, dat ze dan eens iets origineels doen dat de aandacht van een nieuw publiek wekt. Het Rubenshuis is fantastisch, maar daar komen altijd maar dezelfde oudere mensen op af.”

“Dat Antwerpen een havenstad is, zou je niet zeggen als je de gidsen bekijkt die het over de stad hebben. Waarom staat daar nooit eens een foto van de haven in? Ik neem mijn gasten in elk geval altijd mee voor een tochtje langs de haven bij valavond. Zeer impressionant vinden ze dat altijd. Vaak gaan we dan eten in brasserie Het Pomphuis; niet omwille van de keuken maar wel omwille

van de sfeer en het uitzicht. Zeker mijn Amerikaanse collega's vinden dat geweldig – die vinden het heerlijk om zich op te dirken voor 's avonds om dan in een speciaal kader te gaan eten.”

transport

Ze reizen met het vliegtuig, business class, en dan met de trein van Bxl naar Antwerpen.

waarom Antwerpen

Klaas krijgt regelmatig collega's over de vloer, die naar de woonbeurs 'Maison des objet' in Parijs gaan of bedrijven bezoeken in Amsterdam, en die een weekje vroeger komen om ondermeer Antwerpen te bezoeken omdat Klaas hen ervoor warm maakte. Ook zijn er collega's die met hun partner afkomen, op citytrip in Antwerpen, terwijl ze een kleine toer langs Europese steden maken. Sommigen hebben ooit al eens een toer gemaakt met de bus door Europa, en zijn bij die gelegenheid ook langs Antwerpen gepasseerd.

“Ik pak hen mee naar het Zuid, ga met hen brunchen (het zijn tenslotte Amerikanen, die doen dat graag!), doe een historisch/toeristische wandeling langs de kathedraal en de Grote Markt, loods hen naar de Nationalestraat, de Kloosterstraat etc., en pak hen bij valavond mee voor een autoritje langs de haven.”

Zijn gasten blijven meestal maar 1 of 2 dagen in Antwerpen, en hij boekt voor hen een Bed & Breakfast: “Ik vind dat ze dat ook eens moeten meemaken: bij mensen thuis slapen. Misschien is het niet helemaal hun stijl, maar zo zien ze ook eens hoe échte Antwerpenaren leven. Dat is veel zinvoller dan hen pakweg in de Hilton te logeren: dat is onpersoonlijk en overal ter wereld hetzelfde. Daar leren ze niets van.”

verwachtingen

“De meesten hebben volstrekt geen verwachtingen. Van Brussel hebben de meesten al wel gehoord, maar Antwerpen is voor hen meestal volslagen onbekend. Vaak doen ze een toer door Europa, en is Antwerpen een plek op de kaart tussen Parijs en Amsterdam.”

“Aangezien het mensen zijn uit de decoratie business, weten ze vaak wel dat Antwerpen iets heeft met fashion en design. Vaak willen ze dan ook de stores zien van de Antwerpse designers. Ze weten ook vaak dat het in het algemeen goed shoppen is in Antwerpen.”

bevindingen

“Ter voorbereiding van de bezoeken door collega’s, heb ik al wel een paar keer geprobeerd om een goeie reisgids over Antwerpen te pakken te krijgen, maar die bestaat gewoon niet. Meestal zijn het gidsen over België, waarin een paar pagina’s aan Antwerpen zijn gewijd. Raar toch, terwijl Antwerpen een erg mooie stad is, die minstens evenveel te bieden heeft als Brussel en zelfs meer dan Brugge. Daar bestaan dan weer wel aparte gidsen over. Antwerpen is nochtans een volwaardige citytripstad.”

“Niemand weet dat je goed kan uitgaan in Antwerpen, en dat dit quasi uniek is in Europa. Om te weten waar het vanavond te doen is, dat is dan weer een ander paar mouwen. Als je hier woont, kom je het te weten via via, of door flyers of omdat je de Week Up in de gaten houdt, maar bezoekers hebben eigenlijk geen kanaal om op de hoogte te zijn van de fijne feestjes.”

“De rest van België schildert Antwerpenaren graag af als dikke nekken, maar ik vraag mij af waar dat vooroordeel vandaan komt. Zeker in vergelijking met mensen van Gent of Brugge vind ik niet dat wij meer chauvinistisch of arrogant zijn, integendeel zelfs. Buitenlandse bezoekers vinden Antwerpenaars trouwens meestal geen dikke nekken, maar eerder communicatief en open, spontaan ook.”

droomstad?

“Door de commentaren van mijn gasten, leer ik mijn stad op een andere manier kennen én appreciëren. Door zoveel te reizen kan ik ook goed vergelijken met andere steden. Alles bijeen is Antwerpen een uitstekende stad om te leven: mooi, niet te druk, compact zodat je alles te voet kan doen, met een goeie levenskwaliteit, een tolerante stad ook waar je jezelf kan zijn. Alleen is het nog geen stad waar je veel inspiratie kan opdoen – ik heb daar minder last van doordat ik zoveel reis voor het werk: ik doe in grote buitenlandse steden inspiratie op, leg daar contacten met interessante mensen. Antwerpen is een kleine wereldstad, maar tegelijkertijd een dorp.”

komen ze terug?

Sommigen wel ja.

referentiekader

“Mijn gasten zijn meestal Amerikanen met Aziatische roots. Voor het werk nemen die constant het vliegtuig, binnen de VS maar ook daarbuiten. Dus ja, ze hebben vaak al veel grote steden en een behoorlijk stuk van de wereld gezien. Het is ook bijna een traditie in Amerika om na je afstuderen op toer te gaan door Europa, dus velen zijn al wel eens in Europese steden geweest ook.”

Zelf: Voor zijn werk veel in Azië gereisd, ondermeer in grote steden als Hongkong, Bangkok, Manilla, Beijing, vele Chinese steden, Dallas, New York, LA, Atlanta, Berlijn, Londen, Parijs, Amsterdam, Barcelona, steden in Italië.

INTERVIEW 47

wie

Julie (28), geboren in Antwerpen, woonde er lang, heeft ook een tijd in Brussel en Barcelona gewoond, en is nu verhuisd naar Deurne omdat ze een kindje heeft en ze een huis met een tuin wou, en dat is nu eenmaal onbetaalbaar voor jonge gezinnen. Ze was liever in de stad blijven wonen, maar dat bleek dus te duur. Ze werkt voor het Europees Parlement in Brussel, en schrijft ondermeer voor Humo.

Ze krijgt geregeld volk over de vloer dat Antwerpen niet kent – vooral dan collega’s uit Brussel en Gent, en die vragen haar wel eens info over uitgaan of shoppen. Vaak stuurt ze haar gezelschap naar de Kammenstraat, vooral de jonge mensen, omdat in die straat alle jonge merken bijeen zitten; en om uit te gaan naar Café Capital. Vrienden vragen haar wel eens waar ze haar kleren koopt, en dan verwijst ze hen ondermeer naar Paleis in de Lange Koepoortstraat: een straat die volgens haar heel snel hip aan het worden is, met veel platen en kleren.

transport

niet van toepassing

waarom Antwerpen

niet van toepassing

verwachtingen

niet uitgesproken.

bevindingen

Mode: “Er komen meer en meer winkels van ontwerpers, en dat trekt volk aan. Het MOMU vind ik niet zo interessant, maar de academie heeft een goed niveau, en vaak komt de Antwerpse mode-scène in magazines aan bod. Zeker jonge mensen zijn daarin geïnteresseerd.”

Rubens: “Ver van mijn bed. Ik denk niet dat ik het Rubenshuis al ooit eens ben binnengewest, of het moet tijdens mijn lagere schooltijd geweest zijn. Ongetwijfeld zijn er veel mensen voor wie de naam Rubens iets zegt, maar daarom doen ze er nog niet per se iets mee. Ik zou zeker voor jonge mensen meer dan de kunst de muziek uitspelen – dEUS bijvoorbeeld heeft toch een weerklank bij jonge mensen, ook op internationaal vlak? Bovendien is Tom Barman overal in het Antwerpse nachtleven te spotten; hij is op alle hippe feestjes aanwezig – je zou er een dEUS tour van kunnen maken, haha!”

Diamant: “Passé”

De haven: “Bekend en kenmerkend voor Antwerpen, maar niet echt een toeristische trekpleister. De haven ligt dan ook niet echt in de stad, dus daar kan de bezoeker die maar één of twee dagen in Antwerpen is niet veel mee. De Schelde ligt daarentegen wél in de stad, en daar breng ik bezoekers wel naartoe. Voor een picknick of om in de zon te relaxen.”

Gay Capital: “Dat Antwerpen een goeie stad is voor homo’s, is internationaal geweten. Niet alleen

het uitgaansleven, maar ook de Gay Parade. Er meer op focussen zou niet onterecht zijn: dit is een wezenlijk kenmerk van Antwerpen, en uniek in België. Het uitgaansleven is in Antwerpen in het algemeen anders dan elders: het is hier bijvoorbeeld veel makkelijker om leuke feestjes te vinden dan in Brussel of Barcelona, twee steden waar ik ook heb gewoond, en twee steden met een goeie uitgaansreputatie. Maar Antwerpen doet beter. Alleen weet niemand dat.”

“Zalig is het dat je in Antwerpen alles te voet kan doen, omdat de stad zo compact is. Anderzijds is het jammer dat er zoveel verkeersdrukte is – er zouden best wat meer straten autovrij mogen worden gemaakt.”

droomstad?

“Ja: Antwerpen is een zeer fijne stad, alleen zijn huizen met tuin onbetaalbaar voor jonge mensen. Zelfs al is Antwerpen niet groot, toch kan je hier alles vinden, ook op het vlak van uitgaan en cultuur (het fotomuseum is mijn favoriet). Kopenhagen vind ik nog net een tikkeltje interessanter om te leven dan Antwerpen als het gaat om levenskwaliteit. Maar aan het uitgaansleven in Antwerpen valt dan weer niet te tippen: je kan hier uitgaan tot de volgende middag, en de feestjes zijn zeer gevarieerd en vaak verrassend.”

komen ze terug?

Niet van toepassing.

referentiekader

gewoond in Barcelona en Brussel; Kopenhagen, Parijs, Londen, Porto, Amsterdam etc – nog niet buiten Europa gereisd.

INTERVIEW 48

wie

Jos, 43, is ober bij Da Giovanni, de pizzeria op de hoek van de Groenplaats. Hij wordt door zijn internationale collega's naar voren geschoven als hun woordvoerder, omdat hij het beste Nederlands

spreekt. Michael, 27 is de verantwoordelijke van Jos. Hij komt er tijdens het interview bijzitten.

Jos krijgt bij Da Giovanni véél toeristen over de vloer. Hij schat dat het cliënteel voor 60% uit toeristen bestaat. Binnen die groep toeristen schat hij het aandeel van de jongeren op 35%. Het meest ziet hij Spanjaarden, al maken Chinezen, Japanners en Britten ook een groot deel van het cliënteel uit. Het succes van Da Giovanni bij toeristen vindt Jos logisch: “onze locatie is top, en wij hebben van alles wat. We zijn er gewoon voor iedereen. Bovendien hebben we nog een stevige studentenkorting, ook”.

waarom Antwerpen / verwachtingen

Wat toeristen precies naar Antwerpen brengt, dat vindt Jos moeilijk om te zeggen. De meesten hebben volgens hem al wel over de stad gehoord voor ze komen. “En een metropool, dat trekt jonge mensen aan, toch?”. Wél opvallend is dat veel jonge mensen naar hier komen, speciaal voor de mode. Aziaten en Duitsers zijn dat vaak.

bevindingen

Heel veel vragen krijgt Jos niet. Meestal moet hij de weg uitleggen naar hotels, musea. De vraag naar het modemuseum valt op. Dat zijn vooral Aziaten en ook wel Duitsers die daar naar vragen. Meestal weet Jos wel antwoord op de vragen van de toeristen. Hij heeft ook gratis stadsplannen (het Restoroute stadsplan, waarop Da Giovanni ook adverteert) om zijn wegbeschrijving op aan te duiden, dat is wel handig.

Als toeristen willen weten waar een welbepaalde straat is, weet Jos het antwoord soms niet (hij is niet van Antwerpen, en dus niet zo bekend met het stratenplan). In dat geval verwijst hij naar het kantoor van Toerisme Antwerpen, dat tenslotte vlakbij ligt. Ook als jonge toeristen vragen naar festiviteiten en activiteitenkalenders verwijst Jos door naar Toerisme Vlaanderen. Daar weten ze dat. Iets als de Week-up verspreiden ze niet, bij Da Giovanni.

droomstad?

De locatie van Da Giovanni in Antwerpen is natuurlijk top – iedere toerist passeert hier – maar mocht Jos de kans krijgen ergens anders ter wereld een filiaal te openen, dan zou hij naar Londen trekken. Hij is daar zelf nog niet geweest, maar om één of andere reden hoort hij van uitgelaten

Britten vaak dat ze dat niet kennen, in de UK, een restaurant als Da Giovanni.

referentiekader:

Cuba, Marokko, Polen, Spanje, Italië, Oostenrijk.

INTERVIEW 49

wie

Carine, 45, verkoopster bij Elisa pralines, midden tussen de Kathedraal en de Grote Markt. Bij Elisa pralines krijgt Carine voor het merendeel toeristen over de vloer. Ze schat het aantal toeristen onder haar klanten op minstens 75%. Qua nationaliteit zijn het heel vaak Nederlanders. En verder van alles wat, maar ze vraagt niet naar de nationaliteit van al die mensen.

waarom Antwerpen / verwachtingen

Wat precies de drijfveren van jonge toeristen zijn om naar Antwerpen te komen, weet Carine niet, maar hier en daar vangt ze wel wat op: “mooie, authentieke stad”, “shoppen”, “mode”, ... En chocolade, natuurlijk.

bevindingen

De vraag die Carine het vaakst moet beantwoorden is ‘hoe dat nu precies zit met die Antwerpse handjes?’. Sommige toeristen hebben vaagweg iets horen waaien over Brabo, maar vaak kennen ze het verhaal niet precies. Carine vertelt het hen dan. Dat haar zaak op een paar tientallen meter van het standbeeld ligt, maakt het haar wel makkelijk.

Andere vragen die Carine soms krijgt, gaan over het Diamantmuseum, het Rubenshuis, de Vogelmarkt, het KMSKA. Meestal verwijst ze dan door naar Toerisme Antwerpen, die hun kantoor vlakbij op de Grote Markt hebben.

Tenslotte wordt er regelmatig naar ‘local food’ gevraagd. Carine verwijst dan naar ‘t Hof van Eden op de Groenplaats, waar de toeristen goed stoofvlees kunnen krijgen. In ruil stuurt het personeel van ‘t Hof van Eden hun klanten door, als die op zoek zijn naar goede chocolade.

Over de cursus die Horeca Vlaanderen heeft aangeboden voor horecapersoneel had Carine nog niet

gehoord.

Tijdens ons bezoek kwam een Japans koppeltje twee pralines kopen. Ze kwamen voor de tweede keer, omdat ze de pralines zo lekker vonden. “Dat komt regelmatig voor, dat mensen hier komen om een paar pralines te kopen en die dan lekker heel traag op te eten.”

“Nee, ik ben ze nooit beu, die toeristen. Integendeel: ik zie ze grààg komen.”

droomstad?

Als Carine haar pralinewinkeltje mocht verkassen naar een andere stad, waar ook ter wereld, zou ze toch voor Brugge gaan. “Dat lijkt mij ook wel fijn, daar zitten toch heel veel toeristen, geloof ik.” Al beseft ze dat ze qua toeristenaantallen op deze toplocatie zeker niet te klagen heeft.

referentiekader:

Verschillende Griekse eilanden, Frankrijk, Corsica, Engeland, Finland.

